

මානවශාස්ත්‍ර පීඨ ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය

30 කලාපය

JOURNAL OF THE FACULTY OF HUMANITIES -30

මානවශාස්ත්‍ර විද්‍යා ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය

30 කලාපය

කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය
2023

මානවශාස්ත්‍ර පීඨ ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය

30 කලාපය 2023

© ලිපිවල අයිතිය හා සෙසු සියලු වගකීම් ඒ ඒ ලේඛකයන් සතු ය.

ISSN: 1391-5096

ISSN: 2783 – 8951 (Online)

කංවුක සැකසුම

- අසිත අමරකෝන් (ලලිත කලා අධ්‍යයන අංශය/
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය)

**කංවුක සිතුවම
සෝදුපත් බැලීම**

- උම්මග්ග ජාතකය - කතළුව රුවන්වැල්ලේ විහාරය
- ආමායා නානායක්කාර - වාග්විද්‍යා
අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය)

පිටු සැකසුම

- නරිඳු මාධව (මානවශාස්ත්‍ර පීඨය/කැලණිය)

මුද්‍රණය

- විද්‍යාලංකාර මුද්‍රණාලය, පැලියගොඩ

ප්‍රකාශනය

- මානවශාස්ත්‍ර පීඨය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය,
ශ්‍රී ලංකාව

මානවශාස්ත්‍ර පීඨ ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය

30 කලාපය

2023

උපදේශක මණ්ඩලය

ආචාර්ය සුදත් සෙනරත් / පීඨාධිපති, මානවශාස්ත්‍ර පීඨය
විනේතා ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය පූජ්‍ය නාබිරිත්තන්කඩවර ඥාණරතන හිමි
විනේතා ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය උපුල් රංජිත් හේවාචිතානගමගේ
විනේතා ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය මෛත්‍රී වික්‍රමසිංහ

සංස්කාරක මණ්ඩලය

ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය ආනන්ද අබේසුන්දර
ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය බුද්ධික ජයසුන්දර
ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය සබිරිනා නයිල්ස්

මානවශාස්ත්‍ර පීඨය
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය
ශ්‍රී ලංකාව

JOURNAL OF THE FACULTY OF HUMANITIES

Vol. XXX 2023

Published on 3th April, 2023

© Copyright and responsibility reserved by individual writers

ISSN 1391-5096

ISSN: 2783 – 8951 (Online)

Cover Concept &

Design	-	Asitha Amarakoon (Dept. of Fine Arts, KLN)
Cover picture	-	Ummagga Jathaka – Rawelle Viharaya, Kathaluwa
Proof	-	Amaya Nanayakkara - Dept. Linguistics, KLN)
Page Layout	-	Tharindu Madhawa (Faculty of Humanaties, KLN)
Print	-	Vidyalankara Press, Peliyagoda
Published	-	Faculty of Humanities, KLN, Sri Lanka

JOURNAL OF THE FACULTY OF HUMANITIES

**Vol. XXX
2023**

Advisory Board

Dr. Sudath Senarath/ Dean, Faculty of Humanities
Cadre Chair/Snr. Prof. Ven. Nabirittankadawara Gnanaratana thero
Cadre Chair/Snr. Prof. Upul Ranjith Hewawithana Gamage
Cadre Chair/Snr. Prof. M.K. Wickremasinghe

Editorial Board

Snr. Lecturer Ananada Abeysundara
Snr. Lecturer Buddhika Jayadundara
Snr. Lecturer Sabrina Niles

**Faculty of Humanities
University of Kelaniya
Sri Lanka**

ලේඛක නාමාවලිය

එස්. ඉහළගම, PhD (වූහාන්-චීනය), MPhil (කැලණිය), BA (කැලණිය), මහාචාර්ය, සිංහල අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය. Email: swarnai@kln.ac.lk

සී. රණසිංහ, MPhil (කොළඹ), MA (කැලණිය), BA (කොළඹ), සිංහල අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය. Email: chinthakar@kln.ac.lk

වී. ඒ. විරවර්ධන, PhD (කැලණිය), MPhil (කැලණිය), MA (කැලණිය), BA (කැලණිය), ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය, වාග්විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය. Email: vindhya@kln.ac.lk

සී. ඩී. එච්. එම්. ප්‍රේමරත්න, PhD (හිතොන්සුබ්-ජපානය), MA (හිතොන්සුබ්-ජපානය), BA (කැලණිය), ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය, වාග්විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය. Email: disanayake@kln.ac.lk

එන්. ඩබ්. එස්. සී. විජේවන්ත, MPhil (කැලණිය), MA (කැලණිය), BA (සබරගමුව), ආධුනික කථිකාචාර්ය, ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගැන්වීමේ ඒකකය, සර් ජෝන් කොනලාචල ආරක්ෂක විශ්වවිද්‍යාලය. Email: wijewanthanwsc@kdu.ac.lk

බී. අයි. සම්පත්, PhD (බොද්ධ හා පාලි), MPhil (රුහුණ), BA (ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර), මහාචාර්ය, සිංහල අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය. Email: bihesh@kln.ac.lk

එන්. එස්. සෙනෙවිරත්න, MPhil (කැලණිය), BA (කැලණිය), නින්දී අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය. Email: nsuba@kln.ac.lk

CONTRIBUTORS

S. Ihlagama, PhD (Wuhan, China), MPhil (University of Kelaniya), BA (University of Kelaniya), Professor, Department of Sinhala, University of Kelaniya. Email: swaranai@kln.ac.lk

C. Ranasinha, MPhil (University of Colombo), MA (University of Kelaniya), BA (University of Colombo) Senior Lecturer, Department of Sinhala, University of Kelaniya. Email: chinthakar@kln.ac.lk

V. A. Weerawardhane, PhD (University of Kelaniya), MPhil (University of Kelaniya), MA (University of Kelaniya), BA (University of Kelaniya), Senior Lecturer, Department of Linguistics, University of Kelaniya. Email: vindhya@kln.ac.lk

C. D. H. M. Premarathna, PhD (Hitotsubashi, Japan), MA (Hitotsubashi, Japan), BA (University of Kelaniya), Senior Lecturer, Department of Linguistics, University of Kelaniya. Email: disanayake@kln.ac.lk

N. W. S. C. Wijewantha, MPhil (University of Kelaniya), MA (University of Kelaniya), BA (University of Sabaragamuwa), Lecturer (Probationary), English Language Teaching Unit, General Sir John Kotelawala Defense University. Email: wijewanthanwsc@kdu.ac.lk

B. I. Sampath, PhD (BPU-Sri Lanka), MPhil (University of Ruhuna), BA (University of Sri Jayawardhanapura) Professor, Department of Sinhala, University of Kelaniya. Email: bihesh@kln.ac.lk

N. S. Senevirathna, MPhil (University of Kelaniya), BA (University of Kelaniya), Senior Lecturer, Department of Hindi, University of Kelaniya. Email: nsuba@kln.ac.lk

විමර්ශකයෝ

ආචාර්ය සුදත් සෙනරත් මහතා
පීඨාධිපති

මානවශාස්ත්‍ර පීඨය
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

සම්මානිත මහාචාර්ය ආර්. එම්. ඩබ්. රාජපක්ෂ මහතා
වාග්විද්‍යා අධ්‍යයන අංශය
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

සම්මානිත මහාචාර්ය කුලතිලක කුමාරසිංහ මහතා
සිංහල අධ්‍යයන අංශය
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

විනේතා ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය උපුල් රංජිත් හේවාචිතානගමගේ මහතා
හින්දි අධ්‍යයන අංශය
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය ලක්ෂ්මන් සෙනෙවිරත්න මහතා
හින්දි අධ්‍යයන අංශය
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

ලංකා ද සිල්වා මෙණෙවිය
ජ්‍යෙෂ්ඨ කලීකාවාරිය
අංශාධිපති, ලලිත කලා අධ්‍යයන අංශය
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

ආචාර්ය එම්. සෝමනාසන් මහතා
කලීකාවාරිය
භාෂා අධ්‍යයන අංශය
නැගෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලය

ආචාර්ය වරුණි තෙන්නකෝන් මහත්මිය
ජ්‍යෙෂ්ඨ කලීකාවාරිය
අංශාධිපති, ඉංග්‍රීසි අධ්‍යයන අංශය
ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ හා පාලි විශ්වවිද්‍යාලය

Reviewers

Dr. Sudath Senarath

*Dean, Faculty of Humanities
University of Kelaniya*

Emeritus Prof. R. M. W. Rajapaksha

*Dept. of Linguistics
University of Kelaniya*

Emeritus Prof. Kulathilaka Kumarasingha

*Dept. of Sinhala
University of Kelaniya*

Cadre Chair/Snr. Prof. Upul Ranjith Hewawithana Gamage

*Dept. of Hindi
University of Kelaniya*

Snr.Prof. Lakshman Senevirathna

*Dept. of Hindi
University of kelaniya*

Miss. Lanka De Silva

*Senior Lecturer
Head - Dept. of Fine Arts
University of Kelaniya*

Dr. M. Somathasan

*Lecturer in English
Dept. of Languages
Eastern University, Sri Lanka*

Dr. Waruni Tennakoon

*Senior Lecturer
Head - Dept. of English
Buddhist and Pali University, Sri Lanka*

පටුන

1. ජනජීවන අධ්‍යයනයෙහි ලා ජනකතාවෙන් සැපයෙන පිටුබලය: 01-14
ජනකතාවල අන්තර්ගත සත්ත්ව චරිත ආශ්‍රිත විමර්ශනයක් -
එස්. ඉහළගම
2. සිංහල ප්‍රබන්ධ කථා ඇගයීමෙහි ලා පේරාදෙණි සාහිත්‍ය කතිකාව 15-26
තුළ පැවැති විනිශ්චයේ ස්වභාවය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් -
සී. රණසිංහ
3. ක්‍රි. ව. 7-10 තෙක් යුගයේ භාවිත සිංහල නිපාත පදය ඇසුරින් 27-46
හෙළිවන සිංහල භාෂාවේ ඓතිහාසික ශබ්දම පරිණාමනා පිළිබඳ
වාග්විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක් (ක්‍රි. ව. 7 සිට 10 තෙක් ලියැවුණු
ග්‍රන්ථාගත ලේඛන ඇසුරිනි.) - වි. ඒ. විරවර්ධන
4. Exploring Language Dynamics on Social Media: A Corpus 47-65
Analysis of English Usage on Facebook by the Sri Lankan
Undergraduates -
C. D. H. M. Premaratna, N. W. S. C. Wijewantha
5. Muvadevdavata as a political Irony - 66-79
B. I. Sampath
6. Glimpse of Buddhism in 'Volga se Ganga' Story Collection 80-91
by Rahul Sankrityayan -
N. S. Senevirathna

ජනජීවන අධ්‍යයනයෙහි ලා ජනකතාවෙන් සැපයෙන පිටුබලය: ජනකතාවල අන්තර්ගත සත්ත්ව චරිත ආශ්‍රිත විමර්ශනයක්

(හෙන්රි පාකර් විසින් සංගෘහිත Village Folk Tales of Ceylon කෘතියෙහි සිංහල පරිවර්තනය වන ලංකාවේ ගැමි ජනකතා - දෙවන වෙළුමෙහි අන්තර්ගත තෝරා ගැනුණු ජනකතා කිහිපයක් ආශ්‍රයෙන්)

S. Ihalagama

Abstract

Folk tale is a prominent feature of folklore. It is the art of storytelling that has been the medium of dissemination of folklore in traditional societies. The art of storytelling, which used to be a means of information communication and entertainment with the participation of both the storyteller and the listener, is disappearing from today's society. Folktales endowed by this art are not instant creations, but stories with historical information, various types of characters, trees, and animal characters as themes. Animal characters were a significant tool used by classical writers and folktale writers in their literary creations to portray extremely complex human characteristics in a realistic and attractive manner. As a result, animal characters can be seen widely in classical literatures such as the "*Pansiya Panas Jathala Poth Wahanse*" (The Five Hundred and Fifty Jataka Tales) and in folklore elements such as folk poems, folk sayings, proverbs and folktales. The main objective of this research is to discuss the significant skill of the storytellers of the ancient traditional society, where there was no advanced communication media like the present day, to enter into the folktales the various shapes of the complex characteristics of both the 'rulers and the ruled' and the daily social activities. For this purpose, the information was collected from the "*Lankave Janakatha*" compiled by Chandra Sri Ranasinghe. This book is the Sinhala translation of the "Village Folktales of Sri Lanka" written by Henry Parker, a British irrigation official who is the pioneer of collecting folktales in Sri Lanka. The qualitative research method is used for analyzing information. The conclusions of this research indicates that the folktale creators have a strong range of skills to analyze various personal traits and behaviors such as guile, love, deprivation, ingratitude, apathy, and extremism of men and women by using animal characters without provoking the listener's feelings and (2) accordingly, folktales with themes of animal characters such as quadrupeds, birds and reptiles can be used as an effective source for the study of folk life.

Keywords: Folk tale, folk life study, animal characters, human behaviors

සාරාංශය

ජනකතාව ජනශ්‍රැතියට අයත් ප්‍රමුඛාංගයකි. සාම්ප්‍රදායික ජනසමාජවල ජනකතාව ව්‍යාප්ත කිරීමේ වාහකය වූයේ කතාන්දර කීමේ කලාවයි. කතාන්දර කියන්නා (Storyteller) සහ ශ්‍රෝතෘන් යන (Listeners) දෙපාර්ශ්වයේ සහභාගිත්වයෙන් ක්‍රියාත්මක වූ තොරතුරු සන්නිවේදන මාධ්‍යයක් මෙන් ම විනෝදාස්වාදන මාධ්‍යයක් ද වූ කතාන්දර කීමේ කලාව වර්තමාන සමාජයෙන් වියැකී යමින් පවතී. මේ කලාව මගින් දායාද වී ඇති ජනකතා ක්ෂණිකෝත්පාදන නිර්මාණ නොව ඓතිහාසික තොරතුරු, විවිධ මාදිලියේ පුද්ගල චරිත, වෘක්ෂලතා මෙන් ම සත්ත්ව චරිත ද තේමා වී නිර්මාණය වී තිබෙනු දැකිය හැකි ය. අතිශය සංකීර්ණ මානව ගතිලක්ෂණ තාත්වික ආකාරයෙනුත් ආකර්ෂණීය ආකාරයෙනුත් සාකච්ඡා කිරීම්වස් සම්භාව්‍ය සාහිත්‍යකරුවන් මෙන් ම ජනසාහිත්‍යකරුවන්ද සිය නිර්මාණකරණයේදී යොදා ගත් ප්‍රබල මෙවලමක් වූයේ සත්ත්ව චරිත ය. පන්සිය පණස් ජාතක පොත් වහන්සේ ඇතුළු සම්භාව්‍ය සාහිත්‍ය කෘතිවලත් ජනකවි, ජනකියමන්, ප්‍රස්තාව පිරුළු සහ ජනකතා වැනි ජනශ්‍රැති අංගවලත් සත්ත්ව චරිත බහුලව හමුවන්නේ එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි. වර්තමානයේ මෙන් සන්නිවේදන මාධ්‍ය බහුල නොවූ පැරණි සමාජයේ වූ සු ජනකතා රචකයන් විසින් ඵදිනෙදා සමාජ ක්‍රියාකාරකම් මෙන් ම පාලක-පාලිත දෙපාර්ශ්වය නියෝජනය කරන ස්ත්‍රී-පුරුෂයන්ගේ සංකීර්ණ ගතිලක්ෂණවල විවිධ ස්වරූපයේ හැඩතල ජනකතාවලට ප්‍රවිෂ්ට කරවීමට දක්වන ලද බුහුටිකමත් ඒ ඔස්සේ සාම්ප්‍රදායික සිංහලයන්ගේ ජනජීවිතය පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීමට සැපයෙන පිටුබලයක් කෙබඳු ද යන්න සාකච්ඡා කිරීම මේ පර්යේෂණයේ මුඛ්‍යාධ්‍යාශය වේ. මේ කාර්යයේ දී දත්ත සම්පාදනය කර ගැනුණේ ශ්‍රී ලංකාවේ ජනකතා සංගෘහිත කිරීමේ කාර්යයේ පුරෝගාමියා වන වාරිමාර්ග නිලධාරියකු වශයෙන් කටයුතු කළ බ්‍රිතාන්‍ය ජාතික හෙන්රි පාකර්ගේ Village Folk Tales of Ceylon නමැති කෘතියේ දෙවන කාණ්ඩය වශයෙන් වන්දුශ්‍රී රණසිංහ විසින් සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කරන ලද ලංකාවේ ගැමි ජනකතා නමැති කෘතියෙන් තෝරා ගැනුණු ජනකතා කිහිපයකිනි. දත්ත රැස් කිරීම මෙන් ම විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහාත් උපයෝගී කර ගැනුණේ ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යි. ජනකතා නිර්මාණයේදී සත්ත්ව චරිත යොදා ගනිමින් මානව ප්‍රජාවට අයත් වන ස්ත්‍රී-පුරුෂයන් සතුව පවතින සටකපටකම්, ප්‍රේමය, විරහව, අකෘතඥභාවය, අමතෝඥභාවය, අන්තගාමී ස්වරූපය බඳු විවිධ පුද්ගල ගති ලක්ෂණ හා චර්යාවන් පිළිබඳ ව ශ්‍රෝතෘන්ගේ භාව ප්‍රකෝප නොකෙරෙන ආකාරයට අතිශය සියුම් ව විශ්ලේෂණය කර දැක්වීමට ජනකතා රචකයන් දැක් වූ කුසලතාව ප්‍රබල පරාසයක පවතින බවත් එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සිවුපා, පක්ෂි සහ උරග ආදී සත්ත්ව චරිත තේමා කර ගැනුණු ජනකතා ඵලදායක මූලාශ්‍රයක් ලෙස ජනජීවන අධ්‍යයනය සඳහා භාවිත කළ හැකි බවත් මේ පර්යේෂණයෙන් නිගමනය කළ හැකි විය.

ප්‍රමුඛ පද : ජනකතාව, ජනජීවන අධ්‍යයනය, සත්ත්ව චරිත, මානව චර්යාවන්

1. හැඳින්වීම

කිසියම් සමාජයකට අයත් ජනතාව සම්ප්‍රදායානුකූලව දැනුම ලබාගත් ආකාරය නැතහොත් විරන්තන ජනයා සංස්කෘතිය පවත්වාගෙන ගිය ආකාරය පිළිබඳ අධ්‍යයනය කළ හැකි විශ්වසනීය මූලාශ්‍රයක් වන ජනශ්‍රැතිය¹ මහා ගංගාවකට උපමා කළහොත් එය පෝෂණය කරන පුරාණෝක්ති, ජනප්‍රවාද, උපමා කතා, ජන ගී, ජන කවි ආදී සෙසු අතු ගංගා ආදිය අතුරින් ජනකතාව නම් අතු ගංගාවට හිමි වන්නේ අද්විතීය ස්ථානයකි². ඒ, එමඟින් කිසියම් රටක හෝ සමාජයක හෝ සංස්කෘතික සම්ප්‍රදායන්හි පාර්ශ්වයක් නියෝජනය කෙරෙන බැවිනි³.

දුරාතීතයකට දිව යන ලිඛිත සාහිත්‍යයක් නොමැති ජනසමාජවල ජනශ්‍රැති මූලාශ්‍රය ආශ්‍රයෙන් විවිධ සමාජ-සංස්කෘතීන්හි සම්භවය හා විකාසනය පිළිබඳ ව තොරතුරු එක්රැස් කරගත හැකි බැවින්⁴ එහි ප්‍රමුඛාංගයක් වන ජනකතාව වර්තමාන ලෝකයේ විද්‍යාව යනුවෙන් හැඳින්වෙන දැනුම් සම්භාරයේත් කලාව යනුවෙන් හැඳින්වෙන දැනුම් සම්භාරයේත් මෙන් ම සාහිත්‍යය යනුවෙන් පවසන ජනවින්දන මාර්ගවලත් මුල් බිජුය ද වන්නේ ය⁵. කතාන්දර කීම වූකලී කිසියම් ඉතිහාසයක් සහිත ජන සමාජයක සෑම යුගයක ම සෑම ජන කණ්ඩායමක් අතර ම සහජ බුද්ධියෙන් රෝපණය වී ව්‍යාප්ත වූ අපූර්ව කලාවකි⁶. මේ අනුව පෙර-අපර දෙදිග සෑම රටක ම පාහේ ජනතාව අතර ජනප්‍රිය භාවිතයක් වූ ජනකතාව මඟින් මානව ජීවිතයත් මානව සමාජය හා තදනුබද්ධ ජනජීවනය පිළිබඳ සත්‍ය තොරතුරුත් ගවේෂණය කිරීමට නොමඳ පිටුබලයක් සැපයේ.

සිංහල ජනශ්‍රැතිය හැදෑරීම නම් කෘතිය සම්පාදනය කරමින් ජනජීවන අධ්‍යයනය සම්බන්ධයෙන් අදහස් දක්වන ජනශ්‍රැති පර්යේෂකයකු වන අමරදාස වීරසිංහට අනුව, "සාහිත්‍යය, ඉතිහාසය වැනි විෂයයන්ට වඩා ජනජීවනය හැදෑරීමෙන් එවේලේ එළපුයෝජන ද අපට නෙළිය හැකි ය. මක්නිසාද? යත් සාහිත්‍යය, ඉතිහාසය වැනි විෂය මනිමනමුල ශික්ෂණ ගණයට බර වන අතර ජනජීවනය ජීවමාන භෞතික වස්තූන් සම්බන්ධයෙන් කෙරෙන වස්තුවාවක ශික්ෂණ ගණයට බර වෙයි"⁷. මේ අනුව, වස්තුවාවක ශික්ෂණ ආශ්‍රයෙන් එදිනෙදා තාත්වික ලෝකයට අයත් දේ අධ්‍යයනය කළ හැකි බැවින් සාම්ප්‍රදායික සිංහලයන්ගේ ජනජීවනයේ අව්‍යාජ පැතිකඩ ගණනාවක් ජනකතා විශ්ලේෂණය කර බැලීමෙන් අධ්‍යයනය කළ හැකි ය.

1. Sanker, Sengupta., (1963). *Folklore Research in India*. Reception Committee of all Indian Folklore Conferences, p.25

2. ලංකාවේ ගැමි ජනකතා පළමු වන වෙළුම - දෙවන මුද්‍රණය (2014), පරිවර්තක: වන්ද ශ්‍රී රණසිංහ, ගොඩගේ: කොළඹ

3. Bascom, William., (1965). *The Forms of Folklore; prose Narratives*. The Journal of American Folklore. Vol.78, No. 307(Jan-Mar), p.12

4. *Anthropological Approaches to the Study of Religion.*, (1969), Editor: Micheal Banton, Tavistock Publications: London, p. 06

5. තුන්දෙණිය, එච්. එම්. එස්., (2000). *හෙළ ජනකතා*. මහරගම. තරංජි ප්‍රින්ටර්ස්. p.ix

6. Eugenio, Damiana L., (1985). *Philippine Folktales: An Introduction*. *Asian Folklore Studies*. Vol.44, No. 02, Published by Asian Folklore Studies: Nanzan University, p. 155

7. වීරසිංහ, අමරදාස., (1986). *සිංහල ජනශ්‍රැතිය හැදෑරීම*. සංස්කෘති ප්‍රකාශනය. ගල්කිස්ස, 78 පිටුව

2. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මේ පර්යේෂණය සඳහා ප්‍රධාන වශයෙන් ම පාදක කර ගන්නේ ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය (Qualitative Method) යි. මේ සඳහා දත්ත රැස්කෙරෙන ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වන්නේ හෙන්රි පාකර් විසින් සංගෘහිත; **Village Folk Tales of Ceylon** නමැති කෘතිය ආශ්‍රයෙන් වන්ද ශ්‍රී රණසිංහ විසින් සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කෙරුණු ලංකාවේ ගැමි ජනකතා - දෙවන වෙළුම ය. දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී කෘත්‍යවාධීන ප්‍රවේශයකින් යුක්ත ව අදාළ නිගමනවලට එළඹීමට ප්‍රයත්න දැරිණි.

3. සාහිත්‍ය විමර්ශනය

ශ්‍රී ලාංකේය ජනකතාවල අන්තර්ගතයෙන් උකහාගත හැකි කරුණු පිළිබඳ ව ගැඹුරු හා විධිමත් අධ්‍යයනයන්හි නිරත වූ පර්යේෂකයෝ දුර්ලභයහ; බොහොමයක් ජනශ්‍රැති පර්යේෂකයන් විසින් සිදුකරනු ලැබ ඇත්තේ විවිධ ප්‍රදේශවල ව්‍යාප්ත ව පැවති ජනකතා, කෘති වශයෙන් සංගෘහිත කිරීම පමණි. ගුණරත්න, ඒ. පී. (2005,) රත්කැකිර සහ තවත් කතා, ගුණසෝම, ගුණසේකර (2002) බිබිලේ ජනකතා, දනන්සූරිය, ජනදාස (2002) ජනශ්‍රැති අධ්‍යයන, දුනුමාල, මහානාම (2003) තුන් කෝරළයේ ජන කතා, උඩවත්ත, පියදාස (2004) වැව්ගම්පත්තුවේ ජනකතා, කුමාරසිංහ, සරත්චන්ද්‍ර (2004) දේවමැදිහත්පත්තුවේ ජනකතා, ගුණරත්න, ඒ. පී. (2005,) නගුල් මුන්නා සහ තවත් කතා, කරුණාරත්න ආර්. එස්. (2012) ලක්දිව ගැමි ජනකතා යනු ඉන් කිහිපයකි. මහාචාර්ය ජනදාස දනන්සූරිය විසින් සම්පාදිත ජනශ්‍රැති අධ්‍යයන (2002) යන ලිපි එකතුවෙහි ඇතුළත් වන ජනකතාව හා ජන ජීවිතය යන ශීර්ෂයෙන් යුතු ලිපියෙහි ජනකතා උපයෝගී කරගෙන සාම්ප්‍රදායික සිංහලයන්ගේ ජන ජීවන වෘත්තීන්, ආහාර-පාන, ඇඳුම්-පැළඳුම් සහ නිවාසස්ථාන පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් සිදුකර තිබේ. මහාචාර්ය වන්දසිරි පල්ලියගුරු විසින් රචිත ජනශ්‍රැතිය, පුරාකථාව සහ පුරාවෘත්තය නමැති ලිපි එකතුවෙහි (2005) පුරාවෘත්තයේ සහ පුරාකථාවේ සුසංයෝගය මැයෙන් අන්තර්ගත ලිපියෙහි පුරාකථා සහ පුරාවෘත්ත යන ජනකතා ප්‍රභේදද්වය පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මක විග්‍රහයක් ඉදිරිපත් කර තිබේ. ඒ හැරෙන්නට ජනකතාවන්හි අන්තර්ගතය විශ්ලේෂණය කරමින් ජනජීවන අධ්‍යයන සිදු කළ ප්‍රාමාණික පර්යේෂණ නොමැති තරම් ය. විරසිංහ, අමරදාස (1986) සිංහල ජනශ්‍රැතිය හැදෑරීම සහ රත්නපාල, නන්දසේන (1995) ජනශ්‍රැති විද්‍යාව යන කෘතිවල ජනකතා පිළිබඳ හැඳින්වීම් සහ ඒවායෙහි විවිධ ප්‍රභේද පිළිබඳ ව සාකච්ඡා කර තිබේ. මේ සියලු පර්යේෂකයන් සහ මේ සාහිත්‍ය විමර්ශනයෙහි ඇතුළත් කර නොමැති ජනකතා එකතු සම්පාදනය කර තිබෙන අවශේෂ පර්යේෂකයන් ස්වකීය පර්යේෂණ කාර්යයන් සඳහා උපයෝගී කරගෙන ඇත්තේ හෙන්රි පාකර් විසින් මහාපරිමාණ වශයෙන් සංගෘහිත කරන ලද ජනකතා ය.

ක්‍රිස්තු වර්ෂ 1849 එංගලන්තයේ දී උපත ලද හෙන්රි පාකර්, 1873 වර්ෂයේ දී ලංකාවට පැමිණෙන්නේ වාරිමාර්ග නිලධාරියකු වශයෙනි. වර්තමානයෙහි තරම් ජනශ්‍රැති පිළිබඳ පර්යේෂණ කිරීමේ හා අධ්‍යයනය කිරීමේ විධිමත් ක්‍රමෝපායයන් නොපැවති එසමයේ හෙන්රි පාකර් විසින් මේ ජනකතා එක්රැස් කිරීමේ දී සම්පූර්ණයෙන් ම විධිමත් වූ ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කර නොතිබුණ ද ඔහුට කතාව පැවසූ පුද්ගලයා,

ඔහු වාසය කළ ප්‍රදේශය හා ඔහු අයත් වූ කුල ස්තරය කුමක්දැයි සටහන් කරගෙන තිබුණි. කුලය බඳු සාධකයක් සඳහන් කිරීම මෙබඳු කාර්යයක දී අත්‍යවශ්‍ය අංගයක් නොවුණ ද ජනකතා එක්රැස් කිරීමට ඔහු දැරූ ප්‍රයත්නය මෙරට ජනශ්‍රැති අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රයේ අභිවර්ධනයකට බලපෑයේ ය. ඔහු විසින් Village Folk Tales of Ceylon නමින් සංගෘහිත කරන ලදුව, වන්දුග්‍රී රණසිංහ විසින් සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කරන ලද ලංකාවේ ගැමි ජනකතා නමැති කෘතියෙහි දෙවන වෙළුමෙන් තෝරා ගැනුණු ජනකතා කිහිපයක් මේ අධ්‍යයනය සඳහා උපයෝගී කර ගැනිණි.

4. දත්ත විශ්ලේෂණය සහ සාකච්ඡාව

ගැමි ජනකතා ආශ්‍රයෙන් සාම්ප්‍රදායික සිංහල සමාජයේ ජනජීවනය පිළිබඳ තොරතුරු අධ්‍යයනය කිරීමේ දී මේ ජනකතාවල අද්‍යයනයේ මෙන් දැවැන්ත කර්මාන්තපුරවල සිරවුණු මිනිස් වර්ග හමුවන්නේ නැත; මිනිස් ජීවිතවලටත් වඩා වටිනාකම් ආරෝපණය කෙරුණු අධි තාක්ෂණය භාවිතයෙන් නිර්මිත භාණ්ඩ, උපකරණ හා මෙවලම් හමුවන්නේ නැත; ස්වකීය අධිපරිභෝජන අවශ්‍යතා සපුරාගැනීම වස් සත්ත්ව හා ශාක ප්‍රජාව වනසන ආත්මාර්ථකාමී දුෂ්ට වර්ග හමු වන්නේ නැත; මිල මුදලට හා බලයට මානුෂීය ගුණධර්ම යටපත් වූ අමනෝඥ වර්ග හමුවන්නේ නැත. ඒවායෙන් අපට හමුවන්නේ සුදු, කළු සහ පැතලි ස්වරූපයේ ගතිලක්ෂණවලින් සමන්විත මානව සංවේදීතාවෙන් යුක්ත වර්ග ය. මනුෂ්‍ය, සත්ත්ව හා ශාක යන ප්‍රජාවන්ගේ අන්‍යෝන්‍ය සබැඳියාව ඒ වර්ගවලින් මැනවින් නිරූපණය වන්නේ ය. ඒ මගින් සාම්ප්‍රදායික සිංහල ගැමියන්ගේ ජනජීවනයේ විවිධ විෂයක පැතිකඩ හඳුනාගත හැකිවන්නේ එබැවිනි.

ශ්‍රී ලාංකේය ජනකතාවල අන්තර්ගත වන වර්ග පිළිබඳ ව විශ්ලේෂණය කර බලන විට මානව වර්ග, සත්ත්ව වර්ග මෙන් ම ජීවත්වාරෝපිත වෘක්ෂලතාදිය ද දේව, බ්‍රහ්ම, යක්ෂ-ප්‍රේත-පිශාචාදී අදෘශ්‍යමාන වර්ග ද වේ. ජනකතාවල අන්තර්ගත සත්ත්ව වර්ග පිළිබඳ ව අවධානය යොමු කිරීමේ දී දේශීය සම්භවයක් සහිත සත්ත්ව වර්ග මෙන් ම සත්ත්ව වර්ග නිරූපණය කෙරෙන කතාන්දර බොහොමයක් භාරතයෙන් ආ කතා ඇසුරින් ගොඩනගා ඇති බැවින්⁸ විදේශීය සම්භවයක් සහිත සත්ත්ව වර්ග ද ජනකතාවලට පිවිස ඇත. සිවුපා, උරග හා පක්ෂී යන සත්ත්ව ප්‍රභේද හැමෙකකට ම අයත් ඒ සත්ත්ව වර්ග මිනිසුන්ට හිතකර මෙන් ම හානිකර ස්වරූපයෙන් ජනජීවනය හා සම්බන්ධ වන ආකාරයත් ඒ හැම වර්ගයක් මගින් ම මානව ගතිලක්ෂණ නිරූපණය කරන ආකාරයත් හැඳින්වෙන හැකි ය.

දුරාතීතයේ සිට මේ දක්වා ම ශ්‍රී ලාංකිකයෝ අලි-ඇතුන් සමඟ දෘඩතර සබඳතාවක් පවත්වාගෙන එති. අලියාගේ සහ ඇතාගේ අභිවිශාල ශරීරයත්, ඊට අනුරූප වූ තෙදවත් ගමන් විලාසයත් මෙන් ම අසහාය ශක්තියත් ජනයාගේ ආකර්ෂණයට හේතු විය⁹.

8. වන්දු ග්‍රී රණසිංහ., (2014). ලංකාවේ ගැමි ජනකතා පළමු වන වෙළුම - දෙවන මුද්‍රණය, පරිවර්තක. කොළඹ. පෙරවදන ගොඩගේ.

9. ආනන්ද, සුනිල්, පී. ඒ., (2000). සිංහල ජනශ්‍රැතිය හා සත්ත්ව ලෝකය. කොළඹ. පිටුව 56 ගොඩගේ.

ගෘහාශ්‍රිත වාසය ඇති හීලෑ අලි-ඇතුන්ගෙන් ජනයාට අත් වූ ලාබ ප්‍රයෝජන මෙන් ම වනවාසී අලි සහ ඇතුන්ගෙන් එල්ල වූ තාඩන-පීඩන ආදියෙහි ස්වභාවය අනුව අලි ඇතුන් කෙරෙහි ජනතාව දැක්වූ ආකල්ප විවිධ විය. කෙසේ වෙතත් අලි ඇතුන්ගේ විශාලත්වය, ජවසම්පන්නභාවය හා ශරීරබර ප්‍රමාණය සැලකිල්ලට භාජන කරමින් මානව ගතිලක්ෂණ නිරූපණය කිරීම සඳහා ජනකතාවලට ඔවුන්ගේ වර්ත උපයෝගී කරගෙන ඇත. විශේෂයෙන් ම අතිවිශාල බරක් ප්‍රමාණ කිරීමට භාවිත කළ මිණුම් ක්‍රමයක් වූයේ 'ඇත් බර' ය.

අතීතයේ රජවරුන් විසින් ඇතෙක් බරට වස්තු ප්‍රදානය කරන ලද අවස්ථා පිළිබඳ ව ජනකතාවල පමණක් නොව විදග්ධ සාහිත්‍යයේ පවා සඳහන් වේ. අතීතයේ රජවරු තමන්ට හෝ තම අමාත්‍ය මණ්ඩලයට හෝ විසඳාගැනීමට දුෂ්කර වූ ප්‍රශ්නයක් විසඳා දුන් හෝ දුෂ්කර කාර්යයක් මස්තකප්‍රාප්ත කර දුන් පුද්ගලයන්ට තරාතිරමක් නොබලා 'ඇතෙක් බරට' වස්තුව ප්‍රදානය කිරීමේ සම්ප්‍රදායක් පැවතිණි. සාමාන්‍ය ජනතාව අතුරින් ප්‍රඥාවන්ත හා විශිෂ්ට කුසලතා හා දක්ෂතා සහිත තැනැත්තන්ට ස්වකීය කුසලතා විදහා පෙන්වමින් අති විශාල වස්තු සම්භාරයක් අත්පත් කරගැනීමට මෙයින් ඉඩ ප්‍රස්තාව සැලසිණි. එහෙත් ඇතැම් විට කුට උපක්‍රමවලින් රජුගේ අවශ්‍යතාව ඉෂ්ට කර වස්තු ප්‍රදාන ලබාගත් කපටි පුද්ගලයන්ට ඔවුන්ගේ කපටිකම් හෙළි වීමෙන් ඊට මරණීය දණ්ඩනය පවා හිමි වූ ආකාරයත් ඇතැම් ජනකතාවලින් කියැවේ. ලංකාවේ ගැමි ජනකතා - දෙවන වෙළුමෙහි (ලං. ගැ. ජ.-2) අන්තර්ගත වන 'රාජකුමාරයා සහ වඩුවාගේ පුතා' නමැති කතාන්දරයේ ලිඳක් ඇතුළත සිටි කුමාරිකාවක එයින් ගොඩ ගැනීමට අවශ්‍ය වී එය තමන්ට ඉෂ්ට කර ගැනීමට නොහැකි වූ නිසා රජතුමා, "කවුරු හරි කෙනෙක් අහවල් වනාන්තරයේ තියෙන ලිඳේ ඉන්න කුමාරිකාව තමාට ගෙනැවිත් දුන්නොත් ඔහුට ඇතෙක් බරට වස්තුවත් රටෙන් බාගයකුත් දෙවන බවට අණබෙර මගින් දන්වා හිටිය"¹⁰. මේ පුවත සැලවීමෙන් පසු වැන්දඹු කාන්තාවක් ඒ ලිඳේ සිටි කුමරිය කුට උපක්‍රමයකින් ගොඩට ගෙන රජුගෙන් වස්තුව ලබා ගත්තා ය. එහෙත් ඒ කුමරිය විවාහ කරගත් රාජකුමාරයා ඒ කාන්තාවගේ වංචාසහගත ක්‍රියාව දැනගෙන ඇගේ හිස ගසා දැමී ය. මේ අනුව, අතිවිශාල වස්තු සම්භාරයක් ප්‍රමාණ කොට දැක්වීමේ මිණුම් ක්‍රමයක් වූ ඇතෙක් බරට වස්තුව පිළිබඳව ගැමියන් ඇති කරගෙන තිබූ සංකල්පයේ පැතිකඩ දෙකක් පවතින බව මේ ජනකතාව අනුසාරයෙන් හඳුනාගත හැකි ය.

සිංහයා මෙරටට ආවේණික සත්ත්ව විශේෂයක් වශයෙන් නොසැලකුණ ද සිංහයාගෙන් වියුක්ත වූ සිංහල ජාතියක් නොමැති තරම් ය. පුරාවෘත්ත හා වංශකතාවලට අනුව මෙරට සිංහල වර්ගයා ආරම්භ වී ඇත්තේ භාරත දේශයෙන් මෙරටට පිටුවහල් කෙරුණු විජයගෙනි. ඔහුගේ පියරජුගේ පියා ජන්මය ලබා ඇත්තේ සිංහයකු හා රජ කුමරියක අතර කායික සම්බන්ධයකින් බව පුරාවෘත්තවල සඳහන් ය.

10. ලංකාවේ ගැමි ජනකතා - දෙවන වෙළුම - (ලං.ගැ.ජ.-2) (2012), පරිවර්තක: වන්දුලි රණසිංහ, ගොඩගේ: කොළඹ, 26 පිටුව

ඒ අනුව සිංහල වර්ගයාට 'සිංහල' යන නම ලැබීමට සිංහයා හේතු වී ඇති සේ ම ශ්‍රී ලාංකේය කලාශිල්ප විවිත්‍රත්වයෙන් මෙන් ම ප්‍රෞඪත්වයෙන් පෝෂණය කිරීම සඳහා ද සිංහයාගේ දායකත්වය ලබාගෙන ඇති ආකාරයට සීගිරියේ සිංහපාදය හා විහාරස්ථාන ප්‍රවේශානිමුඛ ව පවතින සඳකඩපහණ කදිම නිදසුන් සපයන්නේ ය. සිංහල ජන මනසෙහි සිංහයා පිළිබඳව ගොඩනැගී පැවති සංකල්ප විදග්ධ සාහිත්‍ය - කලාදියට මෙන් ම ජනසාහිත්‍යයට ද බලපෑම් සිදුකරන සාධකයක් වී ඇත.

ජනකතාවල සත්ත්ව වර්ග අතරට ද සිංහයා පිවිස ඇත්තේ ඒ අනුව ය. 'උගත් දිළින්දා' නමැති ජනකතාවේ අම්බලමකදී හමු වූ දිළිඳු මිනිසුන් දෙදෙනෙකු අතුරින් එක් අයෙක් අනෙකාගේ උපදෙස් පරිදි රජවාසලට ගොස් රජකුමා විසින් පවරනු ලබන සටන් කිරීම්, අණබෙරලැමී වැනි කාර්යවලට සහාය ලබාදිය හැකි බව පවසා ජීවත්වීමට රජකුමාගෙන් චේතනයක් ඉල්ලා සිටියේ ය. රජකුමා ද ඔහුට ඉටුකළ හැකි කාර්යයන් පිළිබඳ විමසා සන්නෝෂයට පත් ව රජවාසලින් ඔහුට වැටුපක් ගෙවීමට අනුමත කෙළේ ය. ඒ වැටුපෙන් හරි අඩක් අම්බලමේදී මුණගැසී තමාට මග පෙන්වූ අනෙක් පුද්ගලයාට ලබා දුන් හේ තමාගේ ගම්පළාතට ගොස් වාසය කෙළේ ය. 'හේරිනාදයා' යන විශේෂිත නාමය ද ඔහුට පටබැඳී තිබුණේ ඔහු සතුව පැවති අණබෙර වැයීමේ හැකියාව නිසා ය. මේ පුද්ගලයා තම වැටුප ලබා ගැනීමට නියමිත දිනයේ දී රජවාසලට පැමිණි අවස්ථාවක, තහරයේ සිටින මිනිසුන්ට හානිකර වූ සිංහයකු මැරීමට රජකුමා විසින් පළපුරුදු ඇමතිවරුන් පිටත් කර හරින ලද පුවත අම්බලමේ දී තම සගයාගෙන් දැනගත්තේ ය. පසුව සගයාගේ උපදෙස් පරිදි රැහැනක් ගෙන එය බෙල්ල වටේ ඔතාගෙන සිංහයා මරාගෙන පැමිණෙන පුද්ගලයාත් ඉදිරියට ගොස් මෙසේ කීය;

"උඹලා කරල තියෙන වැඩේ නම් අපුරුයි; මං මේ වාසලින් රැහැනක් ඉල්ලාගෙන ආවෙ සිංහයාව (පණපිටින්) අල්ලගෙන ගිනින් දැකුම් හැටියට රජ්ජුරුවන්ට ඔප්පු කරන්ඩයි. ඒ ගිනිදා ඔහෙලට බැණුම් අහන්නයි සිද්ද වෙන්නෙ"¹¹. මේ කියමන අසා බියට පත් වූ මිනිස්සු "අනේ හේරිනාදයො, අපි උග්‍ර මැරු වගක් හෙම කියන්න ඒපා"¹²යි හේරිනාදයාට බැගෑපත් වූහ. "මම ඒ කාරණේ මගෙ කරට අරගෙන මං කළා කියල කියන්නම්කො"¹³ යි ඊට පිළිතුරු දුන් හේරිනාදයා, අනතුරුදායක වූ භයානක සිංහයා මරාදැමීම තමන්ගේ ක්‍රියාවක් බව රජකුමාට ඒත්තු ගන්වා මසුරන් දහසක මාසික වැටුපක් ලබා ගත්තේ ය. එහෙත් ඒ රැවටිල්ල දිගටම කරගෙන යාමට ඔහුට නොහැකි විය. හේරිනාදයාගේ සටකපටකම් හඳුනාගත් රජකුමා ඔහු ජීවිතක්ෂයට පත් කළේ ය.

11. ලං. ගැ. ඡ.-2 -262-263 පිටුව

12. ලං. ගැ. ඡ.-2-263 පිටුව

13. එම-263 පිටුව

මිනිසුන් තුළ පවතින සංකපටකම් පිළිබඳ ව නිරාවරණය කිරීමේ දී සාහිත්‍ය නිර්මාණකරුවන් විසින් බහුලව ම නිදර්ශනය කොට ගෙන ඇති සත්ත්ව චරිතය නරියා වුව ද එවැනි මනුෂ්‍ය ස්වභාවයන් නිරූපණය කිරීමට සංකපටකම්වලින් විසුක්ක ගතිලක්ෂණ සහිත සිංහයාගේ චරිතය යොදාගෙන තිබීම 'උගත් දිළිත්දා' නම් ජනකතාවේ විශේෂ ලක්ෂණයකි.

මනුෂ්‍යයාගේ සම්පයේ නිරන්තරයෙන් වෙසෙන සත්ත්ව විශේෂයක් වන්නේ සුනඛයා ය. මෙම සත්ත්වයා ද විවිධ මනුෂ්‍ය ස්වභාවයන් නිරූපණය කිරීම සඳහා ජනකතාවලට යොදාගෙන තිබේ. යුක්තිය පසිඳලීමේ වගකීම උසුලන ගම් මට්ටමේ ගමරාලගේ පටන් රජු දක්වා වූ පාලක පැළැත්තිය විසින් දෙනු ලබන භාසෙයාත්පාදක වුවත් තාර්කික නඩු තීන්දු පිළිබඳව කියැවෙන ජනකතා බොහෝ ය. සුනඛ චරිතයක් යොදාගෙන රජවරයකු විසින් ලබා දුන් නඩු තීන්දුවක් 'මිතුරන් හතරදෙනෙකු ගැන කතාන්දරයක්' ජනකතාවේ එයි. මේ කතාන්දරයෙන් කියැවෙන්නේ 'මිතුරන් සිවුදෙනෙකු විසින් පොදුවේ සුරතලයට ඇතිකරන ලද සුනඛයකු පිළිබඳවයි. මේ මිතුරන් සිව්දෙනා ඔවුන්ගේ සුරතලා ලෙස ඇති දැඩි කරන ලද සුනඛයකුගේ අයිතිය බෙදා ගත්තේ ඉදිරි පාද දෙදෙනෙකුටත් පසු පාද තවත් දෙදෙනෙකුටත් වශයෙනි.

මේ මිතුරන් කපු හේනක් වවා, අස්වනු නෙළා, කපු පුළුන් වියළා පසෙක ගොඩ ගසා තිබුණි. මේ අතරේ සුනඛයාගේ ඉදිරිපස පාදයක හටගත් කුචාලයකට ඒ පාදයට අයිතිය කී මිතුරා විසින් පාංකඩක් තෙල්වල පොගවා කුචාලය සහිත පාදය වෙලන ලද පසු සුනඛයා ලිප්බොක්කට ගොස් වැතිරී සිටින අතරේ තෙල් ගාල්වුණු පුළුන් ගොඩේ වැතිරීම නිසා පුළුන්වලට ගිනි ඇවිළී පිළිස්සී විනාශ වීමෙන් දුකට පත් මිතුරන් සිවුදෙනා එකිනෙකා සමග ක අවසානයේ රටේ රජු වෙතට ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කළහ. එහිදී විනාශ වූ පුළුන්වලින් තම-තමන්ට හිමි කොටස්වල වටිනාකම සුනඛයාගේ ඉදිරිපස පාදයෙහි අයිතිකරු වශයෙන් පෙනී සිටි තෙල් පාංකඩ බඳින ලද මිතුරාගෙන් අය කර දෙන ලෙස සෙසු මිතුරන් විසින් රජුගෙන් ඉල්ලා සිටිනු ලැබිණි. ඔවුන්ගේ තර්කය වූයේ සුනඛයාගේ පාදයේ කුචාලයට තෙල් පාංකඩ බැඳීම ගින්න හටගැනීමට හේතුව බවයි. මොවුන්ගේ කතා අසා සිටි රජු "බල්ලගෙ කැඩිවිව අණ්ඩ උගා බිම ගහන්න බැරි තරමට ම කැඩිල තිබුණ ද"¹⁴ යනුවෙන් ප්‍රශ්න කෙළේ ය. මිතුරන් තිදෙනා ඊට පිළිතුරු ලබා දුන්නේ 'උගා අණ්ඩ පොඩ්ඩක්වත් බිමගහන්න බැරිවයි හිටියේ' යනුවෙනි. මෙහි දී රජතුමා ලබා දුන් තීන්දුව වූයේ "උගා උඹල තුන්දෙනාටම අයිති කකුල් තුනෙන් ගිය හින්දා නුඹලගෙ වැරැද්දෙන් තමා පුළුන් (ගොඩ) ගිනි අරන් තියෙන්නෙ. (ඒ හින්දා) අර තැනැත්තාට වෙච්ච අලාබෙට මුළු මුදල නුඹලා තුන්දෙනා ගෙවන්න ඕනෑ"¹⁵ යනුවෙනි. බල්ලකු හෙවත් සුනඛයකු මෙන්මාකර ගැනුණු මේ කතාන්දරයෙන් සන්නිවේදනය කෙරෙන සදුපදේශය වන්නේ ඇතැම් පුද්ගලයින් විසින් කිසියම් ප්‍රශ්නයකදී අන්‍යයන්ගේ අදහස්වලට සවන් නොදී නිෂ්ඵල තර්ක-විතර්ක මගින් තම මතය ම ජයගැනීමට දරනු ලබන ප්‍රයත්නයන් නිසා තමන්ට ම අපහසුතාවට ලක්වීමට සිදුවන බව ය.

14. ලං. ගැ. පි.-2 -128 පිටුව

15. එම- 128 පිටුව

සාම්ප්‍රදායික සිංහල සමාජය හා දැඩි සබඳතාවක් දක්වන සත්ත්වයකු වන්නේ ගවයා ය. කෘෂිකාර්මික කටයුතුවලදී සහ ප්‍රවාහන කටයුතුවලදී නිරන්තරයෙන් සහාය ලබාගත් ගවයා ද ජනකතාවල සුවිශේෂ වර්තයක් විය. බොහෝ ජනකතාවල ගවයා යොදාගෙන ඇත්තේ මිනිසුන්ගේ අනුවණකම් සංකේතාත්මක ව නිරූපණය කිරීමට ය. "ගැහැනියක් පිටිවලින් රූපයක් තැනූ හැටි" නමැති ජනකතාවේ ගොත් වස්සකුගේ චරිතය යොදාගෙන ඇත්තේ ස්ත්‍රීයකගේ මෝඩ සොර සැමියකු සංකේතවත් කරමිනි. ස්වකීය ස්වාමි පුරුෂයන් රවටා වෙනත් පුරුෂයන් සමග සබඳතා පවත්වන විවාහක ස්ත්‍රීන් පිළිබඳ කතා පුවත් සහිත බොහෝ ජනකතා අතර මේ කතාව සුවිශේෂ ය. මේ ජනකතාවෙන් කියැවෙන්නේ දුර පළාතකින් දිග පැමිණි කාන්තාවක විසින් ස්වකීය විවාහක සැමියා රැවටීමට පත්කොට, තමා ඇසුරු කළ සොර සැමියා නිවසට ගෙන්වාගෙන ළගින් ම තබාගෙන ඇසුරු කිරීමට දරන ලද ප්‍රයත්නයක් පිළිබඳව යි. "අපේ පළාතේ එක සිරිතක් තියෙනවා. (ඒක තමා) පිටිවලින් රූපයක් හඳල, ඒක ලිප ළඟ පුටුවක් උඩින් වාඩි කරවල, අපි කැවුම් උයල ඒ රූපෙට පූජා කරන්න ඕනෑ"¹⁶ යනුවෙන් තම ස්වාමිපුරුෂයාට පවසා ඔහු ලවා ම කැවුම් පිසීමට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය සපයා ගෙන පැණි රස වැඩියෙන් යෙදූ කැවුම් පිස එක හැළියකටත් පැණි රස අඩුවෙන් යෙදූ කැවුම් පිස තවත් හැළියකටත් දමන්නට වූවාය. සැමියා නිවසින් බැහැර වූ අවස්ථාවක් බලා සොර සැමියා ගෙන්වාගෙන ඔහුගෙ ශරීරය පුරා ම පිටි තවරා ලිප අසලින් පුටුවක් තබා, ඒ පුටුවේ ඔහු වාඩිකරවා මේ ආකාරයට කැවුම් පිසින අතරේ නිවසට පැමිණෙන සැමියා පුටුවේ සිටින්නේ ඇගේ සොර සැමියා බව වටහාගෙන වත්ත පහළ ගසක බැඳ සිටි භාර්යාවගේ ගමෙන් ගෙනා ගොත් වස්සා ලිහා දමා තම භාර්යාව ගොත් වස්සා ගැටගැසීමේ කාර්යය සඳහා පිටත් කර යැවී ය. ඒ අතරේ ඔහු පිටි රූපයේ හිස මතට තෙල් තාවිටිය වත් කළ විට පිටි රූපය වේදනාවෙන් ඇඹරෙන්නට විය. වස්සා බැඳ දමා ආපසු පැමිණෙන විට සිදුව ඇති දේ වටහා ගත් බිරිඳ "මං පිටි රූපෙ හඳල තියල තිබුණ. අරු (ඇවිත්) ඒක අහකට විසි කර දාල (ඒක තිබිවිව තැනින්) වාඩිවෙලා හිටියා. මං (ඉතිං) මක්කා කරන්න යැ? ඒක දැකල උඹවැන් උඹ ඔව්වරවත් බේරුවා. මං (හිටියා) නම් ඕකගෙ කැවුත්ත කනවා. ඇයි ඔහෙ උගෙ ඔහු ගෙඩිය පැළවෙ නැත්තෙ"¹⁷ යනුවෙන් පවසා සැමියා රැවටීමට ලක් කළා ය. ජනවහරේ මෝඩ පුද්ගලයන් හැඳින්වීමට 'ගොත්වස්සා' යන්න භාවිත වන අවස්ථා පවතී. මේ කතාන්දරයේ ගොත් වස්සාගේ චරිතය උපයෝගී කරගෙන ඇත්තේ ඒ ස්ත්‍රීයගේ නීත්‍යානුකූල ස්වාමිපුරුෂයා මෙන් ම සොර සැමියා ද ගොත් වස්සෙකු මෙන් මෝඩ බව සංකේතවත් කිරීමට ය.

ජනසාහිත්‍යයේ මෙන් ම සම්භාව්‍ය සාහිත්‍යයේත් හිවලා නිරූපණය කර තිබෙන්නේ කපටි කෛරාවික සත්ත්වයකු වශයෙන් ය. සිය කුට බුද්ධියෙන් අනුන් රවටා ලබා ප්‍රයෝජන ලබන හිවල් වර්ත මෙන් ම ස්වාර්ථය වෙනුවෙන් යොදන උපා අසාර්ථක වී විපතට පත්වන හිවල් වර්ත ද ජනකතාවල හමු වේ.

16. එම- 242 පිටුව

17. ලං. ගැ. ස.-2 එම- 243 පිටුව

‘දුෂ්ට කුමාරිය’ නමැති කතාන්දරයෙන් නිරූපණය කෙරෙන්නේ තම කටින් මස් කැබැල්ලක් ඩැහැගෙන ගං ඉවුරේ ගමන් කරමින් සිටින විට ගං දිය මතින් පෙනුණු මස් කැබැල්ලේ රූපයට රැවටී කටේ තිබූ මස් කැබැල්ල බිම තබා ගං දියට පැන්න පසු උකුස්සකු විසින් ඒ මස් කැබැල්ල ඩැහැගෙන යාමෙන් රැවටීමට ලක් වූ හිවලකුත් වැද්දකු හා තම ස්වාමියා අතර සටනකදී වැද්දාට ලොබ බැඳ වැද්දාගේ අතට කඩුව දීමෙන් ස්වාමියා මරණයට පත්වීමට ඉඩ සැලැස්වූ නමුත් තමා පිළිගැනීම වැද්දා ප්‍රතික්ෂේප කිරීම නිසා අසරණ වූ ස්ත්‍රියකන් පිළිබඳව ය. මෙහිදී හිවල් වර්තය සමග ස්ත්‍රී වර්තය සැසඳීමක් කර හිවලාට වඩා ස්ත්‍රිය මූලාවට පත්වූ ආකාරය මේ ජනකතාවෙන් විදහා පෙන්වයි. මේ ජනකතාවේ කතා පුවත මනමේ කරාප්‍රවාන්තියට අතිශය සමීප ය. එක්තරා රාජකුමාරයෙක් ස්වකීය භාර්යාව සමග කැලයක් මැදින් ගමන් කරන විට වැදි කණ්ඩායමකට හසු වී ප්‍රථමයෙන් ම කණ්ඩායමට අයත් අවශේෂ වැද්දන් සමග සටන් කර ජයග්‍රහණය ලබා, දෙවනුව වැදිරුපු සමග සටන් කිරීමට සූදානම් ව තම භාර්යාවගෙන් කඩුව ඉල්ලූ විට ඇය කඩුව වැද්දාටත් කඩුකොපුව තම ස්වාමීපුරුෂයාටත් ලබාදීම හේතුවෙන් කුමාරයා මරණයට පත්වෙයි. මේ සටනින් පසුව වැද්දාටත් රාජකුමාරයාටත් ගතකින් එතෙරව යාමට සිදු ව තිබිණි. කුමරියගේ අකෘතඥභාවය වටහාගත් වැද්දා කුමරියගේ ආහරණ ගඟෙන් එගොඩ තබා දෙවනුව පැමිණ ඇ ගඟමැදට කැටුව ගොස්, “මේ මුළු තුන් ලෝකෙ ම තී වගෙ දුෂ්ට ගැනියක් නෑ. අද (විතරක්) දැක්ක මට හිත වැටිල ගිහින්, තරුණ කාලෙදී තමන් කාරබැඳගත්ත කුමාරයාව එකපාරට ම මරා දාන්න ඕනෑකමට එයාට කඩුකොපුව දුන්න ගැනී ඉන්න රටක වසන්නවත් හොඳ නෑ”¹⁸ යි පවසමින් ඇ ගං ඉවුරේ තනිකර දමා යයි. මේ අවස්ථාවේ මස් කුට්ටියක් කටින් ඩැහැගත් හිවලකු ඒ මස් කුට්ටියේ හෙවණැල්ල ගැදියේ වැටී තිබෙනු දැක, කටේ තිබූ මස්කුට්ටිය බිමින් තබා ගඟ දියේ දිස්වුණු මස්කුට්ටිය ඩැහැගැනීමට ගඟට පතිනු දුටු උකුස්සෙකු ඒ මස්කුට්ටිය රැගෙන යයි. මෙය දුටු කුමරිය “බොල තකතිරු හිවලෝ තගෙ කටේ තිබුණු මස්කුට්ටිය පැත්තකට දාල, තෝ ගඟේ තිබුණු මස් කන්න ගියා. ඒ වැඩේ හොඳයි ද?”¹⁹ යනුවෙන් හිවලාට සමච්චල් කරයි. ඊට නරියා ප්‍රතිඋත්තර දෙන්නේ “ගගෙ තකතිරුකම වගෙ තෙමෙයි තිගෙ තකතිරුකම. මේ (රටේ) රජපුරුවන් එක්ක දිගෙක ගිහින් ඉන්ද දී එවෙලෙම දැකපු වැදි රජපුරුවොත් එක්ක දිගකන්න ගිහින් කන්න දෙයක්වත් අඳින්න දෙයක්වත් ඉන්න හිටින්න නැතක්වත් නැතුව දැන් තී ඔය තත්වෙට ඇදන් වැටිල ඉන්නවා. මං කළ තකතිරුකමට වඩා තකතිරුකමක් කරල තියෙන්නෙ තී නෙ”²⁰ යනුවෙනි. සම්භාව්‍ය සාහිත්‍ය කෘතියක් වන මනමේ නාට්‍යයේ දී මනමේ කුමරිය මුහුණදුන් සිද්ධිය ම මේ ජනකතාවේ හිවලකුගේ වර්තය යොදා ගෙන භාෂ්‍යාත්පාදක ව ඉදිරිපත් කෙරෙන ආකාරය විත්තාකර්ෂණීය ය. එසේ ම බොහෝ පුද්ගලයන් තමන් අතින් කෙතරම් විශාල වරදක් සිදුවුණත් අනුන්ගේ වැරදි විවේචනය කිරීමට පෙලඹෙන බව ද මින් විශද කෙරෙයි.

ස්වෝත්සාහයෙන් ජීවිතය සාර්ථක කරගැනීමට වෑයම් කරන පුද්ගලයන්ට උදව් උපකාර කිරීමට වඩා ඔවුන්ගේ කටයුතුවලට බාධා කිරීමට පෙලඹෙන පුද්ගලයෝ සමාජයේ බහුලව වෙසෙති. එහෙත් කුමන බාධක පැමිණිය ද ඒවා මැඩගෙන ජීවිතය සාර්ථක කරගන්නා පුද්ගලයෝ වෙති. ‘කලුන්දෑවගේ කතාන්දරය’ නම් ජනකතාවේ කියැවෙන්නේ එබඳු පුද්ගලයකු පිළිබඳව ය.

18. එම- 173 පිටුව

19. එම- 174 පිටුව

20. එම- 174 පිටුව

එක් ගමරාල කෙනෙකුටයි ඔහුගේ බිරිඳටයි දුවරුන් හත්දෙනෙකු සිටි නමුත් පුත්‍රයකු නොසිටි හෙයින් වෙනත් මව්-පිය දෙපළකගෙන් ඉල්ලා ගත් පිරිමි දරුවකු හදා වඩාගෙන ඔහු හා විවාහ වීමට කැමති කවුරුන්දැයි දුවරුන්ගෙන් විමසූ අවස්ථාවේ 'අපිට ඒ ජරා භාරිකඩයා එපා' යයි වැඩිමහල් දුවරුන් හයදෙනා ම ඔහු ප්‍රතික්ෂේප කළ නමුත් බාල දියණිය ඔහු හා කැමැත්තෙන් ම විවාහ වෙයි. මේ තරුණයා විසින් උදැල්ලක් හදා දෙන ලෙස කම්මල් නයිදේගෙන් කරන ලද ඉල්ලීම කිහිප වතාවක් ම ප්‍රතික්ෂේප කළ නමුත් කම්මල්කරු ආහාර ගන්නා වේලාවේදී ඒ තරුණයා ඉවත ලු යකඩ කැබැල්ලක් ගෙන ගින්නට දමයි. එහිදී ඒ නොවටිනා යකඩ කැබැල්ල වටිනා යකඩ කැබැල්ලක් වී තිබෙනු වටහාගත් කම්මල්කරු තරුණයාට උදැල්ලක් සදා දෙයි. උදැල්ලක් ලැබුණු නමුත් සී සෑමට අවශ්‍ය වී හරක් බානක් නොමැති නිසා තවත් තැනැත්තකුගෙන් එය ඉල්ලන ලදුව හේ ඒ ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කරයි. කිසිවෙකුටත් කිවිටු විය නොහැකි ආකාරයට කළ දෙකකට වැදී සිටි, ගමරාලට අයත් ව සිටි කුළු මී හරක් දෙදෙනා ගැන ඇසූ තරුණයා වියගහ තණකොළ බිස්සේ හිටවලා "මට රජකම ලැබෙනවා සත්තයි. එහෙම නම් අර කන්දේ ඉන්න කුළාත් මේ කන්දේ ඉන්න කුළාත් දෙන්නම හෙට උදේ ඇවිත් මේ වියගහට කරදිගෙන ඉන්න ඕනෑ"²¹ යනුවෙන් සත්‍යක්‍රියා කරයි. පහුවදා උදේ කුඹුරට පැමිණ බලන විට හරක් බාන වියගහට කර දී සිටි හෙයින් හේ සී සෑමෙහි නිරත වෙයි. භාර්යාව විසින් රැගෙන එනු ලැබූ ඇඹුල අනුභව කර කෙටි නින්දකට වැටුණු ඔහු, වියගහේ බඹර වදයක් බැඳ ඇති අයුරු සිහිනයෙන් දකී. නින්දෙන් අවදි වී තමා හිනෙන් දුටු දේ භාර්යාවට පැවසූ විට ඇය ප්‍රීතියට පත් වී 'එහෙනම් ඉතින් ඔහෙට දැන්ම ම රජකම කඩන් වැටෙව්' යනුවෙන් පවසයි. භාර්යාවගේ අනාවැකිය සැබෑ කරමින් ඔහුට එදින ම රජකම ලැබේ. මේ අනුව මේ ජනකතාවෙන් උත්සාහය හා ධෛර්යය විසින් පුද්ගලයකු සාර්ථකත්වය කරා රැගෙන යාම පිළිබඳ පණිවුඩය සන්නිවේදනය වේ. එමෙන් ම සාම්ප්‍රදායික ජන සමාජයේ ප්‍රචලිත ව පැවති නිමිති ශාස්ත්‍රවලදී විශේෂ තැනක් ලැබී ඇති සිහින පිළිබඳ ජන විශ්වාසය ද පෙන්නුම් කෙරේ. සිහිනයෙන් දකින සත්ත්ව වර්ග අනුව සුඛ අසුඛ බව සලකා බැලීමේදී සුඛ නිමිති පෙන්වන සත්ත්වයන් අතර ගවයා සහ බඹරා ද වෙති. ඒ අනුව මේ ජනකතාවේ මී ගවයින් බානක් හා බඹරුන් සිහිනයෙන් දැකීම අතිශය සුඛ නිමිත්තක් වූ බව ප්‍රකාශ වෙයි.

රටක ජන සමාජය සජාතීය පුද්ගලයින්ගෙන් සමන්විත ඒකකයක් නොවේ. විවිධ ජාති, කුල, ආගම්, පක්ෂ හා වෙනත් විවිධ කණ්ඩායම්වලට බෙදී ගිය පුද්ගලයෝ සමාජයක ජීවත් වෙති. එහෙත් යම්කිසි බලවත් පුද්ගලයකුගෙන් හෝ පාර්ශ්වයකින් එල්ල වන අර්බුදයකදී සියලු බෙදීම් ඉවතලා එකට එක්වූ විට කුමන තරමේ ප්‍රබලයකු වුව ද මැඩ පැවැත්විය හැකි ය යන විශ්වාසය ජනයා අතර පවතී. මේ පිළිබඳ පණිවුඩයක් ලබා දෙන ජනකතාවක් ලෙස 'කැට කිරිල්ලියගෙ කතාන්දරය' හැඳින්වෙන හැකි යි. මේ කතාවෙන් ප්‍රකාශ වන්නේ එක්තරා කැටකිරිල්ලියක විසින් රකිමින් සිටින ලද බිත්තර පාගා පොඩිකර දැමූ ඇතෙකුට ඇ විසින් දඬුවම් ලබා දෙනු ලැබෙන ආකාරය යි. ඇතාගේ ක්‍රියාකලාපය හේතුවෙන් වේදනාවට පත් කැටකිරිල්ල ගෙම්බෙකු, කපුටෙකු හා මී මැස්සෙකු වෙත ගොස් ඇ ආදරෙන් රකිමින් සිටි බිජු දෙක පාගලා පොඩිකර දාපු ඇතා මරාදමන්න උදව්-උපකාර ඉල්ලුවා ය.

21. ලං. ගැ. ස්.-2 -61 පිටුව

22. එම- 490 පිටුව

ඔවුන් සියලු දෙනා ම තමාට උදව් කරන බවට පොරොන්දු කරවාගත් කැටකිරිල්ල, ඉඩොර කාලයක් එළඹුණු පසු ගෙම්බා සමීපයට ගොස් “යාළුවෙ, අද ඇතාට වතුර නැතුව එහෙමෙහෙ ඇවිද, ඇවිද වතුර හොයනවා. ඇතා කැරකෙන ඉසව්වේ පතහක් වගේ විලක් තියෙනවා. ඒ විලට ගිනින් හඬපත්. එතකොට ‘හා ඒකෙ ඇත්තට ම වතුර තියෙනවා’ කියල හිතල ඇතා එතෙන්නට ඒව්”²² යනුවෙන් පවසන ලදුව, ගෙම්බා ද ඒ අනුව ක්‍රියාත්මක වීමෙන් ඇතා පතහට ඇද වැටුණේ ය. දෙවනුව ගොස් පතහෙ වැටී සිටින ඇතාගෙ ඇස් දෙක උගුල්ලගෙන උගෙ මුහුණේ කිහිපපළකට ම හොටෙන් ඇතල වරෙන් යි’ කැටකිරිල්ල කපුටාට පැවසුවා ය.

අනතුරුව මී මැස්සාට ඇ පැවරු කාර්යය වූයේ ඇතාගෙ හිසට විද මරා දැමීමයි. මේ සියලු දෙනාගේ දායකත්වයෙන් කැලේ රජා යන විරුදය සහිත ඇතා මරා දැමුණු මේ කතාන්දරයෙන් පක්ෂියකු නොවන ගෙම්බා හා අනෙක් පක්ෂීන් එක්ව කැටකිරිල්ලෙන් උපායට අනුව ක්‍රියාත්මක වීම මගින් සමඟිය බලය වේ යන සංකල්පය මානව ප්‍රජාව වෙත සන්නිවේදනය කෙරේ. “මිටක් විතර ඇති ඒ කැට කිරිල්ලි- ඇතෙක් මැරෙව්වා හරිද කිරිල්ලි” යන ජනප්‍රවාදය ගොඩනැගී ඇත්තේ මේ කතාප්‍රවාත්තිය කේන්ද්‍රකරගෙන ය.

පාකර්ගේ ජනකතා එකතුවේ ඇතුළත් ‘කුඹින් ගැන කතාන්දරය’ මගින් ප්‍රකාශ වන්නේ කුඹියා සහ වඳුරා යන සත්ත්වයින් ආශ්‍රයෙන් ඇතැම් මනුෂ්‍ය ගතිපැවතුම් තිරිසන් සත්ත්වයන් අතර ද පවතින බව ය. එක්තරා රජවරයෙකුත් ඔහුගේ බිසවත් උක්ගස් කමින් සිටිනු දුටු නයි කුඹියෙක් තම භාර්යාවට උක්ගස් කන්න යන ලෙස ආරාධනා කරන ලදුව, ඔවුන් එතැනට ගොස් රජතුමා ආහාරයට ගෙන ඉවත ලූ උක්ගස් කුඹියාත් බිසව ආහාරයට ගෙන ඉවත ලූ උක්ගස් කුඹි භාර්යාවත් ආහාරයට ගනිමින් සිටින අතරතුර බඩපුරවා ගත් කුඹියා තම භාර්යාවට ආපසු යන්නට කතා කළ විට ඇ ‘අනේ මට නම් තව මදී’ යනුවෙන් ලබා දුන් පිළිතුරට “ගැනු කොහොමත් බඩපාරිසිනෙ. උන්ගෙ බඩගෙඩි ලොකුයි නෙ”²³ යනුවෙන් කුඹියා ලබාදුන් පිළිතුර ඇසුණු රජතුමා සිනා පහළ කෙළේ ය. බිසව සිනහවීමට කාරණය කීමෙන් දැ යි රජතුමාගෙන් ඇසුව ද ඔහු ඊට පිළිතුරු නො දුන්නේ ය. මේ කාරණය නැවත-නැවත අසමින් බිසව රජතුමාට කරදර කරනු දුටු ශක්‍රදේවේන්ද්‍රයා ඒ වනාන්තරයේ මොර ගෙඩි කකා සිටින අළු වඳුරෝ පන්සියයක් මවා මොරගෙඩි කන්නට නොහැකි යයි ඇවිටිලි කරමින් ගසේ ඉහළ ම අත්තක තිබූ කඩාගැනීමට අසීරු මොරගෙඩියක් කඩා දෙන්නැ යි මුරණ්ඩු වූ වැඳිරියට “පන්සියයක් දෙනාට මේවා කන්න පුළුවන්. ඇයි තිට විතරක් ඒවා කන්න බැරි?”²⁴ යි කියමින් කෝටුවක් අරගෙන වැරෙන් පහර දුන් පසු ඇ, ‘මං මේවා කන්නම්’ යයි වඳුරාට මෙල්ල වූවා ය. මෙය ඇසූ රජතුමා නැවතත් සිනහ පහළ කෙළේ ය. පසුදිනෙක ‘මබතුමා අර එදා සිනාසුණේ මක්කට යැ’ යි කියල කියන්නකෝ’ යනුවෙන් බිසව ඇවිටිලි කළ විට, “හිතන්න මොළයක් නැති මේ සත්තුන් උන්ගෙ බාරියාවන්ට බය නැ. එහෙව් කොට මං බය වෙන්නෙ මක්කට යැ?”²⁵ යි කියමින් රජතුමා ඇගේ කොණ්ඩ ගැටෙන් අල්ලගෙන පහර දෙන්නට පටන් ගත්තේය. ‘අනේ සාමිනේ මං ආයෙමත් ඒ ගැන අසන්නෙ නැ’ යනුවෙන් බැගෑපත් වූ බිසව ඉන්පසු රජතුමාට ඒ ආකාරයෙන් කරදරයක් නොවූවා ය.

22. එම- 490 පිටුව

23. ලං. ගැ. ෪-2 -459 පිටුව

24. එම- 460 පිටුව

25. එම- 460 පිටුව

මේ කතාවෙන් ප්‍රකාශිත විශේෂිත කාරණාව වන්නේ සමාජයේ පවත්නා පුරුෂාධිපත්‍යයේ ප්‍රබලතාව යි. කුමන කාර්යයක් වුව සිදු කළ යුත්තේ පුරුෂ පාර්ශ්වයේ අභිමතය අනුව බවත් කාන්තා පක්ෂයට ඒ පිළිබඳ ව ප්‍රශ්න කිරීමට අවසරයක් නොමැති බවත් මේ කතාවේ එන කුඹ්‍යාගේ හා වඳුරාගේ බිරින්දෑවරුන් සහ රජ බිසව මුහුණපාන සිද්ධිවලින් පැහැදිලි වේ. කාන්තාව සෑම විට ම පුරුෂාධිපත්‍යයට අවනතව ජීවත් විය යුතුය යන සංකල්පය පිතෘමූලික සමාජවල ලක්ෂණයකි. ඒ අනුව මේ ජනකතාවේ සත්ත්ව බිරින්දෑවරුන්ට හා රජ බිසවට සිදුවන්නේ ද තම ස්වාමිපුරුෂයන්ගේ අණට අවනතව කටයුතු කිරීමට ය.

5. නිගමනය

සම්භාව්‍ය සාහිත්‍ය සේවනය කළෝ රජවරු, ප්‍රභූවරු හා විශේෂ වරප්‍රසාදලාභීහු ය. එහෙත් ජනසාහිත්‍ය සේවනය කරන්නෝ ද නිර්මාණය කරන්නෝ ද ගැමියෝ ය. ඒ අනුව, රටක වෙසෙන සාමාන්‍ය මිනිසුන් (ගැමියන්) ගේ මනෝභාව සහ ව්‍යවහාරික ජීවිතය පිළිබඳ යථාස්වරූපයෙන් තොරතුරු ගවේෂණය කළ හැකිවන්නේ සම්භාව්‍ය සාහිත්‍යයට වඩා ජනතාව විසින් ජනතාව උදෙසා නිර්මාණය වන හා ජනතාව ඇසුරේ භාවිත වන ජනසාහිත්‍යයෙනි. මේ පර්යේෂණය සඳහා භාවිත කෙරුණේ ජනසාහිත්‍යයට අයත් ප්‍රමුඛාංගයක් වන ජනකතා ය. මානව ප්‍රජාවට අයත් වන ස්ත්‍රී-පුරුෂයන් සතුව පවතින සටකපටකම්, ප්‍රේමය, විරහව, අකෘතඥභාවය, අමනෝඥභාවය, අන්තගාමී ස්වරූපය බඳු විවිධ පුද්ගල ගතිලක්ෂණ හා විවිධ වර්ගවත් පිළිබඳ ව ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා ජනකතා නිර්මාණයේදී සිවුපා, පක්ෂි සහ උරග ආදී සත්ත්ව වර්ග යොදා ගැනුණු ආකාරයත් ඒ ඔස්සේ මානව ජීවිතයේ විවිධ පැතිකඩ ස්පර්ශ කිරීමට උත්සුක වූ ආකාරයත් මේ පර්යේෂණයෙන් සසාධක ව තහවුරු කරගත හැකි විය. මේ අනුව, කතාන්දර කීම හා ඇසීම මගින් මානවයාගේ ජීවිත පරිඥානය හා විඤ්ඤාණය පාළුල කෙරෙන අතර ඔවුන් ලබාගන්නා විවිධවිෂයක අත්දැකීම්වල යථා ස්වරූපය පිළිබඳව ද පැහැදිලි අවබෝධයක් ලබාගත හැකි ය යන්න පැහැදිලි වේ.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

- ආනන්ද, සුනිල් පී. ඒ., (2000). *සිංහල ජනශ්‍රැතිය හා සන්නිවේදනමය ලෝකය*. කොළඹ. ගොඩගේ.
- කරුණාරත්න, ආර්. එස් (2012). *ලක්දිව ගැමි ජනකතා*. කොළඹ. සූරිය ප්‍රකාශකයෝ.
- උඩවත්ත, පියදාස., (2004). *වැව්ගම්පන්නුවේ ජනකතා*. කොළඹ. ගොඩගේ.
- කුමාරසිංහ, සරත්චන්ද්‍ර., (2004). *දේවමැදිහත්පන්නුවේ ජනකතා*, කොළඹ. ගොඩගේ.
- ගුණරත්න, ඒ. පී., (2005). *රන්කැකිර සහ තවත් කතා*. කොළඹ. ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.
- ගුණරත්න, ඒ. පී., (2005). *නගුල් මුන්නා සහ තවත් කතා*. කොළඹ. ප්‍රකාශකයෝ.
- ගුණසෝම, ගුණසේකර., (2002). *බිබිලේ ජනකතා*. කොළඹ. ගොඩගේ.
- තුන්දෙණිය, එච්. එම්. එස්., (2000). *හෙළ ජනකතා*. මහරගම. තරංගී ප්‍රින්ටර්ස්.
- දනන්සූරිය, ජීනදාස., (2002). *ජනශ්‍රැති අධ්‍යයන*. කොළඹ. ගොඩගේ.
- දුනුමාල, මහානාම., (2003). *තුන් කෝරළයේ ජන කතා*. කර්තෘ ප්‍රකාශන.
- රත්නපාල, නන්දසේන., (1995). *ජනශ්‍රැති විද්‍යාව*. කොළඹ. ගොඩගේ.
- ලංකාවේ ගැමි ජනකතා පළමු වන වෙළුම - දෙවන මුද්‍රණය. (2014). පරිවර්තක: වන්දුශ්‍රී රණසිංහ. කොළඹ. ගොඩගේ.
- ලංකාවේ ගැමි ජනකතා - දෙවන වෙළුම (2012). පරිවර්තක: වන්දුශ්‍රී රණසිංහ. කොළඹ. ගොඩගේ.
- වීරසිංහ, අමරදාස., (1986). *සිංහල ජනශ්‍රැතිය හැඳුරීම*. ගල්කිස්ස. සංස්කෘති ප්‍රකාශනය.
- වීරසිංහ, අමරදාස., (2002). *සිංහල ජනශ්‍රැතිය හැඳුරීම*. කෙටි හැඳින්වීමක්. ගල්කිස්ස. ප්‍රකාශන: සංස්කෘති ආයතනය.

References

- Micheal, Banton., (1969). *Anthrpological Approaches to the Study of Religion*. London. Tavistock Publications.
- Bascom, William., (1965). *The Forms of Folklore*. prose Narratives. The Journal of American Folklore. Vol.78, No. 307(Jan-Mar), pp 3-20.
- Eugenio, Damiana L., (1985). *Phillippine Folktales: An Introduction*. Asian Folklore Studies. Vol.44, No. 02, Published by Asian Folklore Studies: Nanzan University, pp 155-177.
- Sanker, Sengupta., (1963). *Folklore Research in India*. Reception Committee of all Indian Folklore Confernces.
- Ronald. J. Berger and Richard. Quinney., (2005). *Storytelling Sociology*. United Sttes of America. EdLynne Rienner Publishes.

සිංහල ප්‍රබන්ධ කථා ඇගයීමෙහි ලා පේරාදෙණි සාහිත්‍ය
කතිකාව තුළ පැවැති විනිශ්චයේ ස්වභාවය පිළිබඳ
අධ්‍යයනයක්

C. Ranasinha

Abstract

This research aims to identify and examine the theoretical approach of evaluation in Peradeniya literary discourse for modern Sinhala novels and remarks on the writers who have been excluded from the discourse and excluded by it. To order to do that, examine the works of E.R. Sarathchandra (1914-1996), Modern Sinhalese Fiction (1943) and its Sinhala translation "*Sinhala Nawakatha Ithihasaya Ha Wicharaya*" (1951) and other selected writings of Sarathchandra Wickramasuriya, Ariya Rajakaruna who were close members of the Peradeniya school were examined. The research problem here is to identify and examine the nature of reading by Peradeniya critics regarding Sinhalese novels. The theoretical approach for the research is the two concepts of Michel Foucault (1926-1984), a philosopher and historian who has studied history and other related areas, which are excluding and including. The result of the research shows that Peradeniya literary discourse has appreciated, valued, and included selected works that have been attributed some literary qualities and excluded others from their discourse. The Student concludes that Peradeniya Literary Discourse has included the selected Sinhala writers and excluded the others.

Keywords : The Peradeniya literary discourse, Including, Excluding, Criteria for literary criticism.

1. හැඳින්වීම

19 වන සියවසේ අග භාගයේ හා 20 වන සියවසේ මුල් භාගයේ ඇති වූ සමාජ, දේශපාලනික හා සංස්කෘතික විපර්යාසවල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සිංහල ප්‍රබන්ධ සාහිත්‍යය ගොඩනැගුණු ආකාරය නිරීක්ෂණය කළ හැකි ය. ආරම්භයේ දී පරිවර්තන, අනුවර්තන හා විවිධාකාර ප්‍රවර්ගයන් නියෝජනය කරන්නා වූ ගද්‍ය නිර්මාණ බිහි වූ අතර, ක්‍රමයෙන් එය වඩා සාහිත්‍යමය ගුණාංගවලින් සමන්විත සාහිත්‍යයක් බවට පත් වූ ආකාරය විචාරකයෝ පෙන්වා දෙති.¹

ප්‍රචන්පත, සඟරාව බිහිවී ව්‍යාප්ත වීම ජාතික ව්‍යාපාරය, අමද්‍යප ව්‍යාපාරය මෙන් ම ක්‍රිස්තියානි මතවාදී ව්‍යාප්තියට එරෙහි ව බෞද්ධ පුනරුද්ධ ව්‍යාපාරය ගොඩනැගීමට සමාන්තර ව සිංහල ගද්‍ය ප්‍රබන්ධය ක්‍රමික ව වර්ධනය විය. සයිමන් ද සිල්වා (1874-1920), ඇල්බට් ද සිල්වා (1866-1919), අයිසෙක් ද සිල්වා (1844-1907) සහ පියදාස සිරිසේන (1875-1946) ආදීන් විසින් මුල් යුගයේ දී සිංහල ගද්‍ය සාහිත්‍යයට පදනම දැමූ අතර ඩබ්ලිව්. ඒ. සිල්වා (1891-1957) එය පොදු පාඨක ලෝකය තුළ වඩාත් ජනප්‍රිය කරවී ය. මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ (1890-1976) එහි ගමන් මග යථාර්ථවාදී ප්‍රවේශයක් වෙතට යොමු කරවී ය. නූතන සිංහල ප්‍රබන්ධ සාහිත්‍යයේ ප්‍රථම යථාර්ථවාදී නවකථාව ලෙස සැලකෙන 'ගම්පෙරළිය' මුල්වරට ප්‍රකාශයට පත් වී තිබෙන්නේ 1944 දී ය. ඉන් පසු ව 50 හා 60 දශකවල දී වඩා නූතනවාදී නවකතාකරුවන් ලෙස සැලකෙන ගුණදාස අමරසේකර, සිරි ගුනසිංහ, සිරි තිලකසිරි සිරිල් බී. පෙරේරා, කේ. ජයතිලක ඊවා රණවීර එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර, තේමරත්න ලියනාරච්චි ප්‍රමුඛ නවකථාකරුවන් විශාල සංඛ්‍යාවක් සිංහල සාහිත්‍ය ක්ෂේත්‍රයට පිවිසි අතර, නූතන සිංහල නවකථාව, වස්තුවිෂය, චරිත නිරූපණය හා භාෂා භාවිතය යනාදී මූලික සාධකවලින් සැලකිය යුතු ප්‍රවර්ධනයක් අත්පත් කරගත් බව පෙන්වා දිය හැකි ය. නූතන සිංහල සාහිත්‍යය පිළිබඳ ප්‍රථම වරට පළ වූ ශාස්ත්‍රීය විමර්ශනයක් ලෙස සැලකෙන්නේ එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රගේ 'Modern Sinhalese Fiction' (1946) නම් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් පළ වූ කෘතිය යි. මෙය 1950 දී 'Sinhalese Novel' යන නමින් පළ වූ අතර, 1951 දී 'සිංහල නවකතා ඉතිහාසය හා විචාරය' යන නමින් සිංහලට පරිවර්තනය කොට පළ කෙරුණි. සරච්චන්ද්‍ර තම කෘතිය පළ කිරීමට පෙර 1924 දී මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ තම 'ගැහැනියක්' කෙටිකතා සංග්‍රහයේ හැඳින්වීම මගින් බටහිර හා රුසියානු සාහිත්‍යය පිළිබඳ සාකච්ඡාවක් නිර්මාණය කර තිබූ අතර 1946 දී පළවූ නවකථා කලාව ග්‍රන්ථය මගින් ජී. බී. සේනානායක ද එම විෂය ප්‍රදේශ පිළිබඳ තියුණු විමර්ශනයක නිරත ව සිටියේ ය.

¹ මේ යුගය හා එම යුගයේ ප්‍රබන්ධවල ස්වභාවයක්, ප්‍රබන්ධකරුවන්ගේ පසුබිමත් පිළිබඳ දීර්ඝ විවරණාත්මක පර්යේෂණ රැසක් සිදු කෙරී තිබේ. උදාහරණ කිහිපයක් මෙසේ ය: තොම්සන් ඒ. වැන්දබෝනා., (1997). *සිංහල නවකතාවේ ආදිතමයෝ*. කොළඹ. සූරිය ප්‍රකාශකයෝ. සරච්චන්ද්‍ර, වික්‍රමසූරිය., (1970). *සිංහල නවකතාවට මගපෑදීම*. මහනුවර. සරසවි මුද්‍රණාලය. ආරිය, රාජකරුණා., (2003). *සිංහල නවකතාවේ ආරම්භය*. කොළඹ. ඇස්. ගොඩගේ.

19 වන සියවසේ සිංහල ගද්‍ය සාහිත්‍ය. කොළඹ. ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.

උදය ප්‍රශාන්ත, මැද්දේගම., (1999). *සියවසක සිංහල නවකතා*. කොළඹ. ඇස්. ගොඩගේ.

මුල්ලපිටියේ, කේ.එච්. ද සිල්වා., (1966). *සිංහල නවකතාවේ පුරෝගාමියා*. කොළඹ. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රකාශක සමාගම.

එදිරිවීර, සරච්චන්ද්‍ර., (2011). *සිංහල නවකතා ඉතිහාසය හා විචාරය*. නුගේගොඩ. සරසවි ප්‍රකාශකයෝ.

එනමුත් සරව්චන්ද්‍රගේ ප්‍රයත්නය එවැනි සාකච්ඡාවක් ගොඩනැගීම නොව, නූතන සිංහල ගද්‍ය ප්‍රබන්ධ විෂයයක් වශයෙන් තෝරා ගනිමින් විමර්ශනයට ලක් කිරීම යි. එනිසා එම කෘතිය නූතන සිංහල සාහිත්‍ය විචාරයේ පුරෝගාමී කෘතිය ලෙස සැලකීමට සිදුවෙයි.

2. සාහිත්‍ය විමර්ශනය

මෙම ලිපියේ දී සාහිත්‍ය විමර්ශනය යටතේ ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය ලෙස අධ්‍යයනයට ලක් කෙරෙන්නේ පේරාදෙණි විචාර කතිකාව නිර්මාණය කිරීමෙහි ලා මූලික පදනම සැපයූ එදිරිවිර සරව්චන්ද්‍රගේ 'සිංහල නවකථා ඉතිහාසය හා විචාරය' කෘතිය යි. ඊට අමතර ව ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය ලෙස එම සිංහල කෘතියට පෙර එහි ම ඉංග්‍රීසි මුල් මුද්‍රණය ලෙස ලියැවුණු 'Modern Sinhalese Fiction' (1946) සහ 'Sinhalese Novel' (1950) කෘති සලකා බැලේ. ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ලෙස එම කෘතියට පරිබාහිර ව ලියවුණු පේරාදෙණි විචාර කතිකාව පෝෂණය කළ පනපොත හා විචාර ලිපි ලේඛන සැලකේ. එමෙන් ම මෙහි දී අවධානයට ලක් වන සාහිත්‍ය නිර්මාණ ද සැලකේ.

3. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මේ ලිපියේ ක්‍රමවේදය ලබා ගැනෙන්නේ මිචෙල් ගුකෝ (1926-1984) නම් ප්‍රංශ දාර්ශනිකයාගෙනි. ගුකෝ බෙහෙවින් ප්‍රකට ව ඇත්තේ පශ්චාත් නූතනවාදී දාර්ශනික ප්‍රවණතාව නියෝජනය කරන දාර්ශනික හා ඉතිහාසඥයකු වශයෙනි. මෙහි දී ඉංග්‍රීසි හා සිංහල යන දෙබසින් ම ගුකෝගේ දර්ශනය හා පර්යේෂණ විධික්‍රම (Research Methodology) පිළිබඳ ජයදේව උයන්ගොඩ හා ඩෙස්මන් මල්ලිකාරච්චි ලියූ ලිපි ලේඛන උපයෝගී කර ගනිමි. මෙම ශාස්ත්‍රඥයන් දෙදෙනා ම පෙන්වා දෙන ආකාරයට ගුකෝගේ විධික්‍රමය බෙහෙවින් ම බලය ඥාන ගවේෂණය යන සාධක දෙක අතර පවතින අන්තර් සම්බන්ධය විධාරණය කරයි.² ගුකෝගේ විධික්‍රමය ගැන සාකච්ඡා කරන උයන්ගොඩ පෙන්වා දෙන්නේ විද්‍යාත්මක ඥානය / ශාස්ත්‍රීය ඥානය බල සබඳතා තුළට කාවැදී ඇති ආකාරයත්, දැනුම නිෂ්පාදනය බලය සඳහා සහ බලය රැක ගැනීම සඳහා භාවිත වන ආකාරයත් පිළිබඳ ව ය.³

² ඩෙස්මන්, මල්ලිකාරච්චි., (2003). *සමාජ හා මානව විද්‍යාත්මක ලිපි*. කර්තෘ ප්‍රකාශන. පි. 20 හා ජයදේව, උයන්ගොඩ., *මිචෙල් ගුකෝගේ විධික්‍රමය කෙරී හැඳින්වීමක්*. ලංකාවේ නව ප්‍රතිජාතික චින්තනයේ දසවසක්. (සංස්.) නිර්මාල් රංජිත් දේවසිරි, දෙවන වෙළුම (1992-1997). (2021). කළුබෝවිල. විදර්ශන ප්‍රකාශන.පි. 331-338.

³ ජයදේව, උයන්ගොඩ., (2010). *සමාජීය-මානවීය විද්‍යා පර්යේෂණ - දාර්ශනික සහ ක්‍රමවේදී හැඳින්වීමක්*. කොළඹ, සමාජ විද්‍යාඥයින්ගේ සංගමය.

Jayadewa, Uyangoda., (2017). *Social Research Philosophical and Methodological Foundations*. Social Sciences Association - Colombo, p. 274.

ග්‍රකෝ තම ක්‍රමවේදය මාක්ස්වාදී ක්‍රමවේදයෙන් මුළුමනින් ම ඉවතට යමින් ගොඩනගන අතර, මාක්ස්වාදී ඥාන විභාගයේ දී අවධාරණය කළ රාජ්‍ය මගින් ඇති කරන බලය කෙරෙහි නොව, රාජ්‍ය නොවන බල ව්‍යුහ - එනම්, දැනුම, කතිකාමය අවකාශ විවිධ සංවාද මගින් ගොඩනැගෙන දැනුම මත නිර්මාණය කළ ආකාරය ග්‍රකෝගේ මුල් පොත උපයෝගී කොටගනිමින් උයන්ගොඩ පෙන්වා දෙයි.⁴ ග්‍රකෝ ඉතිහාසකරණය පිළිබඳ දැරූ අදහස් උයන්ගොඩ මෙසේ සාරාංශ කරයි.

ඉතිහාසකරණය යනු ඓතිහාසික සිදුවීම් පිළිබඳ වාතාන්ත ලිවීමක් නොවේ. මනුෂ්‍යයන් පිළිබඳ වාතාන්ත ලිවීමක් ද නොවේ. ඥානය සහ බලය පිළිබඳ ව්‍යුහයන් හා ජාලයන්ට මැදි වූ මනුෂ්‍යයන් විෂයීයන් (Subject) බවට නිර්මාණය කරන ලද ඥාන රාමු සහ කතිකා අනාවරණය කර ගැනීම යි.⁵ මෙම අර්ථයෙන් ගත් කල ග්‍රකෝගේ විධික්‍රමය මෙම පර්යේෂණ ලිපිය සඳහා උචිත න්‍යායාත්මක පදනමක් සපයයි. මන්ද යත් පේරාදෙණි සාහිත්‍ය විචාර ක්‍රියාවලිය නමැති කතිකාව (Discourse) විසින් නිර්මාණය කරන ලද ඥාන රාමු හා කතිකාමය ස්වභාවය හඳුනාගැනීමත් එම කතිකාව මගින් ඇතුළත් කර ගන්නා ලද හා බැහැර කරගන්නා ලද කෘති සහ කතුවරයන් හඳුනාගැනීමටත් ග්‍රකෝ ගේ මෙම විධික්‍රමය සපුරාලන්නාවත් වන බැවිනි. ග්‍රකෝගේ කතිකාව / සංවාද භාෂාව / සංකල්පය පිළිබඳ සංකල්පය ග්‍රකෝ ලියූ 'The Order of Things' හා 'The Archaeology of Knowledge' යන කෘති උපයෝගී කොටගනිමින් සාකච්ඡා කරන උයන්ගොඩ පෙන්වා දෙන්නේ "සංවාද භාෂාව යනු නොයෙකුත් නිශ්චිත අරමුණු සඳහා භාෂාව නිශ්චය තලයක සිට මෙහෙයවා ගැනීම" යි යන්න ග්‍රකෝගේ ඉතිහාස අධ්‍යයන විධික්‍රමයේ කේන්ද්‍රීය සංකල්පය බවයි. එම සංකල්පයේ ස්වභාවය තවදුරටත් විග්‍රහ කරමින් ඔහු පෙන්වා දෙන්නේ "දැනුම පිළිබඳ ඉතිහාසයක් වූ කලි විවිධ සංවාද භාෂාවන් ඇතිවීම, නැතිවීම, අලුත් ඒවා ඉපදීම, ඒවා විසින් න්‍යායයන්, සංකල්ප සහ චින්තන පද්ධතීන් බිහිකරනු ලැබීම යනාදියේ ඉතිහාසයක් බවයි."⁶ නූතන සිංහල සාහිත්‍ය විචාර කතිකාවේ/සංවාද භාෂාවේ පේරාදෙණි විචාර කතිකාව පිළිබඳ ව අධ්‍යයනය කිරීමේ දී යථෝක්ත න්‍යායාත්මක ඵලදායී මැනවින් යොදා ගැනීමේ හැකියාව පවතී. මන්ද යත් පේරාදෙණි විචාර කතිකාව තුළ ග්‍රකෝ පෙන්වා දෙන එම සංකල්ප නිශ්චිත ආකාරයෙන් ක්‍රියාත්මක වූ බව නිරීක්ෂණය කළ හැකි බැවිනි. තව ද ග්‍රන්ථ අර්ථ නිරූපණය පිළිබඳ සාකච්ඡාවක නිරත වෙමින් පී. බී. මිගස්කුමුරු පෙන්වා දෙන්නේ "ඕනෑ ම ග්‍රන්ථයක් අර්ථ නිරූපණය කිරීමේ දී නිශ්චිත කටකයකු නිශ්චිත කතිකාවක් සමග සම්බන්ධ කෙරේ. එහි දී අසුචල් කටකයා අසුචල් ප්‍රකරණයේ දී කළ මෙම ප්‍රකාශයෙන් ගම්‍ය විය යුත්තේ මේ විය යුතු යයි අර්ථ දක්වනු සාමාන්‍ය සිරිතයි."⁷

4. ජයදේව, උයන්ගොඩ., (2010). සමාජීය-මානවීය විද්‍යා පර්යේෂණ - දාර්ශනික සහ ක්‍රමවේදී හැඳින්වීමක්. කොළඹ. සමාජ විද්‍යාඥයින්ගේ සංගමය.

5. ස.වි.ප.ක්‍ර., 2010, පි. 198

6. මි.ග්‍ර.වි.කෙ.හැ. 2021, පි. 334

7. පී.බී. මිගස්කුමුරු., (2020). පෙරදිග මිමාංසා ශාස්ත්‍රය. නූතන අර්ථ නිරූපණවේදය හා සෞන්දර්ය විචාරය. සම්මානිත මහාචාර්ය පී.බී. මිගස්කුමුරු ලේඛනාවලි, (සංස්.) දඹුල්ලේ සුදෝරු සහ තවත් අය, කළුබෝවිල, විදුර්ගත ප්‍රකාශන, පි. 280.

මිගස්කුණුරගේ යථෝක්ත ප්‍රකාශයෙන් ගම්‍ය වන්නේ ග්‍රකෝගේ විධික්‍රමයේ ආභාසයයි. ග්‍රකෝ පවසන නිශ්චිත අරමුණ සඳහා නිශ්චිත තලයක සිට භාෂාව මෙහෙයවීම පිළිබඳ අදහස මිගස්කුණුර විසින් නිශ්චිත කථකයකු නිශ්චිත කතිකාවක් ලෙස අර්ථ ගන්වන බව පෙනේ. මේ අනුව ග්‍රකෝගේ විධික්‍රමය මානව ශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනය කෙරෙහි භාවිත කිරීමට මිගස්කුණුර වැනි විද්වතුන් උත්සාහ දරා තිබේ.

අධ්‍යයනයේ පරමාර්ථ

මෙම අධ්‍යයනයේ පරමාර්ථය වන්නේ එදිරිවිර සරව්වන්ද ප්‍රමුඛ පේරාදෙණි ගුරුකුලය විසින් හඳුන්වා දී ව්‍යාප්ත කරමින් ස්ථාපිත කරන ලද සාහිත්‍ය විචාර කතිකාව හඳුනා ගනිමින් එම කතිකාව මගින් අවධානයට ලක් නොවූ සහ බැහැර කළ, නැතිනම් එතරම් අවධානයට ලක් නොකළ නවකථාකරුවන් හඳුනාගනිමින් එම බැහැර කිරීමේ ක්‍රියාවලිය විභාග කිරීම යි. සරව්වන්ද ප්‍රමුඛ පේරාදෙණි ගුරුකුලය විසින් ස්ථාපිත කෙරුණු විචාර ක්‍රමය ලෙස මෙහි දී හඳුනා ගැනෙන්නේ 1943 'Modern Sinhala Fiction', 1950 'Sinhalese Novel' හා 1951 දී 'සිංහල නවකථා ඉතිහාසය හා විචාරය' යන නමින් පළ වූ ග්‍රන්ථය පදනම් කොටගෙන ආරම්භ වී පසු ව සරව්වන්ද වික්‍රමසූරිය, ගුණදාස අමරසේකර, සිරි ගුනසිංහ, ආරිය රාජකරුණා, විමල් දිසානායක සුනන්ද මහේන්ද්‍ර වැනි පේරාදෙණි ගුරුකුලයේ පුරෝගාමීන් විසින් සංවර්ධනය කර ගොඩනංවන ලද විචාර මතවාද පද්ධතිය යි. එම විචාර මතවාද පද්ධතිය පෝෂණය කිරීම සඳහා සිරි ගුනසිංහගේ 'චරන්තන සම්ප්‍රදාය හා ප්‍රගතිය': ගුණදාස අමරසේකරගේ 'විනෝදයයි විචාරයයි', ආරිය රාජකරුණාගේ 'විචාරාත්මක සිංහල සාහිත්‍ය ලිපි', 'සාහිත්‍ය රුවිය හා නවකථා විචාරය' 'සම්ප්‍රදාය සහ සිහින ලෝකය', විමල් දිසානායක ගේ 'නිර්මාණය හා විචාරය' (1970), 'ගිරිකුල හා සදමඬල' සරව්වන්ද වික්‍රමසූරියගේ 'සිංහල නවකථා විවරණය වැනි කෘති සමුදායක් දායකත්වය සැපයූ බව පෙනේ. මෙම කෘතිවල සමස්ත හරය වන්නේ අද්භූත ප්‍රබන්ධ කථාවලින් හා බොළඳ යැයි සම්මත ප්‍රේමකථාවලින් මිදී තාත්වික නැතහොත් යථාර්ථවාදී යැයි පිළිගැනෙන විධික්‍රමයක් සහිත ප්‍රබන්ධ කථා අගය කිරීමත් ඒවායේ පසුබිම පිළිබඳ විවිධ විදේශීය සාහිත්‍යධරයන්ගේ අදහස් හා නිදර්ශන ගෙන හැර පාමින් සිංහල පාඨකයන් අතර සංවාදයක් නිර්මාණය කිරීම යි. මෙම කතිකාව ආරම්භක යුගයේ දී මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ පරමාදර්ශී යථාර්ථවාදී ලේඛකයා ලෙස හුවා දැක්වූ අතර, ඩබ්ලිව්. ඒ. සිල්වා සහ පියදාස සිරිසේන යන දෙදෙනා ප්‍රචාරාත්මක හා බොළඳ ලේඛකයන් ලෙස තදබල විචාරයට ලක් කළේ ය. ග්‍රකෝගේ අර්ථයෙන් කිවහොත් පේරාදෙණි විචාර කතිකාව මගින් මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ යථාර්ථවාදී නවකතාකරුවා ලෙස පිළිගැනීමට ලක් කරමින් තම කතිකාව තුළට ඇතුළත් කර ගන්නා ලද අතර, ඩබ්ලිව්. ඒ. සිල්වා සහ පියදාස සිරිසේන එම කතිකාවෙන් බැහැර කර දමනු ලැබූහ. මෙම ලිපියේ දී සිදු කෙරෙන්නේ මෙසේ බැහැර කරන ලද තවත් ලේඛකයන් හඳුනාගැනීමත් බැහැර කිරීමේ ක්‍රියාවලියේ ස්වභාවය විමර්ශනයට ලක් කිරීමත් ය. එහි දී බැහැර කරන ලද ලේඛකයන් කවුරුත් ද යන්න හඳුනාගැනෙන අතර, බැහැර කිරීම සඳහා කතිකාව ගොඩනැංවූ ආකාරය පිළිබඳ කරුණු විශ්ලේෂණාත්මක ලෙස අවධානයට ලක් වේ.

පේරාදෙණි විචාර කතිකාව ගොඩනැගුණු පසුබිම

පේරාදෙණි විචාර කතිකාවේ මූලික අදහස එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර විසින් 1943 සිට 1951 දක්වා ක්‍රමික ව වර්ධනය කළ බව පෙනේ. 1951 දී සරච්චන්ද්‍රගේ 'Modern Sinhalese Fiction' සිංහලට පරිවර්තනය වීමත් සමඟ ම සරච්චන්ද්‍රගේ විචාර න්‍යායයන් පුළුල් ලෙස සිංහල පාඨකයා අතර පැතිර ගිය බවත්, පේරාදෙණි සරසවියට පිවිසි ශිෂ්‍යයන් විසින් එය රට පුරා ව්‍යාප්ත කරන ලද බවත් නිරීක්ෂණය කළ හැකි ය. සේන තෝරදෙණිය පෙන්වා දෙන්නේ පේරාදෙණිය ගුරුකුලය සංස්ථාපනය වනවිට එම කෘතිය 1954, 1960, 1962, 1968 යන වර්ෂවල නැවත මුද්‍රණය වූ බවත්, එය සිංහල විෂයේ බයිබලය බවට පත්වූ බවත් ය.⁸ සරච්චන්ද්‍රගේ මෙම කෘතියෙන් පසු ආර්ය රාජකරුණා, ගුණදාස අමරසේකර, සරච්චන්ද්‍ර වික්‍රමසූරිය වැනි අයගේ කෘති හා ලිපිලේඛන විවිධාකාරයෙන් මුද්‍රණය වී රට පුරා ව්‍යාප්ත වූ බව පෙනේ. විද්‍යාලංකාර විශ්වවිද්‍යාලයේ උපාධිධරයෙක් හා පසු ව එහි මහාචාර්යවරයෙකු වූ සුනන්ද මහේන්ද්‍ර මැල් මෙම කතිකාව තම ලිපිලේඛන මගින් පෝෂණය කළ ආකාරය පේරාදෙණියෙන් පළ කළ 'පියවර' සඟරාවට ඔහු රචනා කළ 'සිංහල නවකථාවේ සන්දර්භ ගවේෂණය හා හර පෙරළිය' යන ලිපිය සාක්ෂ්‍ය සපයයි.⁹ (මේ නිසා මෙම ලිපිය ද සරච්චන්ද්‍ර විචාර පද්ධතිය ව්‍යාප්ත කරන පේරාදෙණි කතිකාවේ ප්‍රකාශනයක් ලෙස සැලකිය හැකි ය.) මෙම කතිකාව වඩාත් බලවත්ව නැගී සිටියේ 1955-1975 දක්වා වූ විසි වසරක කාල පරාසය තුළ ය. මෙම කාලසීමාව තුළ රචිත ප්‍රබන්ධ කථා අතර සරච්චන්ද්‍ර සහ ඔහුගේ අනුගාමිකයන් විසින් බැහැර කරන ලද ප්‍රබන්ධකරුවන් අතර අගය කළ හැකි අවධානයට ලක් කළ යුතු මූලික ප්‍රබන්ධකරුවන් කීපදෙනෙකු වන වැව්දෙණියේ ඇල්. ඩී. මැන්දිස්, සෝමපාල රණතුංග, මායාරංජන් (1913-1968) සිරි තිලකසිරි වැනි ලේඛකයන් රචනා කරන ලද කෘති අපගේ අවධානයට ලක් වේ. නූතන සිංහල නවකථාව පිළිබඳ ප්‍රවාදය වඩාත් විධිමත් ලෙස ගොඩනැගූ සරච්චන්ද්‍ර ඒ වන විටත් මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ නූතන සාහිත්‍යය සම්බන්ධයෙන් ගෙන යමින් පැවැති ක්‍රියාවලිය සඳහා විචාරාත්මක දායකත්වය ලබා දුන් අතර, සිංහල නවකථාවේ නිර්මාණාත්මක පාර්ශ්වය අගය කිරීම මෙම කතිකාවේ ප්‍රධානතම සාධකය විය. මෙම විසි වසර තුළ පේරාදෙණි ගුරුකුලයේ නැගීමත්, නූතන සිංහල සාහිත්‍යයේ ප්‍රසාරණයත් සමාන්තර ව සිදුවිය. එම යුගයේ පැවැති විශේෂත්වයක් වන්නේ සිංහල නවකථාව, යථාර්ථවාදී ප්‍රවණතාවෙන් පමණක් නොව, නූතනවාදී ප්‍රවණතාවෙන් ද පෝෂණය වීම යි. මෙම යුගයේ නවකථා විමර්ශනය කිරීමේ දී නිරීක්ෂණය කළ හැක්කේ කථාන්තර කලාව වෙනුවට පුද්ගලයාත්, සමාජයත් සියුම් ලෙස නිරීක්ෂණය කරන කලා මාධ්‍යයක් වශයෙන් නවකථාවේ ශක්‍යතාව හඳුනාගැනීමත් එම ශක්‍යතාවයේ විවිධ රූපාකාර ගෙනහැර පැමිණි සිදුවූ බව යි. මේ යුගයේ පහළ වූ බොහෝ විචාරකයන් ද නවකථාකරුවන් වූ අතර, මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ, ජී.බී. සේනානායක, එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර, සිරි ගුනසිංහ, ගුණදාස අමරසේකර, හේමරත්න ලියනාරච්චි ආදීහු මේ ගණයට අයත් වෙති. නවකථාකරුවන් නොවී විචාරකයන් බවට පත් වූ අය වශයෙන් කැපී පෙනෙන්නේ ආර්ය රාජකරුණා සහ සරච්චන්ද්‍ර වික්‍රමසූරිය යි.

8. සේන, තෝරදෙණිය., (2018). *පේරාදෙණිය ගුරුකුලයේ උපත*. නැගීම හා බිඳවැටීම. කොළඹ. ආස්ව පබ්ලිෂින්. පි. 164.

9. සුනන්ද, මහේන්ද්‍ර, මැල්., (1964). *සිංහල නවකතාවේ සන්දර්භ ගවේෂණය හා හර පෙරළිය*. පියවර සඟරාව. පේරාදෙණිය. ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය. පි. 179-188.

පේරාදෙණි කතිකාවේ කැපී පෙනෙන ලක්ෂණ වන්නේ විශ්ව සාහිත්‍යයෙන් උදාහරණ උපයෝගී කොටගනිමින් සිංහල නවකථාව පමණක් නොව, වඩා දියුණු සිංහල පාඨකයකු හා විචාරකයකු ගොඩනැංවීමට උත්සාහ ගැනීම යි. එවකට සිංහල පාඨකයා අතර බෙහෙවින් ජනප්‍රිය ව තිබූ නවකථා ගුණයෙන් අඩු ප්‍රබන්ධ සාහිත්‍ය සමග ගැටෙමින් කලාත්මක නවකථාව ලෙස තමා විශ්වාස කළ නවකථා ස්වරූපය සිංහල සමාජයෙහි ව්‍යාප්ත කිරීම සඳහා ප්‍රබල උත්සාහයක නිරත වීම මෙම කතිකාවෙහි දක්නට ලැබුණු ප්‍රධාන ලක්ෂණයකි. නවකථාවේ ශිල්පී පාර්ශ්වය සහ එහි අර්ථය අතර ඇති සබඳතාව මෙහි දී අවධානයට ලක් වූ අතර, මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ වඩාත් සාර්ථක හා පරමාදර්ශී නවකතාකරුවා ලෙස ප්‍රවාද ගත කෙරිණි. එහෙත්, යම් අවස්ථාවක දී මෙම පේරාදෙණි විචාර කතිකාවෙහි අභ්‍යන්තර න්‍යායික මතභේදයක් ගොඩනැගුණු අතර, පේරාදෙණි සාහිත්‍යයට එරෙහි ව එහි ප්‍රධාන පෙළේ සාමාජිකයකු වූ ගුණදාස අමරසේකර මතවාදී ව නැගී සිටීමත්, එම කතිකාව මගින් ම ඉතා ඉහළ තලයකට ඔසවා සිටි මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ පේරාදෙණි කතිකා විවේචනය කිරීමත් සමග එම විචාර කතිකාවේ ඓතිහාසික මෙහෙවර යම් අර්බුදයකට ලක් වූ බව පෙනේ.¹⁰

තව ද පේරාදෙණි විශ්වවිද්‍යාලයෙන් අධ්‍යාපනය ලබා ලංකාවේ වෙනත් විශ්වවිද්‍යාලවල අධ්‍යයන කාර්යමණ්ඩලයට සම්බන්ධ වූ විශේෂයෙන් ම සාහිත්‍ය අධ්‍යයනයේ නිරත වූ අය පේරාදෙණි කතිකාව ඉදිරියට ගෙන ගිය බව පෙනේ. විද්‍යාලංකාර සරසවිය තුළ විමල් දිසානායක, විද්‍යෝදය සරසවිය තුළ තිස්ස කාරියවසම් යනාදීන් මේ සඳහා උදාහරණ ලෙස පෙන්වා දිය හැකි අතර, ඔවුන් ආයතනික වශයෙන් පේරාදෙණි විශ්වවිද්‍යාලයේ සේවය නොකළ ද කතිකාමය වශයෙන් පේරාදෙණි විචාර කතිකාව නියෝජනය කළ බව පෙන්වා දිය හැකි ය. මේ අනුව පේරාදෙණි කතිකාව ව්‍යාප්ත වූයේ එම සරසවිය තුළ ම පමණක් නොව නිශ්චිත සංවාද භාෂාවක් හා බල ව්‍යුහයක් ලෙස රට තුළ ය. විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියෙන් බැහැර ව මෙම කතිකාව දියත් වූ ආකාරය මරදානේ රත්න පොත් ප්‍රකාශයන් විසින් පළ කළ රත්න සාහිත්‍ය විචාර ග්‍රන්ථ මාලා සඟරාව නිදසුන් ලෙස පෙන්වා දිය හැකි ය. නන්දසේන රත්නපාල වැනි පේරාදෙණි කතිකාවේ සක්‍රීය බුද්ධිමතුන් රත්න සාහිත්‍ය කතිකාව නියෝජනය කළ අතර, මෙහි මූලික පරමාර්ථය වූයේ විවිධ විභාග සඳහා නිර්දේශිත නූතන සාහිත්‍ය කෘතීන් විවරණයට ලක් කරමින් විද්‍යාර්ථීන් සඳහා අධ්‍යාපනික මෙවලම් නිර්මාණය කර දීමයි. එහෙත්, එය පේරාදෙණි විචාර පද්ධතිය ම තවත් අදියරකට ව්‍යාප්ත කළ අවස්ථාවක් ලෙස හඳුන්වාදිය හැකි ය. පේරාදෙණි කතිකාවේ මූලික න්‍යායාත්මක ප්‍රකාශනය හෙවත් මැනිපෙස්ටෝව ලෙස හඳුනාගත හැක්කේ එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රගේ 'සිංහල නවකථා ඉතිහාසය හා විචාරය' කෘතිය යි. මැනිපෙස්ටෝවක් යනු කුමක් ද යන්න අර්ථ දක්වන බ්‍රිටනිකා විශ්වකෝෂය පවසන්නේ "මැනිපෙස්ටෝවක් මගින් සිදු කරන්නේ දැක්මවල්, මතවාද හා අදහස් මාලාවක් ඉදිරිපත් කිරීම බවයි. එනමුත් එය විසින් යම් ක්‍රියාකාරීත්වයක් සඳහා සැලසුමක් ද ඉදිරිපත් කෙරෙන බවත්, පවතින තත්ත්වයන් විවේචනය කරමින් නව ව්‍යාපෘතියක් ගොඩනගමින් නව යුගයක් සඳහා දායකත්වය ලබා දෙන බවත් එහි දී කියැවේ." යටෝක්ත අර්ථකථනයෙන් පෙනී යන්නේ මැනිපෙස්ටෝවක මූලික ගුණාංගය වන්නේ යම් විෂයයක් හෝ තත්ත්වයක් අරබයා එහි ගුණාංග විවේචනය කරමින් නව මතවාදයක් හා වැඩපිළිවෙළක් ඉදිරිපත් කිරීම යි.

¹⁰. මෙම ඓතිහාසික අර්බුදය මෙම ලිපියේ දී විශේෂ අවධානයට ලක් නොවේ. එය සඳහන් කරන්නේ හුදෙක් මෙම කතිකාවේ ඓතිහාසික විකාශනයේ එක් අදියරක් පෙන්වා දීමක් වශයෙන් පමණි.

සර්වචන්ද්‍රගේ 'සිංහල නවකථා ඉතිහාසය හා විචාරය' කෘතිය මේ අනුව පූර්ණ වශයෙන් මැනිපෙස්ටෝවක ලක්ෂණ පෙන්නුම් නොකරයි. එය මුලින් ම රචනා කළ 1943 දී පේරාදෙණි සරසවිය පිළිබඳ අදහසක් නොතිබුණු බව පෙනේ. එහෙත්, එහි සිංහල පරිවර්තනය නිකුත් වන 1951 වන විට නූතන සිංහල සාහිත්‍යය පිළිබඳ අදාළ වන සමාජ දේශපාලනික හා සංස්කෘතික සන්දර්භවල සැලකිය යුතු සංවර්ධනයක් සිදුවෙමින් පැවතුණි. එම සංවර්ධනය විසින් නූතන සිංහල සාහිත්‍ය ප්‍රබන්ධ අරභයා මැනිපෙස්ටෝවක් ඉල්ලා සිටි අතර, ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව වර්ධනය වීමත් 1959 දී සිංහල භාෂාවෙන් ම කටයුතු කරන විශ්වවිද්‍යාල දෙකක් බිහිවීමත් සමඟ සිංහල සාහිත්‍ය විචාරය සම්බන්ධයෙන් මැනිපෙස්ටෝවක අවශ්‍යතාව ද පැන නැගුණි. මෙම සන්දර්භය තුළ සර්වචන්ද්‍රගේ කෘතිය මැනිපෙස්ටෝවක් ලෙස සලකමින් එය වටා පරිවාර කෘති රැසක් බිහිවූ බව නිරීක්ෂණය කළ හැකි ය. 1924 දී මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ සිංහල කෙටිකථාව පිළිබඳ ව ප්‍රථම හැඳින්වීමක් සැපයීමත්, 1947 දී ජී.බී. සේනානායක තම 'නවකථා කලාව' කෘතිය මගින් නූතන හා සම්භාව්‍ය සාහිත්‍ය අතර පවතින සම්බන්ධය සුක්ෂ්ම ආකාරයෙන් විවරණය කිරීමත් සිදු කළ නමුත් සර්වචන්ද්‍ර සතු වූ ආයතනික බලය හා පුරෝගාමීත්වය ඔවුන් සතු නොවීය. මේ අනුව නූතන සිංහල සාහිත්‍යය සම්බන්ධයෙන් මැනිපෙස්ටෝවක අවශ්‍යතාව මතුවීම එම යුගයේ නෛසර්ගික අවශ්‍යතාවක් විය. සර්වචන්ද්‍රගේ මෙම මැනිපෙස්ටෝව පළ වීමත් සමඟ එයට සහයෝගීතාව ලබා දෙන කෘති සහ එම කතිකාව සංවර්ධනය කරන කෘති මාලාවක් පළ වූ අතර එය 1980 දශකයේ මැද භාගය දක්වා ම සිදුවූ බව පෙනේ. (නිදසුනක් ලෙස සිරි ගුනසිංහගේ 'විරන්තන සම්ප්‍රදාය සහ ප්‍රගතිය' ලිපි මාලාව පළ වන්නේ 1985 දී ය.) එ මෙන් ම පේරාදෙණි විශ්වවිද්‍යාලයෙන් පළ කළ 'පියවර' හා 'නව පියවර' සඟරා සහ එම යුගයේ පළ වූ විවිධ සඟරා රාශියකින් (උදා: විමංසා සඟරාව) පේරාදෙණි කතිකාව නොයෙක් ආකාරයෙන් පෝෂණය වූ බව පෙනේ. පසුකාලීන ව පේරාදෙණි ගුරුකුලය පිළිබඳ සංකල්පය විමර්ශනය කළ පී.බී. මිගස්කුඹුර පෙන්වා දෙන්නේ 50 හා 60 දශකවල පේරාදෙණියෙහි ඇති කළ කතිකාවෙහි විශේෂත්වය වන්නේ හුදෙක් විනෝදාස්වාදයට කැපවූ සාමාන්‍ය සාහිත්‍යයට වඩා වෙනස් යථාර්ථවාදී හා විදග්ධ සාහිත්‍යයක් පේරාදෙණියෙන් බිහිකළ බවයි. එසේ ම මෙම කතිකාවට විරුද්ධ විචාරකයන් විසින් පේරාදෙණි ගුරුකුලය, පේරාදෙණි කල්ලිය, පේරාදෙණි නඩය වැනි නාමයන්ගෙන් පේරාදෙණි කතිකාව හැඳින්වූ බව පෙනේ. තව ද මෙම කණ්ඩායමේ ප්‍රධාන භූමිකා වන එදිරිවිරි සර්වචන්ද්‍ර, සිරි ගුනසිංහ, ගුණදාස අමරසේකර යන තිදෙනා අතර සාහිත්‍යයේ විවිධ පාර්ශ්ව අරභයා වෙනස් මතවාද පැවතිය ද ඒත් සියලු වෙනස්කම් මැද යම් පොදුභාවයකින් ද ක්‍රියා කළ බව නිරීක්ෂණය කළ හැකි ය. මේ අනුව සර්වචන්ද්‍ර ප්‍රමුඛ පේරාදෙණි විචාර කතිකාව නූතන සිංහල සාහිත්‍යය හා විචාරය කෙරෙහි ප්‍රබල බලපෑමක් එල්ල කළ කතිකාවක් ලෙස පෙන්වා දිය හැකි ය. විද්‍යාලංකාර සරසවිය තුළ ඒ. එම්. ජී. සිරිමාන්න වැනි ශාස්ත්‍රඥයින් මෙම කතිකාව වඩාත් සංවර්ධනයත්මකව ඉදිරියට ගෙන ගිය අතර, වංශනාථ දේශබන්දු, සිරිමාන්නව හඳුන්වා ඇත්තේ "සර්වචන්ද්‍රව පලවා හැර කල්ලියේ නායකකම තමා අතට ගැනීමට තැත් කරන සර්වචන්ද්‍රටත් වඩා සර්වචන්ද්‍රමය වූ අයකු ලෙසයි."

සරව්වන්ද ගොඩනැගූ විවාර නිර්ණායක

'සිංහල නවකථා ඉතිහාසය හා විවාරය' කෘතියේ දී එක් අතකින් සිංහල ප්‍රබන්ධයේ ඉතිහාසය ගෙනහැර පාන අතර ම නූතන සිංහල සාහිත්‍ය විනිශ්චය කිරීම සඳහා විවාර නිර්ණායක ගොඩනැගීමත්, ඒවා ප්‍රයෝගික විවාරයෙහි ලා ආදේශ කිරීමත් සිදු කෙරේ. අතීතයේ දී පැවති දේශීය රුචිකත්වය වෙනුවට වර්තමානයේ විශ්ව සාධාරණ රුචිකත්වයක් ගොඩනැගීම තම නිර්ණායකවල දී ඉදිරිපත් කිරීම සරව්වන්ද සිදු කළේ ය.¹¹ එම විශ්ව සාධාරණ රුචිකත්ව නිර්ණායක තම අවධානයට ලක් වූ කෘතීන් විනිශ්චය කිරීම සඳහා සියුම් ලෙස ආදේශ කිරීම සරව්වන්දේ කෘතියෙහි දක්නට ලැබේ. අලුත්ගමගේ සයිමන් ද සිල්වා ගැන ලියමින් ඔහු මෙසේ පවසයි:

"සමකාලීන ව ලියූ පියදාස සිරිසේන මහතාට තරම් කීර්තියක් ඔහුට අත් නොවූයේ නවකතා රසය අවබෝධ කළ පාඨක සමූහයක් එකල නොවූ හෙයිනැයි සිතීමට ඉඩ තිබේ."¹²

පියදාස සිරිසේනගේ 'ජයතිස්ස හා රොසලින්' (1906) විවේචනය කරමින් ඔහු මෙසේ පවසයි:

"කථා වස්තුවෙහි අභ්‍යාව්‍ය ගතිය නිසා වර්තමානයට ද අභ්‍යාව්‍ය ස්වරූපයක් ආරූඪ වී තිබෙනු පමණක් නොව, සාමාන්‍යයෙන් පියදාස සිරිසේන මහතාගේ වර්ත නිරූපණයෙහි ද කිසිදු ගැඹුරක් නොවන බව ද කිව යුතු ව තිබේ."¹³

ඩබ්ලිව්. ඒ. සිල්වා නම් පරිච්ඡේදයේ දී ඔහු මෙසේ පවසයි:

"වර්ත නිර්මාණය අතින් සිල්වා මහතා කොපමණ දුර්වල ද කියා මේ නවකථාවෙන් මැනවින් හෙළි වේ."¹⁴

මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ පිළිබඳ පරිච්ඡේදයේ දී පවසන අදහස් කීපයක් මෙසේ ය:

"ගම්පෙරළිය වනාහි ගැමි ජීවිතය ආශ්‍රය කොට ලියන ලද ඉතා අගනා සිංහල නවකථාව ය. බටහිර සාහිත්‍යයෙන් අප සාහිත්‍යයට ඇතුළු වූ නවකථා කලාව දේශීය සම්ප්‍රදායක් අනුව හැඩගැස්විය හැකි ආකාරය මේ කෘතියෙන් මනාව වැටහේ."¹⁵

සරව්වන්ද ගේ කෘතියෙහි අවසානයෙහි ඇතුළත් කොට තිබෙන වෙනත් නවකථා ස්වල්පයක් නම් කුඩා පරිච්ඡේදය ද නූතන සිංහල ගද්‍ය ඇගයීමෙහි ලා ඔහු පළ කළ විවාර නිර්ණායක හඳුනාගැනීම සඳහා වැදගත් ය. එහි දී ඔහු ඩී. ඩී. ද ලැනරෝල්ගේ 'අතීතය' (1943) හා 'පාසල් සමය' (1947) 'මෑත ලියන ලද නවකථා අතර සැලකිය යුතු කෘති දෙකක් ලෙස නම් කරයි."¹⁶

11. එදිරිවීර, සරව්වන්ද., (2003). *සිංහල නවකථා ඉතිහාසය හා විවාරය*. නුගේගොඩ. සරසවිය ප්‍රකාශකයෝ. පි. 7.

12.- එම - පි. 58.

13.- එම - පි. 81.

14.- එම - පි. 99

15.- එම - පි. 118.

16.- එම - පි. 159.

ටී. බී. ඉංගරන්තගේ විලම්භිත' (1953) 'තිලක', 'අඹයහළුවෝ' (1957) නවකථා ගැන ඔහු පවසන්නේ "විෂය වශයෙන් හෝ සන්දර්භය වශයෙන් හෝ මෙකල පාඨකයාගේ ගැඹුරු රසවින්දනයකට තරම් වන බවක් නොපෙනේ."¹⁷ යනුවෙනි. මෙම පරිච්ඡේදයේ දී ඔහුගේ සාධනීය ඇගයීමට ලක් වන්නේ ගුණදාස අමරසේකර ගේ 'කරුමක්කාරයෝ' (1955) නවකථාව යි. සරච්චන්ද්‍ර තම කෘතිය 1951, 1954, 1960, 1962, 1964, 1968 යන වසරවල මුද්‍රණය කර ඇති අතර, 1996 ඔහුගේ මරණයෙන් පසු ද මෙම කෘතිය දිගින් දිගට ම මුද්‍රණය වෙමින් පවතී. එහෙත්, තම ජීවිත කාලය තුළ දිගු කාලයක් කෘතිය මුද්‍රණය වුව ද සුළු භාෂාමය සංශෝධන හැර සැලකිය යුතු සංශෝධනයක් සිදුවී තිබෙන්නේ තුන්වන මුද්‍රණයේ දී පමණක් බව පෙන්වා දිය හැකි ය. එහි දී 'අද්‍යතන නවකථාකරුවා ගත් මග' නම් අවසාන පරිච්ඡේදය අරඹමින් කතුවරයා මෙසේ කිය යි:

"1960 දී මේ පොතේ තුන්වන සංස්කරණයක් පිට වූ පසු සැලකිය යුතු නවකථා කීපයක් පළ වීම පමණක් නොව, විෂය අතින් සිංහල නවකථාවේ වැදගත් වෙනස් වීම් ද සිදුවී තිබෙන බව කිව මනා ය."¹⁸

මෙම නව සංස්කරණයේ දී සැලකිය යුතු නවකථා ලෙස සාධනීය අගය කිරීමකට ලක් කරන්නේ 'යළි උපන්නෙමි' (1960), 'හෙවණැල්ල', 'සිත නැති බඹ ලොව', 'වර්ත තුනක්' (1963), 'පරාජිතයෝ' (1960), 'හෙවණැලි ඇද මිනිස්සු', 'අන්තිම දා' (1967) යනාදී කෘතීන් ය. මේ වන විට බිහි වී තිබූ සිරි තිලකසිරිගේ 'නොනිදා දුටු සිහින', වැව්දෙණියේ ඇල්. ඩී. මැන්දිස්ගේ 'ගිවිවි බබා' (1962), 'දිනපාලගේ කතාන්දරය' (1962), 'උපාධිය' (1966), මායාරංජන්ගේ 'කුමාරයා හා රන්මැණිකා' (1969), සෝමපාල රණතුංගගේ 'ඇස්දෙක' වැනි කිසිදු කෘතියක් සරච්චන්ද්‍රගේ කෘතියෙහි සඳහන් නොවේ.

එසේ ම අප මෙම ලිපියේ මුලින් සාකච්ඡා කළ සරච්චන්ද්‍ර කතිකාව / ජේරාදෙණි කතිකාව නියෝජනය කළ කිසිදු විචාරකයකු ඉහත නම් සඳහන් කළ කතුවරුන් ගේ කෘති පිළිබඳ සාකච්ඡා කොට නොමැත.

මෙයින් පෙනී යන්නේ මිවෙල් ෆ්‍රෑකෝ පෙන්වා දුන් ආකාරයට ජේරාදෙණි කතිකාව විසින් නිශ්චිත සංවාද භාෂාවක් තුළ නිශ්චිත පිරිසක් තම කතිකාව තුළට ඇතුළත් කොටගෙන ඇති අතර, තව පිරිසක් බැහැර කොට ඇති බවයි.

5. නිගමනය

මෙම ලිපියේ දී අපගේ අවධානයට යොමු වූයේ එදිරිවිර සරච්චන්ද්‍ර ප්‍රමුඛ ජේරාදෙණි කතිකාව මගින් ගොඩනැගූ නූතන සිංහල සාහිත්‍ය විචාරය සම්බන්ධ විචාර කතිකාව හඳුනාගැනීමත් එම කතිකාව ඓතිහාසික ව විකාශනය වූ ආකාරය පෙන්වා දීමත් එම කතිකාවෙන් බැහැර කරන ලද කතුවරුන් සහ නිර්මාණ පිළිබඳ ව හඳුනාගැනීමත් ය. මේ අනුව පෙන්වා දිය හැක්කේ ජේරාදෙණි විචාර කතිකාව මගින් යම් නිශ්චිත නවකථාකරුවන් පිරිසක් ඇගයීමට ලක් කළ අතර, යම් නිශ්චිත නවකථාකරුවන් පිරිසක් බැහැර කිරීමට ලක් කළ බව ය.

17. - එම - පි. 160.

18. - එම - පි. 179.

පියදාස සිරිසේන, ඩබ්ලිව්.ඒ. සිල්වා වැනි කතුවරුන්ගේ කෘති පේරාදෙණි විවාර නිර්ණායක මගින් බැහැර කිරීමට හේතු දක්වා ඇතත්, අප මෙහි සාකච්ඡා කළ කතුවරුන්ගේ නිර්මාණ බැහැර කිරීමේ හේතු පැහැදිලි ව සඳහන් කොට නොමැත. එනිසා මෙම බැහැර කිරීම් පිළිබඳ නිශ්චිත ව හේතු සාධක විමර්ශනය කිරීම අපහසු ය. නිගමනයකට පැමිණිය හැක්කේ යම් තෝරා ගත් ලේඛකයන් පිරිසක් ඇතුළත් කොට ඇති බවත්, යම් තෝරා ගත් ලේඛකයන් පිරිසක් බැහැර කොට ඇති බවත් ය. ලැනරෝල් සම්බන්ධයෙන් සරච්චන්ද්‍ර එක් වැකියකින් අගය කිරීමක් සිදු කළත්, එම ප්‍රවාදය වර්ධනය කරන්නේ නැත. ඉලංගරත්න ගේ කෘති වැකි කිහිපයකින් විවේචනය කළත් එයට හේතු සාධක පෙන්වා දෙන්නේ නැත. අප මෙහි සඳහන් කළ සෙසු ලේඛකයන් පිළිබඳ කිසිදු සඳහනක් සිදු කරන්නේ නැත. එය සරච්චන්ද්‍රට පමණක් නොව, ඔහුගේ කතිකාව නියෝජනය කළ සියලුම ලේඛකයන් සතු පොදු තත්ත්වයකි.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

- උයන්ගොඩ, ජයදේව., (2010). *සමාජීය-මානවීය විද්‍යා පර්යේෂණ - දාර්ශනික සහ ක්‍රමවේදී හැඳින්වීමක්*. කොළඹ. සමාජ විද්‍යාඥයින්ගේ සංගමය.
- තෝරදෙණිය, සේන., (2018). *පේරාදෙණිය ගුරුකුලයේ උපත. නැගීම හා බිඳවැටීම*. කොළඹ. ෆාස්ට් පබ්ලිෂින්.
- ද සිල්වා, මුල්ලපිටියේ කේ.එම්., (1966). *සිංහල නවකතාවේ පුරෝගාමියා*. කොළඹ. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රකාශක සමාගම.
- මල්ලිකාරවිච්චි, ඩෙස්මන්., (2003). *සමාජ හා මානව විද්‍යාත්මක ලිපි*. කර්තෘ ප්‍රකාශන. පි. 20 හා 38. ජයදේව, උයන්ගොඩ., (2021). මිවෙල් ගුණේගේ විධික්‍රමය කෙටි හැඳින්වීමක්, *ලංකාවේ නව ප්‍රතිජාතික චින්තනයේ දසවසක්*. (සංස්.) නිර්මාල් රංජිත් දේවසිරි, දෙවන වෙළුම (1992-1997), කළුබෝවිල. විදුර්ගත ප්‍රකාශන,
- මැද්දේගම, උදය ප්‍රශාන්ත., (1999). *සියවසක සිංහල නවකතා*. කොළඹ. ඇස්. ගොඩගේ.
- මැල්, සුනන්ද මහේන්ද්‍ර., (1964). *සිංහල නවකතාවේ සන්දර්භ ගවේෂණය හා හර පෙරළිය*. පියවර සඟරාව. පේරාදෙණිය. ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාලය.
- මීගස්කුඹුර, පී.බී., (2020). *පෙරදිග මීමාංසා ශාස්ත්‍රය. නූතන අර්ථ නිරූපණවේදය හා සෞන්දර්ය විචාරය*. සම්මානිත මහාචාර්ය පී.බී. මීගස්කුඹුර ලේඛනාවලි, (සංස්.) දඹුල්ලේ සුදේව සහ තවත් අය, කළුබෝවිල. විදුර්ගත ප්‍රකාශන.
- රාජකරුණා, ආරිය., (2003). *සිංහල නවකතාවේ ආරම්භය*. කොළඹ. ඇස්. ගොඩගේ.
- රාජකරුණා, ආරිය., (1994). *19 වන සියවසේ සිංහල ගද්‍ය සාහිත්‍ය*. කොළඹ. ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ.
- සරච්චන්ද්‍ර, එදිරිවීර., (2011). *සිංහල නවකතා ඉතිහාසය හා විචාරය*. නුගේගොඩ. සරසවි ප්‍රකාශකයෝ.
- වැන්දඹෝනා, තොම්සන්, ජී., (1997). *සිංහල නවකතාවේ ආදිතමයෝ*. කොළඹ. සූරිය ප්‍රකාශකයෝ.
- වික්‍රමසූරිය, සරච්චන්ද්‍ර., (1970). *සිංහල නවකතාවට මගපෑදීම*. මහනුවර. සරසවි මුද්‍රණාලය.

References

- Devi, Vasudev, Gayatri, (2009). *Vāstu*. Motilal Banarshidass Publishers. Delhi.
- Williams, Monier, (2005). *Sanskrit - English Dictionary*. Asian Educational Services. New Delhi.
- Sarathchandra, E.R., (1950). *Modern Sinhalese Fiction*. Colombo. M.D.Gunaseana.
- The Sinhalese Novel, (1950). Colombo. M.D. Gunaseana.
- Uyangoda, Jayadewa., (2017). *Social Research Philosophical and Methodological Foundations*. Social Sciences Association - Colombo.

**ක්‍රි.ව. 7 සිට ක්‍රි.ව. 10 තෙක් යුගයේ භාවිත සිංහල
නිපාතපදය ඇසුරින් හෙළිවන සිංහල භාෂාවේ
ඓතිහාසික ශබ්දම පරිණාමතා පිළිබඳ වාග්විද්‍යාත්මක
අධ්‍යයනයක්**

(ක්‍රි.ව. 7 සිට ක්‍රි.ව. 10 තෙක් ලියැවුණු ඉන්ථාගත ලේඛන ඇසුරෙනි)

V.A. Weerawardhane

Abstract

This research focuses on phonological changes of 'Nipatha' found in Sinhalese classical written records written in between 7th century AD and 10th century AD. This period is known as the first half of the middle Sinhalese era. Primary sources of the study were the classical written texts of Anuradhapura period namely 'Siyabasalakara' (807 AD - 823 AD), 'Dhampiya Atuwa Getapada' 'Sikhawalanda Saha Sikhawalanda Winisa' and 'Heranasikha' (957 AD - 970 AD). The aim of the research is to find out the phonological changes occurred in this period related to Sinhalese 'Nipatha'. Qualitative method was basically followed. The theoretical framework of historical linguistics and the modern structural linguistics theories were applied. In this study 'Nipathas' were basically classified into three major groups known as, particles, interjunctions and prepositions. There were two types of particles namely general particles and conjunctions. They were further sub grouped based on their meaning. The research carried out both in synchronic and diachronic aspects. Paradigmatic relations were mainly studied in this context. Phonemic structure, phonemic changes and the distribution of phonemes were analyzed. Variations regarding the length of vowels. Phonemic merger, substitution of phonemes, duplication and consonant cluster dissolution are identified as phonemic changes occurred.

Keywords: Linguistics, Middle Sinhalese, Nipatha, Phonological Changes, Written Records.

සාරාංශය

සිංහල භාෂා ඉතිහාසය විමසීමේ දී ලේඛන භාෂාව සම්බන්ධයෙන් පැරණිම වාර්තා ක්‍රි.පූ. 03 වන සියවස කරා දිවෙයි. මුල්ම ලේඛන වාර්තා හමුවන්නේ ශිලා ලේඛන මාධ්‍යයෙනි. එතැන් සිට භාෂාත්මක අවධි කිහිපයක් පසුකරන සිංහල බසෙහි වැදගත් සන්ධිස්ථානයක් වන්නේ මුල්ම ග්‍රන්ථාගත ලේඛන සම්ප්‍රදාය බිහිවීමයි. ක්‍රි.ව. 7 වන සියවස සිට ක්‍රි.ව. 10 වන සියවස දක්වා ලියැවී දැනට ශේෂව ඇති සිංහල ග්‍රන්ථාගත ලේඛනවල පැනෙන නිපාත පද ඇසුරින් හෙළිවන සිංහල භාෂාවේ ඓතිහාසික ශබ්දම පරිණාමතා පිළිබඳව මෙම පර්යේෂණයේ දී විමර්ශනය කෙරේ. එහිදී උක්ත යුගයේ ලියැවී ඇති සහ දැනට ශේෂව පවතින සියලු ග්‍රන්ථ සැලකිල්ලට ගැනේ. තවද මෙම විමර්ශනයේ දී සිංහල භාෂාවේ මුල් කාලීනව භාවිත නිපාත සම්බන්ධව සිදුකළ පූර්ව පර්යේෂණවල දී අනාවරණය කරගන්නා ලද ශබ්දම පරිණාමතා ලක්ෂණ ද අවධානයට ගැනේ. ඓතිහාසික වාග්විද්‍යාවේ සිද්ධාන්ත හා ඒ සඳහා පදනම සපයන විග්‍රහාත්මක වාග්විද්‍යාවේ පැනෙන භාෂා සංස්ථිතික විග්‍රහයේ ශබ්දම විචාරාත්මක සිද්ධාන්ත මෙහිදී අනුයෝග කරගන්නා ලදී. ස්වර පිළිබඳ මානාත්මක හේදය සංරක්ෂණය වීම, ආදේශය, ආගමය, නව ස්වර උත්පාදනය, සංයුක්ත ව්‍යංජන ශීථිලීකරණය මෙන් ම ශබ්දම සංකරණය මෙම යුගයේ ශබ්දම පරිණාමතා ලක්ෂණ අතර විශේෂ වෙයි.

ප්‍රමුඛ පද : ඓතිහාසික පරිණාමතා, මධ්‍ය සිංහල යුගය, වාග්විද්‍යාව, සිංහල නිපාත, ශබ්දම

1. හැඳින්වීම

භාෂා පරිණාමනා ලක්ෂණ ඇසුරෙන් භාෂා අවධිගත කිරීමේදී ක්‍රි.ව. 7/8 සහ ක්‍රි.ව. 10 අතර යුගය අයත් වන්නේ මධ්‍යකාලීන සිංහල යුගයටය.¹⁹ මධ්‍යකාලීන සිංහල යුගය වශයෙන් මහාවාර්ය ගයගිරි දක්වා ඇත්තේ ක්‍රි.ව. 8 වන සියවස සිට ක්‍රි.ව. 13 වන සියවස දක්වා කාලයයි. එසේම මධ්‍යකාලීන සිංහල යුගය වශයෙන් විමල් ජී. බලගල්ල සූරිනි දක්වා ඇත්තේ ද ක්‍රි.ව. 8 වන සියවස සිට ක්‍රි.ව. 13 සියවස මැද දක්වා කාලයයි.²⁰ මහාවාර්ය ඩබ්. එස්. කරුණාතිලක සූරිනි²¹ සිංහල 5 වන අවධිය ලෙස මෙම යුගය දක්වා ඇත. එහි සඳහන් කාල පරාසය වන්නේ ක්‍රි.ව. 8 සියවස සිට ක්‍රි.ව. 14 වන සියවස තෙක්ය. මහාවාර්ය ආනන්ද කුලසූරිය²² පෙන්වා දෙන ආකාරයට සිංහල ශබ්දකෝෂ කතුවරුන් ද මධ්‍යම සිංහල අවධිය ලෙස ගන්නේ ක්‍රි.ව.8 වන සියවස සිට ක්‍රි.ව. 13 වන ශතවර්ෂයේ මැද භාගය දක්වාය. මහාවාර්ය පුඤ්චිබණ්ඩාර සන්නස්ගල²³ ක්‍රි.පූ. 437 සිට ක්‍රි.ව. 1058 තෙක් කාලය පුරාතන යුගය - අනුරාධපුර කාලය වශයෙන් හඳුනාගෙන ඇත. එහි දී සැලකිල්ලට ගෙන ඇත්තේ භාෂාත්මක පරිණාමනා ලක්ෂණ නොව ඓතිහාසික රාජධානි අවධිගත කිරීම් හා එම යුගයට අයත් සාහිත්‍ය කෘති වර්ග කර දක්වීමයි.

මෙම පර්යේෂණයේ දී නිපාත පද සම්බන්ධ දත්ත එක් රැස් කර ගැනෙන්නේ ක්‍රි.ව. 7 සියවස සිට ක්‍රි.ව. 10 සියවස තෙක් ලියැවුණු ග්‍රන්ථාගත ලේඛනවලිනි. මෙම ග්‍රන්ථාගත ලේඛන ලියැවී ඇත්තේ ඉහත දක්වා ඇති මධ්‍යකාලීන සිංහල යුගය සේ ගැනුණු කාල පරිච්ඡේදයේය. කෙසේ වෙතත් මෙම ග්‍රන්ථ මධ්‍යකාලීන සිංහලයේ පූර්ව අවධියට අයත් සේ ගැනීම වඩාත් සුදුසු බව ඉහත සඳහන් කරන ලදී. ක්‍රි. ව. 7වන සියවස සිට ක්‍රි. ව. 9වන සියවස තෙක් ලියැවුණු ග්‍රන්ථාගත ලේඛන පිළිබඳ දැනට සාක්ෂ්‍ය නොමැත. මෙම කාල සීමාව තුළ ලියැවී ඇති මුල්ම ග්‍රන්ථය වන සියබස්ලකර ක්‍රි. ව. 807-823 කාලයට අයත් වූවක් බව ඉහත පෙන්වා දෙන ලදී. ඒ අනුව සියබස්ලකර අයත් වන්නේ ක්‍රි. ව. 9වන ශතවර්ෂයටය. එබැවින් මෙම පර්යේෂණය සඳහා ප්‍රාථමික දත්ත සපයා ගැනෙන මූලාශ්‍රය අයත් කාල පරිච්ඡේදය ක්‍රි. ව. 9 සියවස සිට 10 සියවස කාල පරිච්ඡේදයට අයත් සේ සැලකිය යුතු වේ. මෙම කාල පරිච්ඡේදය අයත් වන්නේ මධ්‍යකාලීන සිංහල මුල් යුගයටය.

මෙම යුගය සිංහල භාෂාව සම්බන්ධයෙන් වැදගත් පරිණාමනා රැසක් සිදුවී ඇති අතර සිංහල භාෂාව ස්වාධීන භාෂාවක් වශයෙන් ස්ථාවරත්වයට පත්වීමේ ලක්ෂණ ඇති වූයේ ද මෙම යුගයේ දී බවට සැලකේ. එකී වැදගත් භාෂා පරිණාමනා ලක්ෂණ භාෂා සංස්ථිතියේ සෑම ස්ථරයක දී ම හමුවේ.

¹⁹ ගයගිරි, විල්හැම්., (1938). *සිංහල භාෂාවේ ව්‍යාකරණය*. කොළඹ. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව.

²⁰ බලගල්ලේ, විමල්, ජී., (1992). *සිංහල භාෂාවේ සම්භවය හා පරිණාමය*. කොළඹ. ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

²¹ කරුණාතිලක, ඩබ්.ඇස්., (1994). *සිංහල භාෂාවේ ඉතිහාසය. කාලණිය*. සිංහල අධ්‍යයනාංශය. කාලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.

²² කුලසූරිය, ආනන්ද., (1963). *සිංහල සාහිත්‍ය I. කොළඹ*. සමන් මුද්‍රණාලය.

²³ සන්නස්ගල, පුඤ්චිබණ්ඩාර., (1961). *සිංහල සාහිත්‍ය වංශය*. කොළඹ. ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

මේ අතුරින් ශබ්දම පද්ධතිය සම්බන්ධයෙන් සිදුව ඇති පරිණාමනා ලක්ෂණ වෙයි. මේවා අනුපිළිවෙළින් පහත දැක්වේ.

2. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

ක්‍රි.ව. 7 වන සියවස සිට ක්‍රි.ව. 10 වන සියවස තෙක් සිංහල භාෂාවෙන් ලියැවී ඇති ග්‍රන්ථාගත ලේඛන වශයෙන් පහත දැක්වෙන ග්‍රන්ථ මෙහිදී අවධානයට ලක් විය.

ග්‍රන්ථ නාමය	කාලය	කර්තෘ
1. සියබස්ලකර	ක්‍රි.ව. 846	ශිලාමෙස සේන රජු
2. දම්පියා අටුවා ගැටපදය	ක්‍රි.ව. 908-918	5 වන කාශ්‍යප රජු
3. සිබවළඳ හා සිබවළඳ විනිස	ක්‍රි.ව. 10 වන සියවස	කර්තෘ අඥානය
4. හෙරණ සිබ	ක්‍රි.ව. 10 වන සියවස	කර්තෘ අඥානය

එක් එක් ග්‍රන්ථයේ භාවිත නිපාත පද වෙත වෙනම ප්‍රතිලේඛනගත කර ප්‍රකරණය අනුව අර්ථය හඳුනාගන්නා ලදී. අනතුරුව ඒවා අකාරාදී පිළිවෙළට සකස් කෙරිණි.

ශබ්දම විචාරාත්මක ක්‍රමවේද අනුයෝගයෙන් මෙම නිපාතවල ශබ්දම සංස්කෘතීය හා විස්තෘතිය හඳුනාගැනීම මූලිකව සිදු කරන ලදී. එමගින් උක්ත යුගයට අනන්‍ය ශබ්දම පරිණාමනා විශ්ලේෂණය කෙරේ. නිපාත පදිම භාෂාවේ ස්වභාවය පදිම විශේෂයක් ලෙස යෙදේ. මේවා තනි පදිම ලෙස හඳුනාගෙන ඒවායේ සිරස් සම්බන්ධතා පිළිබඳව පමණක් අවධානය යොමු කර ඒ යටතේ නිපාත පදිමවල විශේෂතා හඳුනා ගන්නා ලදී.

3. සාහිත්‍ය විමර්ශනය

සිංහල භාෂාවේ ඉතිහාසය විමර්ශනය කෙරෙන පර්යේෂණ ගණනාවක් සඳහා ප්‍රාථමික දත්ත සපයා ගෙන ඇත්තේ ශ්‍රී ලංකා පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද එච්. සී. පී. බෙල්, සෙනරත් පරණවිතාන සූරිත් ඇතුළු විද්වත් මණ්ඩලයක් විසින් සංස්කරණය කර විශ්ලේෂණ ද සහිතව පළකරන ලද එපිග්‍රැෆියා සෙයිලනිකා (Epigraphia Zeylanica)²⁴ ග්‍රන්ථ සහ එම ශිලා ලේඛන වර්ෂ අනුපිළිවෙළින් සකස් කරන ලද Inscriptions of Ceylon²⁵ ඉන්ස්ක්‍රිප්ෂන්ස් ඔෆ් සිලෝන් ග්‍රන්ථවලිනි.

²⁴Paranavitana, Senarath., (1955). *Epigraphia Zeylanica* (Vol I-Volxxii). The Department of Archeology.

²⁵Paranavitana, Senarath., (1970). *Inscriptions of Ceylon* (Vol I) *Early Brahmi Inscriptions*. Ceylon. The Department of Archeology.

Paranavitana, Senarath., (2001). *Inscriptions of Ceylon* (Vol II) *Part II*. Sri Lanka. The Department of Archeology.

මීට අමතරව පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව මගින් පළ කරන ලද සමරු කලාප වශයෙන් ගැනෙන අභිලේඛන ග්‍රන්ථ මාලාව සහ මහාවාර්ය සිරිමල් රණවැල්ල කර්තෘත්වය දරන සෙල්ලිපි වදන් අකාරාදිය,²⁶ සීගිරි ගී වියරණ ග්‍රන්ථ මාලාව²⁷ හා සීගිරි ග්‍රැෆිට්²⁸ වෙළුම් දෙක ද පැරණි සිංහල භාෂා අධ්‍යයනයේ දී වැදගත් වෙයි. උක්ත සෙල්ලිපි පදනම් කර ගෙන පර්යේෂණාත්මක කෘති සමූහයක් දැනට මුද්‍රිත කෘති අතරින් අමුද්‍රිත කෘති අතරින් හමුවේ. ඒ අතුරින් මෙහිදී අවධානයට ලක් කෙරෙන ග්‍රන්ථ වශයෙන් සී. ජේ. විජේරත්න සූරිත්ගේ *History of the Sinhalese Noun* කෘතිය,²⁹ ලක්දිව සෙල්ලිපි,³⁰ සිංහල ශිලාලේඛන සංග්‍රහය,³¹ සිංහල සාහිත්‍ය කථා³², කෘතීන් ද, භාෂා යුග බෙදීම් හා සම්බන්ධව මූලාශ්‍රය වශයෙන් සිංහල භාෂාවේ ව්‍යාකරණය,³³ *Historical Phonology of Sinhala*³⁴, ධම්පියා අටුවා ගැටපද වියරණය³⁵, භාෂා ඉතිහාස හා සිංහල භාෂාව³⁶, සිංහල භාෂාවේ සම්භවය හා පරිණාමය³⁷, සිංහල සාහිත්‍ය I ³⁸, සිංහල සාහිත්‍ය වංශය³⁹, කෘතීන් ද ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වශයෙන් ධම්පියා අටුවා ගැටපදය විමලකිත්ති⁴⁰, සියබස්ලකර⁴¹,

Paranavitana, Senarath., (1970). *Inscriptions of Ceylon (Vol I) Early Brahmi Inscriptions*. Ceylon. The Department of Archeology.

Ranawella, Sirimal (ed.), (2001). *Inscriptions of Ceylon. Vol V, Part I*. Sri Lanka. The Department of Archeology.

Ranawella, Sirimal (ed.), (2001). *Inscriptions of Ceylon, Vol V, Part II*. Sri Lanka. The Department of Archeology.

²⁶රණවැල්ල, සිරිමල්., (2004). සිංහල සෙල්ලිපි වදන් අකාරාදිය. කොළඹ. පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව.

²⁷පරණවිතාන, සෙනරත්., (1962). සීගිරි ගී වියරණ. කොළඹ. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව.

²⁸Paranavitana, Senarath., (1956). *Sigiri Graffiti (Vol I/II)*. London Oxford University Press.

²⁹Wijayarathne, D.J., (1956). *History of the Sinhalese Noun*. Colombo.

³⁰අමරවංශ, කොත්මලේ., (1969). *ලක්දිව සෙල්ලිපි*. කොළඹ. සී/ස ඇම්.ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම.

³¹විමලකීර්ති, මැද උයන්ගොඩ., (2004). *ශිලාලේඛන සංග්‍රහය*. කොළඹ. එස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

³²පඤ්ඤාකිත්ති, කොටහේනේ., (1964). *සිංහල සාහිත්‍ය කථා 2. කැලණිය*. විද්‍යාලංකාර මුද්‍රණාලය.

³³ගයිගර්, විල්හෙල්., (1938). *සිංහල භාෂාවේ ව්‍යාකරණය*. කොළඹ. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව.

³⁴Karunathillake, W.S., (1969). *Historical Phonology of Sinhalese from Old Indo Aryan to 14th Century AD unpublished*, Ph.D Thesis. USA. Cornell University.

³⁵තිස්ස කුමාර, ආනන්ද., (2003). *ධම්පියා අටුවා ගැටපද වියරණ*. කොළඹ. ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

³⁶කරුණාතිලක, ඩබ්.ඇස්., (1994). *සිංහල භාෂාවේ ඉතිහාසය*. කැලණිය. සිංහල අධ්‍යයනාංශය. කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.

³⁷බලගල්ලේ, විමල්, ජී., (1992). *සිංහල භාෂාවේ සම්භවය හා පරිණාමය*. කොළඹ. ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

³⁸කුලසූරිය, ආනන්ද., (1963). *සිංහල සාහිත්‍ය I*. කොළඹ. සමන් මුද්‍රණාලය.

³⁹සන්නස්ගල, පුඤ්චිබණ්ඩාර., (1961). *සිංහල සාහිත්‍ය වංශය*. කොළඹ. ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

⁴⁰විමලකීර්ති, මැද උයන්ගොඩ, සොමිත්ත, නැහින්තේ (සංස්.), (1967). *දහම් පියා අටුවා ගැටපදය*. කොළඹ. සී/ස ඇම්.ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම.

⁴¹ඤාණතිලක, හේන්ටිටගෙදර (සංස්.), (1933). *සියබස්ලකර*. බලගල්ල. සරස්වතී පිට්ටෙන

සිඛවළඳ හා සිඛවළඳ විනිස⁴² හා හෙරණසිඛ විනිස⁴³, යන ග්‍රන්ථ මෙම පර්යේෂණයේ දී සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය වශයෙන් පරිශීලනය කරන ලදී.

4. දත්ත විශ්ලේෂණය සහ සාකච්ඡාව

මධ්‍ය කාලීන සිංහල භාෂාවේ මුල් යුගය වශයෙන් ගැනෙන ක්‍රි.ව. 7 සිට 10 සියවස අතර කාලයේ භාවිත ශබ්දිම හා ඒවායේ විස්තෘතිය නිපාත පද ඇසුරින් හඳුනා ගැනීමත් එමගින් උක්ත යුගයේ ශබ්දිම පරිණාමනා හඳුනා ගැනීමත් මෙම පර්යේෂණයේ දී සිදු කෙරේ. ක්‍රි.ව. 7 සිට 10 තෙක් සියවස් අතර යුගයේ එනම්, මධ්‍යකාලීන සිංහලයේ මුල් යුගයේ දී භාවිත සිංහල අක්ෂර මාලාව මෙසේය. ⁴⁴

ස්වර හ්‍රස්ව : (අ) a , (ඇ) æ , (ඉ) i , (උ) u ,
(සා) r , (සා) l , (එ) e , (ඔ) o

දීර්ඝ : (ආ) a: , (ඈ) æ: , (ඊ) i: , (උඹ) u: , (සාආ) r: ,
(ඒ) e: , (ඔඔ) o: ,

සංයුක්ත ස්වර : (ඓ) ei , (ඔඹ) au:

ව්‍යංශ්‍රිත [(අ) ෝ] ා , [(අ) ෝ] h

ක	ඛ	ග	ඝ	ඞ	ඣ
k	k ^h	g	g ^h	ŋ	ç
ච	ඡ	ජ	ඣ	ඤ	ඦ
c	c ^h	j	j ^h	ɲ	ʃ
ට	ඨ	ඩ	ඪ	ණ	ඬ
t	t ^h	ɖ	ɖ ^h	ɳ	ɗ
න	ඬ	ද	ධ	න	ඳ
t	t ^h	d	d ^h	n	d
ප	ඵ	බ	භ	ම	ඞ
p	p ^h	b	b ^h	m	ɱ
ය	ර	ල	ව		ඞ

⁴² ශ්‍රී ලංකා ප්‍රාචීන භාෂෝපකාර සමාගම., (1999). සිඛවළඳ හා සිඛවළඳ විනිස. කොළඹ. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රාචීන භාෂෝපකාර සමාගම.

⁴³ විජිතනාද, කැලිගම (සංස්.), (1993). හෙරණසිඛ හා හෙරණසිඛ විනිස. කොළඹ. සී/ස සමයවර්ධන මුද්‍රණ ශිල්පියෝ.

⁴⁴ බලගල්ලේ, විමල්, ජී., (1992). සිංහල භාෂාවේ සම්භවය හා පරිණාමය. කොළඹ. ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

j	r	l	w	(ඉ)
(ශ)	(ඞ)	(ස)	(හ)	(ඒ)
ඤ	ඞ	s	h	ඒ

දත්ත සංහිතාවට අනුව මෙම යුගයේ ග්‍රන්ථාගත ලේඛනවල භාවිත නිපාත පදවල භාවිත අක්ෂර හෝඩිය මෙසේය.

ස්වර

	සූර්ව	මධ්‍ය	අපර
උච්ච	ඉ, ඊ i, i:		උ, උඹ u, u:
මධ්‍ය	එ, ඒ e, e:	(අ) ඉ	ඔ, ඔ o, o:
අවච	ඇ, ඇ æ, æ:		ආ, ආ a, a:

ව්‍යංශ්‍රිත

	අසෝෂ	සෝෂ	නාසිකා	නාසිකිකාන ස්පර්ශ
කාකුද්‍ය	ක k	ග g	ඛ ඟ	ඟ ḡ
නාලුප්		ජ j	-	-
මූර්ධප්	ට t	ඩ d	ණ ඣ	
දන්තප්	ත t	ධ d	ණ n	ඳ ḍ
මිෂ්ටප්	ප p	භ b	ම m	
	දන්තප්	මිෂ්ඨ දන්තප්		
ප්‍රච්ඡික/සාමීප්‍ය	ය j	ව w		
රේච්	ර r			

	දන්තජ	මුර්ධජ
පාර්ශ්වීය	ල l	ළ l

	දන්තජ	කාකුදා
සර්ජ	ඡ s	භ h

මෙම යුගයේ භාවිත නිපාත පදවල උක්ත ශබ්ද ම යෙදී ඇති පරිසරය විමසා බැලීම ශබ්ද ම විග්‍රහයක දී වැදගත් වේ. මෙසේ නිපාත පදවල ශබ්ද ම විස්තෘතිය විමසා බැලීමේ දී

1. ස්වර ශබ්ද මවල ශබ්ද ම විස්තෘතිය සහ
2. ව්‍යංශ්ජන ශබ්ද මවල ශබ්ද ම විස්තෘතිය වශයෙන් වෙන් වෙන්ව හඳුනා ගැනේ.

ස්වර ශබ්ද ම විස්තෘතිය

ශබ්ද ම (phoneme) විස්තෘතිය සඳහා එක් නිදසුනක් බැගින් පහත දැක්වේ.
ශබ්ද මය විස්තෘතිය

	#	c.v.c.v	#
	පද මුල/පදාදි	පද මධ්‍යගත	පදාන්ත
(අ)	a	ada	atara
(ආ)	a:	a:ka:ra	ektara:
(ඇ)	ə	atər ə	gænə
(ඈ)	æ	ætæm	a:dijæ
(ඉ)	æ:	bhæra	næwætæ
(ඊ)	i	pinisæ	iti
(උ)	i:	-	di:
(ඌ)	u	anuwə	turu
(ඍ)	u:	-	ju:
(එ)	e	kerehi	matte
(ඒ)	e:	-	kere:
(ඔ)	o	torə	no
(ඕ)	o:	-	boho:

ඒ අනුව නිපාත පදවල භාවිත ස්වර අකුරින් මෙම යුගයේ භාවිත ස්වරවල විස්තෘතිය මෙසේය.

ශබ්දමය	විස්තෘතිය		
	පදාදි	පද මධ්‍යගත	පදාන්ත
i. ජිත්වා පූර්ව උච්ච විකූචිත (හුස්ව) ස්වරය i	✓	✓	✓
ii. ජිත්වා පූර්ව උච්ච විකූචිත (දීර්ඝ) ස්වරය i:	-	-	✓
iii. ජිත්වා පූර්ව මධ්‍ය විකූචිත (හුස්ව) ස්වරය e	✓	✓	✓
iv. ජිත්වා පූර්ව මධ්‍ය විකූචිත (දීර්ඝ) ස්වරය e:	-	-	✓
v. ජිත්වා පූර්ව අවච විකූචිත (හුස්ව) ස්වරය æ	✓	✓	✓
vi. ජිත්වා පූර්ව අවච විකූචිත (දීර්ඝ) ස්වරය æ:	-	-	✓
vii. ජිත්වා මධ්‍ය මධ්‍ය (හුස්ව) ස්වරය a	-	✓	✓
viii. ජිත්වා අපර උච්ච ආකූචිත (හුස්ව) ස්වරය u	-	✓	✓
ix. ජිත්වා අපර උච්ච ආකූචිත (දීර්ඝ) ස්වරය u:	-	-	✓
x. ජිත්වා අපර මධ්‍ය ආකූචිත (හුස්ව) ස්වරය o	✓	✓	✓
xi. ජිත්වා අපර මධ්‍ය ආකූචිත (දීර්ඝ) ස්වරය o:	-	-	✓
xii. ජිත්වා අපර අවච විකූචිත (හුස්ව) ස්වරය a	✓	✓	✓
xiii. ජිත්වා අපර අවච විකූචිත (දීර්ඝ) ස්වරය a:	✓	✓	✓

ව්‍යංක්ෂණ ශබ්දම විස්තෘතිය හා ඒ සම්බන්ධ ශබ්දම විශ්ලේෂණය මෙසේ ය.

ව්‍යංක්ෂණ ශබ්දම විස්තෘතිය

ශබ්දමය		විස්තෘතිය		
	# _____	v__v	vccv	_____ #
	පද මූල/පදාදි	ස්වර මධ්‍යගත	ද්විත්ව ව්‍යංක්ෂණ	පදාන්ත
(ක)	k kerehi	ikut	ikbity	ta:k
(ග)	g gæna	vigəsə	-	-
(ඟ)	ḡ -	saməg~ə	-	samag~
(ඡ)	j ju	namuju	-	namuj
(ග)	t -	monowatə	-	hat
(ඩ)	d -	vaɖa:	-	-
(ණ)	ɳ -	pinjəsə	-	pamanɳ
(ත)	t ta:k	atərə	matte	mut
(ද)	d dakwa:	paridi	piɻibadden	-
(ඳ්)	ḍ -	sadə	-	sabaḍ
(න)	n nam	gæna	-	bæwin
(ප)	p pasu	-	-	-
(බ)	b bægin	piɻibaḍə	ikbity	-
(ම)	m mis ə	saməɻ~ə	-	jam
(ය)	j jam	hejin	-	paaɻ
(ර)	r -	vitərə	-	-
(ල)	l ji	sijəlu	-	sijal
(ව)	w waɖa:	pawa:	-	ew
(ස)	s se:	sesu	-	-
(හ)	h ha:	sahitə	-	-
(ළ)	l lag~ə	-	-	-

ඒ අනුව ව්‍යාකෘතියක ශබ්ද විස්තෘතිය පහත දැක්වේ.

නිපාතයන්ගේ යෙදී ඇති ව්‍යාකෘතියක ශබ්ද		යෙදී ඇති පරිසරය			
ශබ්ද	සංකේතය	# _____ පද්‍යාදි	v _____ v ස්වර මධ්‍යගත	cc ද්විත්ව	# _____ පද්‍යා න්ත
කාකුද්‍ය අසෝෂ ස්පර්ශ ශබ්දය	k	✓	✓	✓	✓
කාකුද්‍ය සෝෂ ස්පර්ශ ශබ්දය	g	✓	✓	-	-
කාකුද්‍ය නාසිකිකාත ස්පර්ශ	ḡ	-	✓	-	✓
තාලුජ සෝෂ ස්පර්ශ ශබ්දය	j	✓	✓	-	✓
මූර්ධස් අසෝෂ ස්පර්ශ ශබ්දය	t	-	✓	-	✓
මූර්ධස් සෝෂ ස්පර්ශ ශබ්දය	d	-	✓	-	-
මූර්ධස් නාසිකාත ශබ්දය	ṅ	-	✓	-	✓
දන්තෝපවාරජ අසෝෂ ස්පර්ශ ශබ්දය	t	✓	✓	✓	✓
දන්තෝපවාරජ සෝෂ ස්පර්ශ ශබ්දය	d	✓	✓	✓	-
දන්තෝපවාරජ නාසිකිකාත ස්පර්ශ ශබ්දය	ṭ	-	-	-	✓
දන්තෝපවාරජ නාසිකාත ශබ්දය	n	✓	✓	-	✓
ද්වි ඕෂ්ටජ අසෝෂ ස්පර්ශ ශබ්දය	p	✓	-	-	-
ද්වි ඕෂ්ටජ සෝෂ ස්පර්ශ ශබ්දය	b	✓	✓	✓	-
ද්වි ඕෂ්ටජ නාසිකාත ශබ්දය	m	✓	✓	-	✓
ද්වි ඕෂ්ටජ ප්‍රවර්තක ශබ්දය	j	✓	✓	-	✓
රේඵ ශබ්දය	r	-	✓	-	-
දන්තජ ප්‍රවර්තක ශබ්දය	l	✓	✓	-	-
ද්වි ඕෂ්ටජ සාමීප්‍ය ශබ්දය	w	✓	✓	-	-
දන්තජ අසෝෂ සර්ශ ශබ්දය	s	✓	✓	-	-
කාකුද්‍ය අසෝෂ සර්ශ ශබ්දය	h	✓	✓	-	-
මූර්ධස් ප්‍රවර්තක ශබ්දය	l	✓	-	-	-

තවද මධ්‍යකාලීන සිංහල භාෂාවේ ක්‍රි.ව 7-8 සියවස්හිදී දක්නට ලැබෙන පරිණාමනා වශයෙන් හඳුනා ගැනෙන ලක්ෂණ කිහිපයක් සහ එම ලක්ෂණ සිංහල නිපාත පද ඇසුරෙන් නිරූපණය වී ඇති ආකාරය මෙතැන් සිට විමසා බැලේ.

භාෂාන්මක යුගයක් ලෙස ක්‍රි.ව. 7 සියවස සිට 10 සියවස තෙක් කාලය අයත් වන්නේ මධ්‍යකාලීන සිංහල යුගයේ පූර්ව භාගයට වුව ද ධර්මපියා අටුවා ගැටපදයෙහි භාවිත භාෂාව ප්‍රාකෘත සිංහල යුගයේ මෙන් ම පුරාණ සිංහල යුගයේ දක්නට ලැබෙන ඇතැම් භාෂා ලක්ෂණවලින් සම්පූර්ණයෙන්ම විසූක්ත ස්වභාවයක් දැකිය නොහැකි බව මෙහි ලා ප්‍රකාශ කළයුතු වේ. ක්‍රමිකව අනන්‍යතා ලක්ෂණ තහවුරු කරගන්නා අවධියක විද්‍යමාන වන ස්වාධීන භාෂා ලක්ෂණ සිබවළඳ හා සිබවළඳ විනිස රචනා වන අවධිය වන විට තහවුරු වී ඇති බව පැහැදිලිව අනාවරණය වන කරුණකි. මෙම ග්‍රන්ථ සතරෙහි නිපාත පද විෂයයෙහි දැකිය හැකි ශබ්දමය විශේෂතා ලක්ෂණ මෙසේය.

ස්වර ශබ්දම පිළිබඳ පරිණාමතා

- (1) හ්‍රස්ව, දීර්ඝ හේදයකින් තොරව සියලු ස්වර පදාන්ත පරිසරයේ යෙදී ඇති බව.
- (2) පද මධ්‍යගත පරිසරයේ a: ස්වරය හැර සෙසු දීර්ඝ ස්වර නොයෙදී ඇති බව.
- (3) නිපාත පදයන්හි පදාදි පරිසරයේ a , i: , u , u: , e: , o සහ o: ස්වර හමු නොවන බව.
- (4) මෙම යුගයේ ද්විතීයක ස්වර පහළ වීම මෙන් ම ස්වරවල හ්‍රස්ව දීර්ඝ හේදය නිරූපණය වීම

යන අවස්ථා විශේෂ ලක්ෂණ බව ස්වර ශබ්දම විස්තෘතිය පිළිබඳ නිදසුන් මගින් පැහැදිලි වේ.

හලන්ත ශබ්දවලින් අවසන් වන නිපාත පද

පුරාතන සිංහල යුගයෙහි අවසාන භාගය වන විටත් හලන්ත ශබ්ද පදාන්තව යෙදීම භාෂාවේ විශේෂ ලක්ෂණයක් විය. ධර්මපියා අටුවා ගැටපදයෙහි නිපාත පද ආශ්‍රිතව ද මෙම ලක්ෂණය දක්නට ලැබේ.

නිදසුන්:

ඒ හෙවෙහි සිටැ තුන්වන හව සඳහාස් කියන් (59.22)

අභිනික්ඛම්මණ තොපට්ඨාය ගෙන් නිකුත් තැන්හි පටස් - පැවැජයෙහි පටස් යුසේසි (146.08)

යනුද් තෙරුන් තුමන් විවාල පැනයෙහි අර්ථ වැහිරෙක විසින් දුක්වූයේ සි (152.09)

සිත් පවත් කිසි බොහෝවතුප් දන් දෙමිහ (75.11)

මෙසේ හඳුන්වන යෙදෙන සෙසු නිපාත පද පහත දැක්වේ.

පමණකුප්	94.28	ධ.අ.ගැ.
යනුවහය	72.33	ධ.අ.ගැ.
හය	226.01, 178.16, 211.30, 212.33, 218.03	ධ.අ.ගැ.
පමණ	210.07, 211.09, 212.01, 213.06, 236.32, 246.26	ධ.අ.ගැ.
සබඳ	209.26	ධ.අ.ගැ.
සඳහය	203.16	ධ.අ.ගැ.
අතුරට	176.01	ධ.අ.ගැ.
පියාලය	278.32	ධ.අ.ගැ.
ප්	216.15, 15.01	ධ.අ.ගැ.
ඇතියෝප්	146.06	ධ.අ.ගැ.
ඉටය	287.08	ධ.අ.ගැ.

ද < ප් වශයෙන් නිරූපණය වීම.

පසුකාලීනව 'ද' වශයෙන් නිරූපණය වූ ගබ්දීමය ප් වශයෙන් නිරූපණය වූ අවස්ථා මෙම යුගයේ නිපාත පද ඇසුරින් හමුවේ.

නූතන සිංහල මධ්‍යකාලීන සිංහල

ලද්දෙහි	<	ලප්පෙහි
ඇතියහුදු	<	ඇතියහුපු
ඇද	<	ඇප

පණිවා වරු ඇ ගුණ ප් 15.01 ධ.අ.ගැ.

වළඳනා ලප්පෙහි 1.20 ධ.අ.ගැ.

මධ්‍යයෙහි 'තථාගතොති' යන ඇප මෙහි සෙයින් සෙසු තනි බද්ධවාස නොවන සේ

දක්වනවස් කියුහු 9.18 ධ.අ.ගැ.

රහත් මඟින් ජන්නා ලද සියුසස් ඇතියහුපු 208.37 ධ.අ.ගැ.

කැමිනිපු වෙජකම් කිරීමෙනුපු උතුරු මිනිස්ධම් ඇරොජ්මෙනුපු රන්රිදී 58.10 සි.වි.

සිවුරෙක තමා ගෙන්තම් කරවන සඳ මේ බොහෝ විදසිපු හිදිකටු තෙරනා ගණනින් පවිති වේ.

උමතු ආදීනටපු අනාපත්ති වේ 29.02 සි.වි.

ව < ය ආදේශය

මෙම යුගයේ ඇතැම් නිපාත පදිමවල නූතන සිංහලයේ ව, වශයෙන් යෙදෙන ශබ්ද 'ය' ලෙස නිරූපණය වී ඇත.

නූතන සිංහල	මධ්‍යකාලීන සිංහල
වූ	< යූ
නැතිවුම්	< නැතියෙන්
යනුවෙනුප්	< යනුයෙනුප්
යෙන්	< වෙන්
බඳුයැ	< බඳුවැ

දැන් කෙළෙ හිඳ නිදන කල් බඳුයැ - කෙළෙ හිඳැ	39.26	ධ.අ.ගැ
නිපාත 'පගෙව' යූ සේ යි	101	සි.වි.
තැනක් නැතිසුම්	226.01	ධ.අ.ගැ.
ඒ මතුයෙන් මෙවුහට හඹා	19.02	ධ.අ.ගැ.
යනුයෙනුප් ආකාර හුස්ව කෙළේ ය		
උප්පලංවා යි සේයි	228.13	ධ.අ.ගැ.
කෑ යුතුයෙන්	230.08	ධ.අ.ගැ.
කිය යුතුයෙහි	84.16	ධ.අ.ගැ.

'දුරානාං සෙනාසනානමෙකං අධි වචනං' යූ බැවින් 10.17
ධ.අ.ගැ.

දිට්ඨි මෙතෙක් මෙ අතුරු - වියන 'නිසය උවම් යෙන්' 8.10 සි.ල

මේ නියායෙන් තුන් විටෙකැ සි.ල.

ඕ ලවා ආරාධනා කරවැ 13.03 හෙ.වි.

'ඇ' කාරයේ භාවිතය

ආධාර විභක්තියේ දී ද පූර්ව ක්‍රියා හා කෘදන්ත රූපවල දී ද ඇ කාරය භාවිතව ඇති අතර එම සීමිත වරනැඟීම් රටා පහත දැක්වේ.

සියබස්ලකර

නැනැ - 6.09, 6.12, 11.23, 12.29 සි.ල.

ධම්මියා අටුවා ගැටපදය

අනුවැ	-	117.08, 164.24, 170.22, 191.05	ධ.අ.ගැ.
අතිවැ	-	26.20, 32.01, 62.26	ධ.අ.ගැ.
ඇටිවැ	-	16.15	ධ.අ.ගැ.
ඇතියැ	-	103.31, 152.27, 193.02, 206.09	ධ.අ.ගැ.
ඇතියෙකැ	-	66.07	ධ.අ.ගැ.
ඉක්මැ	-	206.32, 228.25	ධ.අ.ගැ.
ඉසැ	-	177.30	ධ.අ.ගැ.
එවැ	-	76.31, 229.06, 290.18	ධ.අ.ගැ.
එසඳැ	-	18.21	ධ.අ.ගැ.
කල්තියැ	-	33.17	ධ.අ.ගැ.

සිංහල හා සිංහල විනිස

ආදියැ	-	52.16, 53.13, 82.20, 91.01, 91.03	සි.වි.
ඇතුළැ	-	52.15	සි.වි.
එවැ	-	43.01, 59.26, 61.10, 87.21	සි.වි.
කවරැ	-	59.04	සි.වි.
කිමැ	-	58.23	සි.වි.
තැනැ	-	36.01	සි.වි.
නැතිවැ	-	46.06, 50.05, 64.02	සි.වි.
නැවතැ	-	43.16	සි.වි.
පිණිසැ	-	87.09	සි.වි.

හෙරණසිංහ හා හෙරණසිංහ විනිස

ආදියැ	-	4.1, 4.2, 15.17, 27.19, 40.04	හෙ.සි.
ඇතුළැ	-	28.23	හෙ.සි.
වැ	-	13.08, 23.22	හෙ.සි.
දැ	-	18.20, 29.19, 31.02	හෙ.සි.
දැනැ	-	17.15, 18.24	හෙ.සි.
නැතිවැ	-	37.09	හෙ.සි.
නැවතැ	-	12.29, 19.17	හෙ.සි.
නැතැ	-	19.23	හෙ.සි.
පසුවැ	-	4.27, 5.09	හෙ.සි.
මැ	-	10.02, 14.14, 20.02, 26.14, 37.21	හෙ.සි.
මැනවැ	-	21.08	හෙ.සි.
හැරැ	-	12.20, 28.19, 36.21, 37.13	හෙ.සි.

ද්විත්වකරණය වෙනුවට ව/ය ව්‍යඤ්ජන ආගමය

නිපාතයෙහි පදාදියට පෙර යෙදෙන ව්‍යඤ්ජනය ද්විත්ව වීම වෙනුවට 'ව' හෝ 'ය' යන ව්‍යඤ්ජන ආගමයෙන් නිර්මාණය වූ නිපාත රූප භාවිතය මෙම යුගයේ බහුලව දැකිය හැක.

යන්නෙහි	>	යනුයෙහි	ධ.අ.ගැ.	7.10, 12.22
jannehi	>	janujehi	- nn	> nu
යන්නක්	>	යනුවක්	ධ.අ.ගැ.	12.35
jannak	>	januwak	- nn	> nu
ඇත්තන්	>	ඇතියන්	ධ.අ.ගැ.	17.33
ættan	>	ætijan	- tt	> ti
ඇත්තෙක්	>	ඇතියෙක්	ධ.අ.ගැ.	49.33
ættek	>	ætijek	- tt	> ti
ඇත්තෙකැ	>	ඇතියෙකැ	ධ.අ.ගැ.	66.07
ættekæ	>	ætijekæ	- tt	> ti
ඇත්තෙන්	>	ඇතියෙන්	ධ.අ.ගැ.	250.0

5. නිගමනය

7 සියවස සිට ක්‍රි.ව. 10 වන සියවස තෙක් ලේඛන සිංහල භාෂාවෙහි භාවිත නිපාත පද්ධතිය ආශ්‍රයෙන් තත් යුගයේ භාවිත ශබ්දිම මාලාව හඳුනාගැනීම සිදුකරන ලදී. ඒ අනුව නිපාත පද ආශ්‍රිතව භාවිත වූ ශබ්දිම මාලාව පිළිබඳ වූ විශේෂතා පහත දැක්වේ.

- මෙම යුගයේ භාෂාවේ භාවිත වූ බවට සාක්ෂ්‍ය ඇති සෑ /r/ සෑ /r:/, ඔ /l/, ටේ /ei/, හා ඔ /au/ යන ස්වර නිපාතවල යෙදී නැත.
- ව්‍යඤ්ජන ශබ්දිම අතුරින් මෙම යුගයේ යෙදුණු බවට සාක්ෂ්‍ය සහිත මහාප්‍රාණ ශබ්ද ද නිපාත සම්බන්ධයෙන් භාවිතව නැත.
- නාසික්‍ය ශබ්දිම වන ඤ n, ශබ්දයන් නාසිකිකෘත ස්පර්ශ අතුරින් ජ/ j /, ඔ / d / , ඔ / ġ / , ශබ්දිමත් නිපාතවල හමු නොවේ.
- ප්‍රචර්තක ශබ්දිම වන 'ල /l/ ' සහ 'ය /j/ ' නිපාතවල භාවිත වේ.
- /r/ රේඵ ශබ්දිමය ද සාමීප්‍ය ශබ්දිමයක් වන 'ව /w/' නිපාත පදවල භාවිත වී ඇත.

- සර්ෂ ශබ්ද අතරින් ශ /j/ , සහ ෂ /ʃ/ / ශබ්ද ම නිපාත පදයන්හි හමුවන්නේ නැත.

මෙම යුගයේ භාවිත ස්වර ශබ්ද විස්තෘතිය සම්බන්ධයෙන් නිගමනය කළ හැකි වන්නේ,

- හ්‍රස්ව දීර්ඝ භේදයකින් තොරව සියලු ස්වර ශබ්ද ම පදාන්ත පරිසරයේ යෙදී ඇති බව. ඒ අනුව ස්වර සම්බන්ධ මාතෘකමක භේදය මෙම යුගයේ පැවති බව.
- පද මධ්‍යගත පරිසරයේ a:/ (ආ) ස්වරය හැර සෙසු දීර්ඝ ස්වර භාවිත නොවූ බව.
- නිපාත පදයන්හි පදාදී පරිසරයේ /a/ , /i/ , /u/ , /u:/ , /e:/ , /o/ සහ /o:/ ස්වර ශබ්ද ම.

මෙම දත්ත ඇසුරින් හමු නොවන බව.

ව්‍යංක්ෂණ මඟින් නිගමනය වන කරුණු අතර අවධානයට යොමු විය යුතු කරුණු පහත සඳහන් වේ.

1. හලන්ත ව්‍යංක්ෂණ භාවිතය

පදාන්තයේ (හල්) ව්‍යංක්ෂණ භාවිතය ප්‍රකට වූ බව මෙම දත්ත සංහිතාවට අනුව පෙනී යයි.

නිදසුන්:

ක	k	-	තාක්	(ta:k)
ඟ	ḡ	-	සමඟ	(sama{~}*)
ජ	j	-	නමුජ	(namuj)*
ට	t	-	හට	(haṭ)*
ණ	ṇ	-	පමණ	(pamaṇ)*
ත්	t	-	මුත්	(mut)
ඳ	ḍ	-	සබඳ	(sabad~)
න්	n	-	බැවින්	(bæwin)
ම්	m	-	යම්	(jam)
ය්	j	-	හය්	(haj)*
ල්	l	-	සියල්	(sijal)
ව්	w	-	එව්	(ew)

/k/, / ḡ /, / t /, / ḍ /, /ṇ/, /t/, ḍ /, /n/, /m/,/j/, /l/ හා /w/ යන ශබ්ද ම මෙසේ පදාන්තයේ හල්ව යෙදුණු බවට නිගමන කිරීම සඳහා සාක්ෂ්‍ය ඇත.

2. සංයුක්ත ව්‍යංශ්‍රීත

සංයුක්ත ව්‍යංශ්‍රීත හෝ ව්‍යංශ්‍රීත ද්විත්ව (consonent clusters or geminated consonents) බහුලව යෙදුණු මෙම යුගයේ නිපාත අතර පහත දැක්වෙන පරිදි ව්‍යංශ්‍රීත ද්විත්වය හමු වේ. ඒවා සම සංයුක්ත වශයෙන් මෙන්ම විෂම සංයුක්ත වශයෙන් දැකිය හැකිය.

ඉක්බිති	-	ikbiti	-	kb
මත්තෙ	-	matte	-	tt
පිළිබද්දෙන්	-	bilibadden	-	dd
ඉක්මැ	-	ikma	-	km
උකුම්වා	-	ukumwa:	-	mw
එක්බිති	-	ekbiti	-	kb

සෙසු ශබ්ද ම පරිණාමතා ලක්ෂණ පහත දැක්වේ.

3. 'ඇ' කාරය භාවිතය

සිද්ධි සගරාව සිංහල භාෂාවෙන් ලියැවුණු පැරණිම ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථය සේ සැලකෙන අතර එය ලියැවී ඇත්තේ 13 වන සියවස දී ය. මෙහි දැක්වෙන අමිශ්‍ර සිංහල ශබ්ද ම හෝඩියේ ස්වර අක්ෂරයක් ලෙස 'ඇ' 'ඇ' ස්වර අන්තර්ගතව නැත. එහෙත් එම යුගයේ ලේඛනවල 'ඇ' ස්වරය ව්‍යවහාර වූ බවට සාක්ෂ්‍ය ඇත. කෙසේ වුවද ක්‍රි.ව. 7 - 10 සියවස නිපාත පද සම්බන්ධයෙන් සිදුකෙරෙන මෙම අධ්‍යයනයේ දී මෙම යුගයේ නිපාත ගණනාවක එනම් ආධාර විභක්ති, කාදන්ත හා පූර්ව ක්‍රියා වශයෙන් යෙදීමේ දී 'ඇ' ශබ්දාන්තව යෙදී ඇති බව පැහැදිලි වේ.

4. මාතෘ භාෂා ආභාසය

මධ්‍ය ඉන්දු ආර්ය මූල භාෂා අතුරින් පාලි භාෂාවෙහි ආභාසය පැහැදිලිව හඳුනාගත හැකිය. ඇතැම් නිපාත පද තත්සමව හෝ මූල රූපයට වඩා ආසන්නව යෙදී ඇත.

උදා:- පුත, යළ, ඉති, පටා, මෙ, තාවහි

5. (ස්වර මධ්‍යගත කේවල) 'ව' > 'ජ' බවට පත්වීම.

මෙම යුගයේ ශබ්ද ම පරිණාමතා ලක්ෂණ අතර ස්වර මධ්‍යගත කාලුප් අසෝෂ ස්පර්ශ ශබ්දය /c/කාලුප් අසෝෂ ස්පර්ශ ශබ්දය /j/ බවට පරිණාමය වීම හේතුවෙන් 'ජ' කාර බහුල නිපාත පද භාෂාවේ යෙදේ.

මෙම 'ජ' /j/ ශබ්ද ම පසුකාලීනව දන්තජ සෝෂ ස්පර්ශ /d/'ද' බවට පත්විය. ඒ අනුව නූතන සිංහලයේ 'ද' /d/ ශබ්ද මය දක්නට ලැබෙන පහත දැක්වෙන අවස්ථාවල මධ්‍ය සිංහල යුගයේ 'ජ' යෙදී ඇත.

දු	<	ජු	(15.05 ඩ.අ.ගැ.)	(59.01 සි.වි.)
නමුදු	<	නමුජු	(44.18 සි.වි.)	
ද්	<	ජ්	(15.01 ඩ.අ.ගැ.)	
ලද්දෙහි	<	ලජ්සෙහි		

6. ව < ය ආදේශය ද මෙම යුගයේ ශබ්දිම විශේෂතාවකි. මෙය නිපාත ඇසුරින් මෙසේ නිරූපණය වේ.

වු < යු

7. ද්විත්ව වීම වෙනුවට ව / ය ආදේශය

මෙහි දී යන්නක් යන පදයෙහි nn ව්‍යංශ්‍රීත ද්විත්වය u ස්වරය ආගමයෙන් ශිච්චිකරණයට ලක්ව ඇත.

යන්නක්	<	යනුවත්
jannak	<	januwak
යන්නෙහි	<	යනුයෙහි
jannehi	<	janujehi
යන්නන්	<	යනුවන්
jannan	<	januwan

මෙසේ 'ව' හෝ 'ය' බවට පත් වන්නේ පදාදි ව්‍යංශ්‍රීතයට පසුව යෙදෙන ව්‍යංශ්‍රීත ශබ්දයයි.

{tten	>	{tijen	- tt	>	ti
පස්සෙහි	>	පසුයෙහි	ඩ.අ.ගැ.		274.17
passen	>	pasujen	- ss	>	su
මත්තෙන්	>	මතුයෙන්	ඩ.අ.ගැ.		19.02, 239.13
matten	>	matujen	- tt	>	tu
මත්තෙහි	>	මතුයෙහි	ඩ.අ.ගැ.		39.30, 107.26
mattehi	>	matujehi	- tt	>	tu
යුත්තෙහි	>	යුතුයෙහි	ඩ.අ.ගැ.		84.16
juttehi	>	jutujehi	- tt	>	tu
නැත්තක්හු	>	නැතියක්හු	සි.වි.		09.08

මෙහිදී සංයුක්ත ව්‍යංශ්‍රීත ශිච්චිකරණයක් සිදුව ඇත. එම ව්‍යංශ්‍රීත සංයුක්තය මධ්‍යයට ස්වරයක් ප්‍රවේශ වී පදාදි ව්‍යංශ්‍රීතයට පූර්වයෙන් යෙදෙන ව්‍යංශ්‍රීතය 'ය' හෝ 'ව' බවට පත්ව ඇත. ඒ අනුව මධ්‍යකාලීන සිංහල යුගයේ ක්‍රි.ව.7-10 සියවස් සිංහල භාෂාව සම්බන්ධයෙන් වැදගත් ශබ්ද පරිණාමතා රැසක් සිදුවූ අවධියක් වශයෙන් හඳුනා ගැනෙන²⁷ අතර සිංහල නිපාත පදය ආශ්‍රයෙන් එම ලක්ෂණ පැහැදිලිව හඳුනාගත හැකිවේ.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

- ගයිගර්, විල්හැම්., (1938). *සිංහල භාෂාවේ ව්‍යාකරණය*. කොළඹ. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව.
- බලගල්ලේ, විමල්, ජී., (1992). *සිංහල භාෂාවේ සම්භවය හා පරිණාමය*. කොළඹ. ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- කරුණාතිලක, ඩබ්.ඇස්., (1994). *සිංහල භාෂාවේ ඉතිහාසය*. කැලණිය. සිංහල අධ්‍යයනාංශය. කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.
- කුලසූරිය, ආනන්ද., (1963). *සිංහල සාහිත්‍ය i*. කොළඹ. සමන් මුද්‍රණාලය.
- සන්නස්ගල, පුඤ්චිබණ්ඩාර., (1961). *සිංහල සාහිත්‍ය වංශය*. කොළඹ. ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- රණවැල්ල, සිරිමල්., (2004). *සිංහල සෙල්ලිපි වදන් අකාරාදිය*. කොළඹ. පුරාවිද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව.
- පරණවිතාන, සෙනරත්., (1962). *සීගිරි ගී වියරණ*. කොළඹ. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව.
- අමරවංශ, කොන්මල්., (1969). *ලක්දිව සෙල්ලිපි*. කොළඹ. සී/ස ඇම්.ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම.
- විමලකීර්ති, මැද උයන්ගොඩ., (2004). *ශිලාලේඛන සංග්‍රහය*. කොළඹ. එස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- පඤ්ඤාකිත්ති, කොටහේනේ., (1964). *සිංහල සාහිත්‍ය කථා 2*. කැලණිය. විද්‍යාලංකාර මුද්‍රණාලය.
- ගයිගර්, විල්හැම්., (1938). *සිංහල භාෂාවේ ව්‍යාකරණය*. කොළඹ. රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව.
- තිස්ස කුමාර, ආනන්ද., (2003). *ධම්පියා අටුවා ගැටපද වියරණ*. කොළඹ. ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- කරුණාතිලක, ඩබ්.ඇස්., (1994). *සිංහල භාෂාවේ ඉතිහාසය*. කැලණිය. සිංහල අධ්‍යයනාංශය. කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.
- බලගල්ලේ, විමල්, ජී., (1992). *සිංහල භාෂාවේ සම්භවය හා පරිණාමය*. කොළඹ. ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- කුලසූරිය, ආනන්ද., (1963). *සිංහල සාහිත්‍ය i*. කොළඹ. සමන් මුද්‍රණාලය.
- සන්නස්ගල, පුඤ්චිබණ්ඩාර., (1961). *සිංහල සාහිත්‍ය වංශය*. කොළඹ. ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
- විමලකීර්ති, මැද උයන්ගොඩ, සොමින්ද, නැහින්තේ (සංස්.), (1967). *දහම් පියා අටුවා ගැටපදය*. කොළඹ. සී/ස ඇම්.ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම.
- ඤාණතිලක, හේන්‍රිටගෙදර (සංස්.), (1933). *සියබස්ලකර. බලගල්ල. සරස්වතී පිරිවෙන*
- ශ්‍රී ලංකා ප්‍රාචීන භාෂෝපකාර සමාගම., (1999). *සිඛවළඳ හා සිඛවළඳ විනිස*. කොළඹ. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රාචීන භාෂෝපකාර සමාගම.
- විජිතනන්ද, කැලීගම (සංස්.), (1993). *හෙරණසිඛ හා හෙරණසිඛ විනිස*. කොළඹ. සී/ස සමයවර්ධන මුද්‍රණ ශිල්පියෝ.
- බලගල්ලේ, විමල්, ජී., (1992). *සිංහල භාෂාවේ සම්භවය හා පරිණාමය*. කොළඹ. ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

References

- Paranavitana, Senarath., (1955). *Epigraphia Zeilanica (Vol I-Volxxii)*. The Department of Archeology.
- Paranavitana, Senarath., (1970). *Inscriptions of Ceylon (Vol I) Early Brahmi Inscriptions*. Ceylon. The Department of Archeology.
- Paranavitana, Senarath., (2001). *Inscriptions of Ceylon (Vol II) Part II*. Sri Lanka. The Department of Archeology.
- Paranavitana, Senarath., (1970). *Inscriptions of Ceylon (Vol I) Early Brahmi Inscriptions*. Ceylon The Department of Archeology.
- Ranawella, Sirimal (ed.), (2001). *Inscriptions of Ceylon. Vol V, Part I*. Sri Lanka. The Department of Archeology.
- Ranawella, Sirimal (ed.), (2001). *Inscriptions of Ceylon, Vol V, Part II*. Sri Lanka. The Department of Archeology.
- Paranavitana, Senarath., (1956). *Sigiri graffiti (Vol I/II)*. London. Oxford University Press.
- Wijayarathne, D.J., (1956). *History of the Sinhalese Noun*. Colombo.
- Karunathillake, W.S., (1969). *Historical Phonology of Sinhalese from Old Indo Aryan to 14th Century AD unpublished Ph.D Thesis*. USA. Cornell University

Exploring Language Dynamics on Social Media: A Corpus Analysis of English Usage on Facebook by the Sri Lankan Undergraduates

C.D.H.M Premaratna, N.W.S.C Wijewantha

සාරාංශය

සන්නිවේදන කාර්යයේ දී බහුලව භාවිතා වන මාධ්‍යයක් බවට අන්තර්ජාලය පත්ව ඇත. මෙහිදී පෞද්ගලික මෙන්ම සමාජමය තොරතුරු සන්නිවේදනයේ දී මුහුණුපොත් භාවිතය සුවිශේෂී වේ. නිදහස් සන්නිවේදන මාධ්‍යයක් වන මුහුණු පොත භාෂාවේ ඇති නිර්මාණශීලීත්වය ප්‍රකට කරන ක්‍රමවේදයක් ලෙස ද හැඳින් වේ. කාලය හා අවකාශය සීමා කිරීමේ අරමුණ මත භාවිතා වන මුහුණු පොතේ භාෂාව සරල වන අතර ඉතා කෙටි යෙදුම් තුළින් සන්නිවේදනය වඩා පහසු කරයි. මෙම භාෂා විශේෂය වඩාත් ප්‍රචලිතව ඇත්තේ කරුණ පරපුර අතරය. ඒ ඔවුන් නිර්මාණශීලීත්වය හා නවෝත්පාදනයට වැඩි රුචිකත්වයක් දක්වන බැවිනි. ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වූයේ සිංහල ඉංග්‍රීසි ද්විභාෂික උපාධි අපේක්ෂකයන් විසින් මුහුණු පොතේ භාවිතා කරන ඉංග්‍රීසි භාෂාවේ පදිම හා වාක්‍ය රටා අධ්‍යයනය කිරීමයි. රාජ්‍ය විශ්ව විද්‍යාලයක විද්‍යාවේදී උපාධිය හදාරණ සිසුන් තිස් දෙනෙකු මේ සඳහා සහභාගී කරවා ගන්නා ලදී. එම නියදිය ප්‍රශ්නාවලියක් හරහා තෝරා ගැනීම සිදු කෙරුණු අතර ඔවුන්ගේ අවසරය මත මුහුණු පොතේ ඔවුන් විසින් ප්‍රකාශයට පත් කර තිබූ ඡායාරූපවලට අදාළ ශීර්ෂ පාඨ (Picture caption) හතලිහක් පර්යේෂණය සඳහා යොදා ගන්නා ලදී. එමගින් මුහුණු පොතේ සන්නිවේදනයේ දී භාවිතා වන පදිම හා වාක්‍ය ගොඩ නැගීමේ ක්‍රම ඵද්නෙදා සන්නිවේදනය හා සැසඳීම මෙම පර්යේෂණයේ දී සිදු කරන ලදී. ඒ අනුව කෙටි යෙදුම් (Abbreviations), නව්‍ය පදිම (Neologisms), කේත මිශ්‍රනය (Code mixing), වාක්‍යයක එකම අක්ෂර හා වචන ද්විත්වකරණය (Redduplication), අවභාෂණය (Slang) හා කැපිටල් අක්ෂර (Capital letters) සහ විරාම ලක්ෂණවලට අදාළ ව්‍යාකරණ නීති නිසි ලෙස භාවිතා නොකිරීම යන විශේෂ ලක්ෂණ මෙම පර්යේෂණය තුළින් සොයාගන්නා ලදී. තවදුරටත් සමාජ මාධ්‍යයට පමණක් සීමා වූ විවිධ සංඥා සංකේත භාවිතා වන බව ද, මුහුණු පොතේ භාවිතා වන භාෂාව හා ඵද්නෙදා සන්නිවේදනයේ දී භාවිතා වන කර්තෘ හා ලිඛිත භාෂාව අතර සුවිශේෂී වෙනස්කම් පවතින බව ද තහවුරු විය. ඒ අනුව වර්තමාන සිංහල ඉංග්‍රීසි ද්විභාෂික කරුණ සමාජය සමාජ මාධ්‍ය (Social media) තුළ ඉංග්‍රීසි භාෂාව භාවිතා කර සන්නිවේදනය කිරීමේ දී කර්තෘ භාෂාව පදනම් වූ නව්‍ය භාෂා ප්‍රභේදයක් භාවිතා කරන බව මෙම අධ්‍යයනය තුළින් ප්‍රකට විය.

ප්‍රමුඛ පද : සමාජ මාධ්‍ය (social media), මුහුණු පොත (Facebook), කේත මිශ්‍රනය (code mixing), ද්විත්වකරණය (reduplication), නව්‍ය පදිම (Neologisms)

1. Introduction

Since its inception, human language has been subjected to numerous modifications and alterations to facilitate communication among individuals. These changes in language are often induced by geographical, social, cultural and religious circumstances which have compelled the humans to express and understand one another in diverse social contexts. Hence, over the past few decades, every language known to humans across the world have undergone a variety of significant changes with the addition of new components and the extinction of prevailing norms and lexical items.

The English language, which is spoken by approximately 1.5 billion of the global population, has not been spared by the aforementioned changes. While English is the native language of a large number of inhabitants in several countries, it is spoken as a second or third language in most of the countries across the world. Hence, it is inevitable that English is constantly affected and altered by different changes and innovations introduced by its speakers.

Today, where much of human communication is taking place over different virtual platforms, the above discussed language variation has significantly impacted the communication on internet as well. The features of the resulted form of virtual language are often observed in social networking sites which have become increasingly popular specifically among the youth. It is often observed that, English language on social networking sites is non-standard, informal and significantly different from its everyday spoken and written variants. Further, the language is rich in symbols, acronyms, abbreviations, and new lexical items. In many occasions, these newly coined expressions are difficult to be interpreted outside their original context. Thus, language on social media has become an interesting domain of research.

It is noteworthy that the young users of social media are keen to embrace language change, while the interlocutors from the older generation are reluctant to adhere to this novel form of language and its unconventional features. In this light, the present study is an attempt to investigate the morpho-syntactic features of the English language used on Facebook by Sinhala undergraduates.

In the Sri Lankan context, where Sinhala or Tamil is the native language of the majority of the population, English is used as a second language of communication.

However, it is often observed that English is the most frequently utilized language in conversations taking place on social media. Accordingly, it can be seen that code switching and mixing, neologisms, emoticons, deviation of punctuation and grammar, abbreviations and acronyms characterize the discourse of these young interlocutors as they strive to bring innovation and creative use of language into communication. Hence, the key objective of the study is to analyze these features from a linguistic perspective with an emphasis on morphological and syntactic aspects of the English language. A voluntary group of 30 undergraduates who speak Sinhala as their first language was selected for the study. Since language is used for different purposes of communication on social media, the data were collected from picture captions shared by the respective Facebook users.

Although the language of social media is a frequently discussed topic, its linguistic features, specifically in relation to the bilingual users and their age group, have not been adequately investigated in previous studies. Hence, it is expected that, the findings of the present study will contribute to the existing knowledge in the domain of language and social media.

1.1.1 Research Questions

- I. What is the language behavior of undergraduates on Facebook?
- II. What are the novel linguistic features of the English language used on Facebook by the undergraduates?
- III. What are the functions of linguistic innovation on Facebook?

2. Literature Review

According to Ouahmiche and Belahcen (2017), "Language, like all existing things, is subject to change. It is a dynamic phenomenon in the sense that it changes in diverse ways, in different places and at different times" (p.25). Commenting on the relationship between age and language change, the authors have stated, "the old generation tends to maintain the old resort to linguistic conservatism; while on the other hand; the young generation shows their willingness to reject all what is traditional. This is clearly reflected in their use of language. They submit to the pressures of the peer- group. They become influenced so that they are strongly integrated and share common social norms." (p. 34). Cheshire (2014) has also emphasized, "the relationship between the ageing process and language use has traditionally been analyzed from two points of view: the changing language used during the lifespan of an individual, and the language of different cohorts of individuals living within a speech community. Age-specific use of language refers to the first approach, with generation-specific use of language reserved for the latter." (p. 1). Stidham (2014) has claimed, "younger generations have witnessed those changes (in language) due to their early adoption of new technology." (p. 22).

However, the older generation, “who didn’t have access to these types of technologies during their formative years, sometimes find it more difficult to adapt and enmesh themselves into the online world.” (p. 22). In the modern society, where communication is mostly taking place over social media, language variation and creative use of language are frequently observed phenomena, particularly in the discourse of young interlocutors.

Jafarov (2020) has claimed, “A person is more detailed and flexible while communicating on social media than in real life. It also urges him/her to be creative and express himself/herself in a more compact way.” (p. 958). He has further stated, “as the communication tools evolve, the number of new language units emerging in this environment also increases and develops” (p. 958). According to Al-Salman (2017) “with the distinctive features of the social media discourse, (i.e., brevity, economy, and speed), the standard discourse markers of elevated style, vocabulary, grammaticality, well-formedness, coherence, connectives, etc., are hardly attainable in this genre of social media discourse” (p. 173). Based on a study by Heath (2018), “social media users deviate from the norms of English orthography in numerous ways; particularly in the areas of capitalization, punctuation, spelling, and use of emoji” (p. 1). Jafarov (2020) has observed that in social media discourse, “images, symbols, ideographical and pictographic text that express the interlocutor’s mood and messages he/she wants to convey in a very compact and specific way, replace conventional texts” (p. 964). He has further highlighted that fractured words and sentences, incomplete use of the language units, and the misuse of punctuation marks are frequently perceived in the language of social media. According to Nwala and Tamunobelem (2019), non-standard spelling, letter/number homophones, acronyms and abbreviations constitute the unconventional linguistic features of social media communication. Yunis (2019) has also stressed that, “shortenings like abbreviations, acronyms, numeronyms, logograms and emoticons got their superiority over the language used in social media.” (p. 309). Jafarov (2020) has observed, “the wide-spread use of argots and slang words among internet users, revival of the epistolary style in the form of the electronic texting, expression of opinion by means of as simple units as possible are also examples of the innovations that virtual reality has brought to the language environment.” (p. 955).

As highlighted in the above discussed literature, language on social networking applications constitutes a variety of novel linguistic features.

3. Methodology

A qualitative analysis approach was employed in the study. Thirty undergraduates following the BSc degree programme at a national university were involved. The participants were selected through a questionnaire based on the criteria of their first and second languages, preferred language of communication on Facebook and their active use of Facebook prior to the study and their different purposes of using Facebook as a medium of communication. Along with the questionnaire, a consent form was distributed among the students in order to access and extract data from their individual Facebook profiles. The corpus includes picture captions shared by the participants over the period of three months before the research. Forty captions were extracted from the Facebook profiles of the participants, and they were descriptively analyzed with regards to the morpho-syntactic characteristics that differentiate them from the language of everyday communication.

4. Facebook Picture Captions by Sri Lankan Undergraduates

Forty picture captions by the voluntary participants were selected for the study. It was observed that abbreviations and acronyms, capitalization, misuse of punctuation, fractured words and sentences, slang, neologisms and deviation from the conventional rules of spelling and syntax were the most common features of language appearing in captions by the young participants. In addition, code mixing was identified specially in producing utterances which do not have equivalents in the English language. It was understood that these expressions were mostly related to the local culture, life style and religion. Semiotic elements, including emoticons, emojis and hash tags were also considered as part of syntax since they were a common feature appearing in the majority of the picture captions. The aforementioned features and the sample captions are presented and examined throughout this section. For the purpose of analysis, the captions are categorized and discussed under different linguistic features in this section.

4.1 Use of New Abbreviations and Acronyms

In the picture captions selected for the study, abbreviations and acronyms were one of the most prominent morpho-syntactic deviations observed. It was evident that they were used by the young interlocutors as a substitute for both single words and whole sentences. It can be conceded that using abbreviations and acronyms avoids the necessity of typing lengthy sentences and phrases while reducing space. Hence, they can be identified as an essential component of the language used on Facebook, which requires analysis. The following list of picture captions exemplifies the use of abbreviations and acronyms on Facebook.

- i. LOL 😂
- ii. Hope to see you in SL soon. TC ❤️❤️❤️
- iii. OMG. This is shocking!
- iv. HBD to my favorite niece 🎂
- v. New designs are out. DM for more details 😊
- vi. #TBT to the young days
- vii. BFF moments. Miss you guys a lot 🥺

The acronym LOL (Laugh Out Loud) in the first example was used to caption a shared picture with which the user had sarcastically identified himself. The second title was used for a picture where a group of people was waiting to board the plane. Evidently, the Facebook user intends to wish them well with the abbreviation TC (Take Care). In the same caption, SL is used as an abbreviated term for Sri Lanka. In the third example, OMG (Oh My God) was used to express bewilderment over a picture depicting a statement made by a politician. HBD (Happy Birthday) in the fourth caption is a frequent social media abbreviation invented by the young users. DM (Direct Message) was used to draw attention to a picture depicting a collection of crafts designed and sold by the user. The viewers are requested to contact her for details. TBT (Throwback Thursday) and BFF (Best Friends Forever) in the last two captions are two of the most commonly used abbreviations on social media. They were used by the participants to introduce an old picture from childhood and a group of friends, respectively. In all the above examples, the use of emojis has intensified the intended meaning, as discussed in the previous section.

In addition to the common social media abbreviations and acronyms, it was observed that shortened or informal words were also used by the participants to replace standard words. In the present study, this phenomenon was observed as follows:

- i. One of my fav songs
- ii. Pic of the day ❤️
- iii. Such a beautiful fam
- iv. Gd times during lunch break
- v. Welcome home lil princess ❤️
- vi. Jst sharing this for fun.
- vii. Happy Birthday mchn 🎂

In the above extracted captions, the words favorite (fav), good (Gd), picture (pic), family (fam), little (lil) and just (jst) have been abbreviated. It is noteworthy that the term "machan", (an expression in Sinhala to address a close friend) has also been abbreviated in English.

It is evident that, the abbreviation on Facebook does not adhere to standard rules in the language. It can be seen that the users are in need of expressing themselves using as less words/ letters as possible rather than paying attention to the correct use of language. In relation to the findings of the present study, abbreviating seems to be a popular informal function among young Facebook users. It can be conceded that the aforementioned acronyms and abbreviations are a depiction of the creative use of language invented by the younger generation to communicate a message or an idea concisely within a short period of time by consuming as less space as possible.

4.2 Disregarded Capitalization and Punctuation

In examining the Facebook picture captions of the selected participants, it was frequently observed that the standard rules of capitalization and punctuation are often disregarded by the users when communicating their thoughts. This can be observed in the language extracts given in the captions below:

- i. *Another FANTASTIC day with lovely people!!!*
- ii. *THANK U and LOVE U all ❤️*
- iii. *Missing Those Days*
- iv. *i cant believe my eyes!*
- v. *Dnt judge others, we dnt know their story*
- vi. *Live the life youve imagined!*

The use of capitalization in the first and second examples suggests that the respective Facebook users have employed all capitalized terms to emphasize their intended ideas. *Caption i* is from a picture depicting a group of people at a family gathering, while the picture under *caption ii* is from a surprise birthday celebration. It can be assumed that by using capitalized terms, the two individuals are attempting to stress their feelings of excitement and gratitude, respectively. Further, the exaggerated use of exclamation marks in *caption i* is also an indication of the emphasis that the Facebook user wishes to place on his/ her idea. The third example, where capitalization has been employed in a different manner, can also be considered as a situation of emphatic stress.

The writer is trying to create a sense of nostalgia by emphasizing each word with capital letters at the beginning.

However, in the second, third and fourth examples, it can be observed that the users have intentionally disregarded the rules of capitalization and punctuation. While it is an indication that the writer is more concerned towards expressing their thought than adhering to the correct use of language, it can also be an attempt to reduce space and time.

Apart from misusing the punctuation marks, it was observed in the study that punctuation is utilized as a mode of expressing facial features and emotions which are commonly known as emoticons on social media platforms. Below is a list of picture captions, where emoticons were used to communicate the Facebook users' ideas and thoughts.

- I. *Dreams come true :)*
- II. *This is hilarious:-D*
- III. *Rest in peace legend :-(*
- IV. *First attempt at baking:-P*

In the examples given above, emoticons have been used to express the facial expressions of smiling, laughing, sadness and humour respectively. It can be conceded that they are used as a substitute for emojis on social media. Their frequent usage in virtual discourse signifies the creative use of language, which is becoming increasingly popular among the young social media users.

4.3 Incomplete Sentence Fragments

Sentence fragments are incomplete units of language, which is a common observation with regard to the language behaviour of young individuals on social media. In relation to the picture captions selected for the study, incomplete language units were utilized to express part of the intended idea, while the rest of the message was expressed in the picture or through the use of hash tags.

- i. *Surprised her finally ❤️*
- ii. *Can still remember how happy we were those days # unilife # nostalgia*
- iii. *Trying snorkeling for the first time #bucketlist #checked #snorkeling*
- iv. *Passed the final year MBBS exam 😊*

- v. *Many Happy Returns of the Day angel. Can't believe you are six already* 🎂📺
- vi. *Thank u everyone for the lovely wishes! ❤️ Means so much.*

The Caption i given above has been taken from a picture where a group of young people have surprised a friend on her birthday, whereas the second caption was used to share an old picture showing the carefree life spent at university. Captions *iii* and *iv* are from pictures depicting snorkeling and posing for a picture at the end of a university exam. In all these situations, the individual Facebook users are attempting to communicate their message more through the actual picture and less through written words. Further, fragmented sentences have captioned the pictures.

But in captions *iii* - *vi*, sentence fragments have been used as part of the captions. It can be observed that in all these sentences, the subject has been omitted, expecting the viewer to understand the message through the picture. Further, hash tags have been included in some captions as an identification of the photograph.

4.4 Use of Internet/ Cyber Slang as Innovative Lexical Elements

Slang in a language refers to the informal lexical items and expressions that are deviant from the conventional norms of grammar in terms of their structure. On social media, slang is a popular phenomenon, specifically among members of the younger generation. It can be seen that innovative and creative lexical units are often generated on social networking sites by the young interlocutors. Interestingly, within a short span of time, such expressions are adopted by the other users and eventually become known as "internet slang". This was a significant observation in the data examined throughout the present study. It was seen that certain informal terms were frequently used in communication between undergraduate Facebook users, and simultaneously, similar word formation strategies were also observed in these new lexical items.

In the picture captions selected for the present study, it was examined that phonetic spellings were frequently used to represent single letters as follows,

- i. *Plz spread the word*
- ii. *Congratz best friend. Love you loadz 🥳*
- iii. *Have a safe journey and njoy the vacation guyz 😊*
- iv. *Ya she z da best!*
- v. *U guys are the best 👍 CU*

As can be seen in the first four examples, /z/ is frequently used as a substitute for the actual letters in a word. Further, in the captions *iii*, *iv* and *v*, the words 'enjoy', 'you' and 'yeah' have also been abbreviated by replacing them with the sounds generated by individual letters.

It was further observed in the picture captions that, numerical characters were also used as a replacement to individual letters and prepositions. Given below are examples identified in the study:

- i. *Thank u 4 dropping by guys! #reunion #fun #happytimes*
- ii. *Thank u 4 da gift tz awesome 🥳*
- iii. *Had a gr8 time.*

In addition to the internet slang presented above, informal expressions used in spoken language were also noted in the data sample as follows:

- i. *I wanna be here again #vacation diaries #nostalgia #wish I could visit again*
- ii. *We gotta stick together*
- iii. *See ya'll soon.*

It can be conceded that due to their need of sharing a message with a large number of people within a limited time, the users are reluctant to type complete words. As a result, orthographic deviations discussed above are a common phenomenon in the language of social networking sites.

4.5 Neologisms

New lexical items/ neologisms are frequently invented and used on social media which demarcates its discourse to be different from everyday spoken and written communication. In the picture captions observed during the study, it was examined that neologisms have often been generated by changing the existing form/ meaning of words.

- i. *Adorables !!!*
- ii. *My handsomes* 🥰
- iii. *Cuties* 😍 😊 #puppy love
- iv. *Tripping after lockdown* #unawatuna #Sri Lanka
- v. *Thank you all for your comments and likes* ❤️
- vi. *Happy friendversary to us* 🎉 🎉 #friendship goals
- vii. *Stole this pic from my favorite person's wall* 😜
- viii. *Reposting cause this is such a beautiful message*

The first three captions in the above examples were used to share pictures of two babies, three young men in a family and a litter of puppies, respectively. It can be seen that adjectives in the standard language have been converted into plural nouns instead of being typed as adjectives and nouns as separate units. In captions *iv*, the noun “trip” has been converted into a verb (present participle) whereas the verb “like” has been converted into a plural noun in the final caption. The term “frendversary” in caption *vi* is a unique expression originated from Facebook which is used to describe an anniversary for two people who have been friends. The neologisms in the captions *vii* and *viii* are also salient to Facebook. “Wall” in caption *vii* refers to the space of a person’s profile where people can type in thoughts or share pictures. Posting as a verb denotes the idea of publishing or sharing and idea/ thought or a photo.

4.6 Sinhala English Code Mixing

Even though code mixing is a common practice in the everyday conversation of bilingual and multilingual societies, it was observed that this practice has been extended to the communication on Facebook as well since the conversations on this platform are less formal and connecting with people is the primary objective of its users.

Since all the voluntary participants involved in the present study were bilingual Sinhala speakers, the use of Sinhala terms and expressions was a common occurrence identified in their Facebook discourse. This phenomenon was mostly examined in situations where there are no English equivalents to the Sinhala lexical items. Accordingly, language elements denoting local culture, food and life style had been typed in Sinhala by the participants.

- i. *Beginning of Sinhala අවුරුදු <aurudu>*
- ii. *Engineering කල්ලිය <kalliya>*
- iii. *their ඉඟුරු <inguru> tea and වඩේ <wade:>*
- iv. *Delicious කැවිලි <kaevili> made by my loving sister *

In the first caption above, අවුරුදු <aurudu> refers to the Sinhala and Tamil New Year, whereas කල්ලිය <kalliya> in the second caption is the Sinhala equivalent of gang. In the third example, ඉඟුරු <inguru> is ginger in English, while වඩේ <wade:> is a popular snack in the country.

This particular caption was used to share a picture of a wayside boutique, and the emoji was used to indicate the Facebook user's love for this specific food sold there. In the last caption, කැවිලි <kaevili> refers to the traditional sweets prepared during the new year. It is evident that, as Facebook enables using multiple languages for communication, bilingual users can conveniently switch between languages during a discourse. In addition to code mixing, some Sinhala words used in the captions were observed to have been typed in English.

- i. *Ane: how cute she is *
- ii. *Have a safe flight home. Budusaranai*
- iii. *I have always admired your talent. But you could have done better ne:da *

In caption i, "ane:" was used as an expression of happiness upon seeing a baby. Budusaranai in caption ii is a form of blessing in the Buddhist culture, whereas in the final caption, which was used to title a photograph of a reality show star that the user admires, "ne:da" is the English equivalent of the expression, "isn't it?"

It can be presumed that using lexical items from the users' first language allows meaningful communication among bilinguals on social media.

Further, expressing and sharing their thoughts in Sinhala could be considered an effective way of developing interaction and reaching a large audience, especially when the English vocabulary is not sufficient for expressing themselves. This can be conducive towards understanding the Sri Lankan users' communication on social media since bilingualism could be a major contributing factor in utilizing utterances from their native language.

4.7 Use of Reduplicated Letters to Express Emotions

It was understood that young interlocutors on Facebook use language in a manner which allows them to express their feelings and emotions in the best possible way. This is exemplified in the morpho-syntactic deviation observed throughout the study. Reduplication of letters was identified as another significant example in this regard.

- i. *We are sooo proud of U 🥰*
- ii. *Thank uuu everyone for the lovely gifts ❤️*
- iii. *Need a longggggg vacation now*
- iv. *No wayyyy 🤔*
- v. *It's Sundaaaay 🥳*
- vi. *Ohhhhh you look gorgeous ❤️*

The caption *i* above was used to share the graduation picture of a sibling, whereas caption *ii* expresses a Facebook user's gratitude upon receiving gifts on a special occasion. Caption *iii* was used to title the picture of an exhausted person, while caption *iv* is from a picture containing a shocking news headline. In the fifth caption, reduplicated letters indicate happiness and excitement of the Facebook user as a picture depicting a beach was shared. In the final caption also, the reduplicated term signifies the user's strong emotions as it was used to share a picture of her friend as a bride. It can be conceded that Facebook users intend to highlight their strong emotions through the use of duplicated letters.

5. Data Analysis and Discussion

The different language features identified and discussed above have resulted in generating a unique linguistic variant where communication and the use of language are distinctly in contrast with the everyday spoken and written discourse. It can be conceded that, while the younger generation has invented the creative use of language on social media, the novel linguistic features identified in the study facilitate better communication among individuals in virtual platforms.

This has been highlighted by Jafarov (2020) as well, who has claimed that a person tends to be “detailed and flexible when expressing their ideas on social media in contrast to real life.” (p.958). He has further exemplified that as technology became advanced and new tools of communication are discovered, there is a chance for new language units to generate. Through the innovative use of language, social media users have the ability to communicate their thoughts effectively, consuming limited duration, space and effort whilst paying less attention to the standard norms of language.

While English is observed as the dominant language of communication, the findings reveal that bilingual undergraduates constantly switch between English and their mother tongue during their virtual interactions. Hammad (2017), Das and Gambäck (2013) and Kurniawan (2016) have also observed this phenomenon in relation to the language behaviour of different bilinguals on social media. It is assumed that incorporating lexical items from their first language promotes better communication while allowing individuals to express and understand each another in a better manner. In relation to the present study, it can be observed that these linguistic deviations, along with the language innovations salient to the Sinhala bilinguals, have resulted in the development of a native variety of language on Facebook.

As per the findings of the present study, majority of the young interlocutors regards social media as platforms for creative expression of language. Further, communication over these sites is mostly informal, allowing the individuals to use language as per their preference. Hence, adhering to standard grammatical rules is not observed on social media. This is an observation made by Jafarov (2020) as well, who has mentioned, that expressing oneself using simpler units is an indication of the language change brought forth by the internet and virtual communication. Several innovative linguistic elements were identified in the present study with regard to the picture captions shared by the undergraduates.

New abbreviations and acronyms were a frequent observation in the corpus selected for the study. According to Khalifa (2015), it is necessary to be aware of the acronyms used in the virtual environment as they save space, energy and time.

As evidenced in this statement, creative shortening of lexical items is used by interlocutors as a means of expressing their thoughts efficiently and effectively.

Non-standard capitalization and punctuation were the second unconventional linguistic feature observed in the selected picture captions. Based on a study by Heath (2018), deviation of capitalization rules is a result of the social media users' need of enhancing the potential of communication through a text. He has further claimed, "in an attempt to make writing more speech-like, writers maybe drawing on readers' prosodic competence by writing in a visually stylistic way." (p.11).

Further, he has stressed that different patterns of capitalization signify heightened emotions, linguistic focus and emphasis on what an individual wants to communicate. Hence, it can be assumed that non-standard capitalization and punctuation are a means of expressing the Facebook users' feelings and emphasized ideas in a platform where face-to-face interaction is completely absent.

Further to the linguistic elements discussed above, incomplete sentences/sentence fragments were accompanied by the picture captions investigated in the study. It was understood that as the interlocutors expected the viewers to understand their message largely through the picture shared and less through the use of words, they had not paid attention to the standard sentence formation.

However, many authors have presented different explanations to the aforementioned syntactic deviation in social media communication. According to Jafarov (2020), fractured sentences or phrases are an indication of limited time, anger and aggressive thoughts or the user's lack of enthusiasm in the conversation. Incomplete sentences are a phenomenon observed by Olojede et al. (2018) as well. In their study regarding the language use on social media, these authors have stated that, writing clauses and phrases as single words can result in the violation of standard syntactic rules.

Internet/ cyber slang is one of the most common features observed in all forms of virtual communication. This was identified in the present study with regard to the selected corpus. According to Abdullah et al. (2018), slang "can reflect a person's age as it signals membership of a particular group." (p.775). They have further identified that, people belonging to the same age group often speak in a similar manner.

This statement can be applied in understanding the use of slang by the undergraduates as well, since they represent a particular social group; the younger generation. In analyzing the linguistic formation of social media slang, Zaka (2015) has stated that, slang words are formed by adding sound, returning sound and repeating letters. According to Olojede et al. (2018), using slang is a means of simulating pronunciation and accent to aid communication. It can be conceded that slang aids the interaction process on social media platforms, enabling different social and age groups to develop their own repertoire of communication.

Neologisms/ new lexical items are another prominent linguistic feature identified in the study. It is observed that neologisms are a key contributing factor in the evolution of language on social media. As new words are constantly introduced and become part of virtual conversation, the older terms become less common. Commenting on the use of neologisms, Shahlee and Ahmad (2020) have claimed that, language evolution created by social media has impacted how we communicate as new words and phrases have become part of our vocabulary. As suggested by these authors, neologisms have made a significant impact on social interaction on virtual platforms.

The final linguistic element observed in the corpus was reduplication or the repetition of letters within a single word. It is assumed that this phenomenon is a result of the individuals' need to express strong emotions or to draw the attention of viewers towards the content they have shared. This is a phenomenon observed by Nguyen et al. (2013) as well, who have termed this occurrence 'alphabetical lengthening' where letters in a word are repeated for emphasis and attention. Das and Gambäck (2013) have identified this creative feature as 'word play' and remarked that such characteristics make the study of social media language both interesting and challenging.

In addition to the linguistic innovations discussed above, it was seen that all the picture captions investigated in the study were accompanied by emoticons and hash tags; features that are extremely popular among social media users. According to Stapa and Shaari (2012), "emoticons carry some very prominent functions that convey certain messages and hidden meaning in online conversations." (p.826). They have further stated that emoticons can complement a message and facilitate communication by expressing feelings which cannot be shared as written messages. Commenting on the use of hash tags, Daer et al. (2014) have stated that, hash tags are a means of helping people locate the specific term.

A post has less chance to be read by individuals outside the user's followers if a hash tag is not used. Therefore, the authors have defined hash tag as a symbol signifying the actions of sorting, finding, labeling, and clicking.

It can be understood that both these popular features facilitate communication on social media in different ways.

As language on social networking sites is ever evolving and age plays a key role in linguistic innovation in these platforms, the findings of the present study would be beneficial in developing further research on social media, language and age. Further, the study explores the communication of Sinhala bilingual undergraduates on social networking platforms; a novel area of research which demonstrates a strong impact of bilingualism on the language behavior of Facebook users. In exploring previous literature, it was understood that the innovative language expressions discussed above are often being transferred across multiple social networking sites. Thus, the findings of the present study can be applied in understanding the communication taking place in majority of the social media platforms. Further, the impact of these innovations on conventional norms of language is indisputable which highlights the need of analyzing social media discourse as a distinct form of communication.

5. Conclusion

Language was invented by humans as an important means of communication. Since its inception, human language has been subjected to evolution in order to facilitate different communicative purposes and social situations. Today, with the rapid development of technology and hectic lifestyles, people have become heavily dependent on novel forms of communication for social interaction. This is especially seen among the younger generation, who prefers social media as a substitute for face-to-face communication. They are constantly in need of communicating their thoughts and ideas in the most efficient way, consuming as less time as possible. As a result, they pay minimum attention to the proper use of language, which has resulted in a new variety of languages invented by these young interlocutors. This is a global phenomenon today and a fine example for "Language is Creative, Language can change" based on human needs and as a non-instinctive method of communication.

References

- Abdullah, N. H., Safrudin, E. M. S. E., Taib, S. A., & Ismail, W. N. F. W., (2018). Language Variation According to Age: Football Talk. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*. 8(2). 773–784. <https://doi.org/10.6007/IJARBS/v8-i2/3984>
- Al-Salman, S. M., (2017). Has the Power of Language been Compromised by the Influence of Social Media? *Studies in English Language Teaching*. 5(2). 2372–9740. <https://www.scholink.org/ojs/index.php/selt>
- Belahcen, A., & Ouahmiche, G., (2017). An Investigation of Language Variation and Change Among Three Age-Groups: A Case Study. *International Journal of Language and Linguistics*, 5(3–1), 24–35. <https://doi.org/10.11648/j.ijll.s.2017050301.14>
- Cheshire, J., (2014). Age and Generation Specific Use of Language. In *Handbooks of Linguistics and Communication Science* (3rd ed., Vol. 1, pp. 761–779). De Gruyter Mouton. <https://doi.org/10.1515/9783110858020>
- Daer, A., Hoffman, R., & Goodman, S., (2014, September). Rhetorical Functions of Hashtag Forms Across Social Media Applications. *Proceedings of the 32nd ACM International Conference on The Design of Communication*, 1–3. <https://doi.org/10.1145/2666216.2666231>
- Das, A., & Gambäck, B., (2013). Code-Mixing in Social Media Text. *TAL*. 54(3). 41–64.
- Hammad, A., (2017). Code Switching in Facebook Chatting among Maldivian Teenagers. *International Journal of Cognitive and Language Sciences*. 11(10). 2570–2573.
- Heath, M., (2018). Orthography in social media: Pragmatic and prosodic interpretations of caps lock. *Proceedings of the Linguistic Society of America*. 3(55), 1–13. <https://doi.org/10.3765/plsa.v3i1.4350>
- Jafarov, Y., (2020). *THE LANGUAGE FEATURES OF SOCIAL MEDIA*. *Periódico Do Núcleo de Estudos e Pesquisas Sobre Gênero e Direito*, 9(3), 2179–7137.
- Khalifa, R. M. (2015). *PRAGMATIC FUNCTIONS OF SOCIAL NETWORKS' ACRONYMS*. *International Journal of English Language and Linguistics Research*. 3(4), 37–49.
- Kurniawan, B., (2016). Code -mixing on Facebook postings by EFL students: *A small scale study at an SMP in Tangerang*. *Indonesian Journal of English Language Teaching*. 11(2), 169–180.
- Nguyen, D., Gravel, R., Trieschnigg, D., & Meder, T., (2013, July). “How Old Do You Think I Am?”: *A Study of Language and Age in Twitter*. *Proceedings of the Seventh International AAAI Conference on Weblogs and Social Media*, 439–448.

- Nwala, A., & Tamunobelem, I., (2019). *The Social Media and Language Use: The Case of Facebook*. *Advances in Language and Literary Studies*, 10(4), 9–13. <https://doi.org/10.7575/aiac.all.v.10n.4p>.
- Olojede, A. M., Ebim, M. A., & Abioye, A. T., (2018). *Language Use on Social Media: A Study of Facebook Interactions by Yaba College of Technology Undergraduates*. *International Journal of Cultural Studies and Technology*, 2(3), 1–16.
- Shahlee, S., & Ahmad, S., (2020). *Morphological Processes of Neologisms in Social Media Among the Public Figures*. *International Journal of Innovative Technology and Exploring Engineering (IJITEE)*, 9(3), 2526–2531.
- Stidham, S., (2014). *What's on your mind?: A Generational Comparison of Language Use on Online Social Networking Platforms* [Unpublished undergraduate dissertation]. Portland State University.
- Stapa, S. H., & Shaari, A. H., (2012). *Understanding Online Communicative Language Features In Social Networking Environment*. *GEMA Online Journal of Language Studies*, 12(3), 817–830.
- Yunis., (2019). *LANGUAGE OF SOCIAL MEDIA: AN INVESTIGATION OF THE CHANGES THAT SOFT MEDIA HAS IMPOSED ON LANGUAGE USE* [Paper presentation]. 9th International Research Conference on Education, Language and Literature, Tbilisi, Georgia.
- Zaka, I., (2015). *THE PHENOMENON OF SLANG LANGUAGE ON FACEBOOK AND TWITTER*. *Journal of English Language Teaching and English Linguistics*, 2(1), 29–37. <https://doi.org/10.31316/eltics.v2i1.436>

Muvadevdavata as a political Irony

B. I. Sampath

සාරාංශය

මුවදෙව්දාවත යනු දැනට විද්‍යමාන වන පැරණිතම සිංහල කාව්‍ය ග්‍රන්ථයයි. මබාදේව ජාතකය (09) ඇසුරු කොට ගත් එම කෘතිය අලංකාරවාදයට හා මහාකාව්‍ය සම්ප්‍රදායයට අනුගත වූ බණ්ඩ කාව්‍යයකි. මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ (1945), යූ.ඩී. ජයසේකර (1964), සුවරිත ගමිලත් (1998) ඇතුළු බොහෝ ප්‍රමාණික විචාරකයන්ගේ පිළිගැනීම වන්නේ එය අනොච්ඡායෙන් යුතු වන දුර්වල කාව්‍යයක් බවයි. එහෙත් වැලිපිටියේ සෝරත හිමි (1966), ගාමිණී දැළ බණ්ඩාර (1998) වැන්නන් එහි සාධනීයතා පෙන්වා දී තිබේ. මුවදෙව්දාවතේ දේශපාලනික උත්ප්‍රාසයක් පවතී ද?, එහි දේශපාලනික කතිකාව කවරාකාර ද? යන ගැටලු මුල් කොට ගත් මෙම අධ්‍යයනය ගුණාත්මක පර්යේෂණ මූලධර්ම යටතේ ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ඔස්සේ සිදු වූවකි. මුවදෙව්දාවත සංස්කරණ සහ මහාවංශාදි ඓතිහාසික කෘතිවල සංස්කරණ මෙහි දී ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වශයෙන් විමසා බැලුණු අතර නූතන විචාරක මත ඉදිරිපත් ව ඇති පොත්පත්, සඟරා ලිපි ආදිය ද්විතීයික මූලාශ්‍රය වශයෙන් විමසා බැලිණ. අන්තර්ගත විශ්ලේෂණය සහ කුලනාත්මක විමර්ශනය යටතේ දත්ත විශ්ලේෂණය කෙරිණ. සිංහල පද්‍ය සාහිත්‍යය අතුරින් මුවදෙව්දාවත නම් ගී 164කින් යුතු වන කුඩා කාව්‍යයක් එයින්ද දේශපාලනික කතිකාවකට අදාළ වන කොටසක් පමණක් මෙම අධ්‍යයනය සඳහා සීමා කොට ගැනිණ. මෙම අධ්‍යයනයට අනුව මුවදෙව්දාවත එම යුගයේ දේශපාලනික පසුබිම ඇසුරු කොටගත් උත්ප්‍රාස කාව්‍යයක් වශයෙන් රචනා වී ඇති බව නිගමනය කළ හැකි විය.

ප්‍රමුඛ පද : සිංහල කාව්‍ය, මුවදෙව්දාවත, දේශපාලනික කතිකාව, දේශපාලනික උත්ප්‍රාසය

Abstract

The first Sinhala poem **Muvadevdavata** is the versification of **Makhadeva Jathaka** the ninth of 547 Jataka stories, and it reflects the *Mahakavya* and the rhetoric tradition of Sanskrit. According to many critics such as *Martin Wickramasinghe* (1945), *U.D. Jayasekara* (1964), *Sucharitha Gamlath* (1998) that poem is unsuccessful, but some critics such as *Velivitiye Soratha Thero* (1966), and *Gamini Dela Bandara* (1998) have explained the uniqueness of that book. The objectives of this research are examinations of the political discourse and the political irony of **Muvadevdavata**. **Muvadevdavata** and **Mahawansa** editions are the primary resources and the ideas of modern critics in books and journals are the secondary resources of this qualitative research. Content analysis and comparative discussion are the analytical way of this research. Because of the wideness of the Sinhala verse, this research was delimited to **Muvadevdavata** and its political discourse. As a result of this study, the political irony of **Muvadevdavata** has been discussed.

Keywords: Sinhala Verse, **Muvadevdavata**, Political discourse, Political Irony

Main Concepts of the Research

Jathaka stories, Makhadeva Jathaka, Muvadevdavata, gi meter, and Political Irony are the main concepts of this research.

Jataka tales are a body of literature comprising accounts of the previous lives of the Buddha, according to Collins dictionary⁴⁵. Traditional Buddhist society believes that the Jataka tales are the previous births of the Buddha. There are 547 Jathaka stories in the Sinhala Jataka book and **Makhadeva** Jataka is the ninth one. Jataka is the tenth book belonging to the Buddhist Canonical work the **Khuddaka Nikaya**, of the Five-fold Sutta Pitka.

In accordance with **Makhadewa Jathaka**, the Bodhisattva was born as King **Makhadeva** one of his previous births and he reigned with wisdom and virtue for eighty-four thousand years after serving as a prince and viceroy, each for the same length of time. The king had informed his royal barber to tell him if he saw grey hair and when the first grey strand appeared, the Bodhisattva became fixated on his death and decided to immediately abandon and live out his final eighty-four thousand years as an ascetic. That day he passed the throne to his eldest son, gave a village as a gift to his barber, and then walked away from the world. In this last phase of his life, he cultivated the four perfect virtues and was reborn in heaven after his death.

Gi and *Sivpada* were two main metrical features of the Sinhala poetic tradition, and the *gi* meter is the oldest one. According to the **Elusandaslakuna**, the oldest prosodic book of the Sinhala language *gi* meter consists of four lines (*pada*) and possesses a particular metrical order. Each line has several syllabic instances of feet (*Matra*) all of which add up to a total of 30 to 44.⁴⁶ Some of these orders have been named *gi*, *Piyum gi*, *Mathvala gi*, *Umathu gi*, *Kav gi*, *Bambara gi*, *Yaa gi*, *Duwanga gi*, etc. Although **Elusandaslakuna** has explained the *gi* meter as a four-lined poetic form, it is a two-lined poetic form in its practical usage. The *gi* meter is couched in lines with no terminal rhymes, *elisama* but a few numbers of it (*Unuvilambu gi*, *Gajagemi gi*) have terminal rhymes. Some oldest poetic inscriptions such as the inscription on the rock bolder at the ancient Vihara at *Kossgama Kanda* near *Maradankadawala* in the *Anuradhapura* district (2nd Century) have been written using *gi* meters and the graffiti writers of the mirror wall of *Sigiriya* have been used those meters for the aesthetic delight. Although literary and historical evidence such as **Mahawansa**, **Elusandaslakuna**, **Sidathsangarawa**, the oldest commentary of *Sidath Sangarawa* and **Nikaya Sangrahaya** discuss **Asakdakawa**, **Purana Mayura Sandeshaya**, and other books and works which followed the *gi* meter, those all the works cannot see in the present.

⁴⁵ <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/jataka>

⁴⁶ *Elusandas Lakuna*, Stanza 28, p. 38

Muvadevdavata, **Sasadawatha**, and **Kavsilumina** the crest gem of Sinhala poetry are the three main books of the *gi kavya* tradition, and **Muvadevdavata** is the oldest one.

Irony is the expression of one's meaning by using language that normally signifies the opposite, typically for humorous or emphatic effect.⁴⁷ There are many types of that, verbal irony, rhetoric irony, linguistic irony, situational irony, cosmic irony, the irony of fate, Socratic irony, structural irony, literary irony, dramatic irony, tragic irony, comic irony, Romantic irony, philosophical irony, poetic irony, historical irony, classical irony, postmodern irony, stable irony, unstable irony, intentional irony, Unintentional irony, complex irony, simple irony, etc. and the Political irony is a sense of oppositeness or contrast in speech or writing that is related to politics. Many Sinhala verses and proeses are adaptations of tripitakan resources of Buddhism and some works like *Sigiriya graffiti*, *Kavsilumina*, etc. are aesthetic presentations. Many writers in classical Sinhala literature were unable to reflect the political reality of Sri Lanka but the **Muvadevdavata** poet has been able to discuss the political context of his era in an ironical manner.

2. Literature Review

Muvadevdavata which is the first Sinhala poem is regarded as a *khanda kavya*. *Kanda* means piece or bit and *Kanda kavya* is shorter than *maha kavya*, the greatest poem tradition. According to Sanskrit critics, *Maha kavya* is a poem divided into chapters⁴⁸ but *Kanda kavya* is a unitary body. There are only 164 verses in *Muvadevdavata* and 1 to 7 poems are presentations of the worship and the summary of the story in accordance with *maha kavya* tradition. The city *Mithila*, the king *Makhadeva*, Autumn, Evening, Night, Morn, the grey hair, the royal court, the king's departure, the park, and the on-ward trek, the sylvan Himalaya glades, Loving-Kindness pervades, and Birth as a Brahma is the order of *Muvadevdavata*.

Muvadevdavata editions are the main primary resource in this study. The edition of *Cumarathunga Munidasa* (2495 AD), the edition of *Walagedara Somaloka Thissa thero* (1966), the edition of *Polgaswaththe Sarananda thero* (2006), and the edition of *Ranjith Wanarathana* (2002) were studied. In 2007, **Muvadevdavata** was translated into English by *Vini Vitharana*, and it is a great opportunity for foreign readers to understand that poem.

Many Sinhala critics like *Sucharitha Gamlath*, *Martin Wickramasinghe*, and *U.D. Jayasekara* do not agree with to believe that the success of **Muvadevdavata**. *Sucharitha Gamlath*,

⁴⁷ <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/irony>

⁴⁸ *Kavyadarsha*, 1.14, p.09

in the 27th chapter of his book *Sambhavya Sinhala Kavyaye Vikasanaya*, the evolvement of classical Sinhala poetry has analyzed the irrelevancy of descriptions like the night, the Autumn of the present poem.⁴⁹ In his book *Gi Kave Vagathuga*, the story of the *gi* meter *U.D. Jayasekara* discusses the relevance of the descriptions of **Muvadevdavata** and he says that only 27 verses are relevant out of 164⁵⁰. *Martin Wickramasinghe* in his *Sinhala Sahithyaye Nengeema*, Landmarks of Sinhalese literature says:

“... The **Muvadevdavata** is full of far-fetched images manufactured under the stress of necessity and strung together by the intellect. Far from conveying any feelings, genuine or otherwise, they are interesting to the reader only for their skill and ingenuity...”⁵¹

“...The Jātaka tales and earlier Sanskrit poetry testimony to the high quality of the earlier Indian culture, while later artificial poetry shows the decadence that set in subsequently. This high quality is reflected in the sermons of Buddha and the literature that grew around them. The decadence began with the inability to criticize the mass of superstitious beliefs which were ignored by Buddha and the great Vedic seers alike, the gradual growth of rite and ritual, and the perverted taste of pundits who sought to win the approval of licentious kings by prostituting their talents before them. The poet of the **Muvadevdāvata** follows this later tradition and spoils, with his sophisticated imagination, the natural charm of what was the product of a genuine though primitive Buddhist culture...”⁵²

Henpitagedara Gnanaseeha thero in his book *Sahithyaya* the Literature disagrees with *Martin Wickramasinghe* and He has explained the inability of *Wickramasinghe* to understand this aesthetic Sanskrit poetic tradition.⁵³

Welivitiye Soratha thero's introduction of **Muvadevdavata** edition by *Valagedara Somaloka Thissa thero* has explained five good qualities: narrowness, beautifulness, modernness, clearness, and rareness of mistakes in that poem and he says that the reason to study it in Buddhist *Pirivena* monasteries since a long history⁵⁴.

⁴⁹ *Sambhavya Sinhala Kavyaye Vikasanaya*, pp. 196, 198

⁵⁰ *Gi Kave Vagathuga*, pp. 74, 75

⁵¹ Landmarks of Sinhalese literature, p.33

⁵² Ibid, p. 40

⁵³ *Sahithyaya*, pp.23-26

⁵⁴ Introduction, *Muvadevdavata* (Ed.) *Valagedara Somaloka Tissa Thero*, pp. I, II

Gamini Dela Bandara in his book *Sambhavya Sinhala Sahithyaya*, Classical Sinhala Literature has evaluated the *Muvadevdavata* as a new trend in *Sinhala gi kavya tradition* and he has pointed out many successes of that poem⁵⁵, but he does not analyze it as a political irony.

3. Data analysis and Discussion

The political background of the Polonnaruwa era (1056-1236) is important to understand the political irony of *Muvadevdavata*. According to *Mahavansa*, the great historical evidence of Sri Lanka, there were many conflicts for the Sri Lankan kingdom, after the *Anuradhapura* era. Many kings, queens, commanders, and aggressors including King *Vijayabahu I* (1070-1110), King *Jayabahu I* (1110-1110), King *Vikramabahu I* (1110-1131), King *Gajabahu II* (1131-1153), King *Parakramabahu I* (1153-1186), King *Vijayabahu II* (1186-1187), King *Nissanka Malla* (1187-1196), King *Mahinda VI* (1187-1187), King *Vira Bahu I* (1196-1196), King *Vikramabahu II* (1196-1196), King *Chodaganga* (1196-1197), Queen *Leelawathie* (1197-1200), King *Sahassa Malla* (1200-1202), Queen *Kalyanawathie* (1202-1210), Queen *Leelawathie* (1210-1210), King *Anikanga* (1210-1210), King *Dharmasoka* (1210-1210), King *Lokissara* (1211-1211), Queen *Leelawathie* (1212-1212), King *Parakrama Pandya* (1212-1215), King *Kalinga Magha* (1215-1236), King *Parakkamabahu III* (1287-1293) were able to achieve the Polonnaruwa Kingdom.⁵⁶ As a result of the fight of many parties to achieve the kingdom, Polonnaruwa was a bloodied era. In that period, the present poem has been composed by one of the alternative poets of Sri Lankan society. King *Makhadeva* who had 84000 years more to rule his kingdom, after the barber discovered his gray hair, immediately abandoned the kingship having passed his throne to the elder son but many political leaders of the *Polonnaruwa* period fought for the kingdom repeatedly. This hidden comparison is a political irony same to the *Vessantara* poetic drama directed by *Ediriweera Sarachchandra* which was staged in the 1980s. King *Vessanthara* in the *Vessanthara* Jathaka was kind but the presidents of Sri Lanka in the 1980s were not kind.

The poet of the *Muvadevdavata* is unknown but there are four main arguments about the author.

1. By a monk.
2. By king Sena I
3. By Vijaya Bahu II
4. By King Gajabahu II

⁵⁵ *Sambhavya Sinhala Sahithyaya*, pp. 44-91

⁵⁶ *Mahavansa*, Chapters 56-80

The second and the third ideas are not believable. *Sena I* who is the author of *Siyabasakara* is not a poet of *Polonnaruwa* he was a king who govern the *Anuradhapura* kingdom and *Vijaya Bahu II* who is referred to as a great poet (*Kavissaro*) in the chronicle *Mahavansa* was able only for a single year (1186-87) to govern the *Polonnaruwa* kingdom. There is not any valuable evidence for their authorship. The final idea, which is on the writership of King *Gajabahu II* (1132-53) is believable and it tallies with the previous concept, the reflection of the political background of Sri Lanka in that era. *Vini Vitharana* has explained it in his many literary works, including his articles in *Sahithya latha* (*Geethi Kavya*) and *Vidyodaya* journal⁵⁷ and the introduction of his ***Muvadevdavata*** translation.

“There seems to be no doubt that during these final years of his life, he enjoyed the peace of mind that he hardly experienced during his 22-year reign and that he devoted himself to spiritual pursuits (as his nature seemed to have been, even as a youth) in the course of which he came across the lofty character of the Bodhisatva (Aspirant Buddha) Makhādēva, in whose life he found phases that corresponded with a few of his own. Verse no. 77, for example, may be highlighted as an expression of his own sentiments when he found himself helpless as all his generals had met their end.”⁵⁸

Vini vitharana has discussed this phenomenon as a personal experience of king *Gajabahu II* but the political analysis of ***Muvadevdavata*** is an ironic explanation considering the political context of that period.

The idea that the author of the ***Muvadevdavata*** is a Buddhist monk is not an agreeable idea, but the three starting verses of the present poem have been presented as evidence for that by some critics. Having considered the Buddhist culture of Sri Lanka, many writers of classical Sinhala literature have started their books worshipping the triple gems Buddha, Dhamma, and Sangha. But these three poems are only for the Buddha and the author who advises worshipping others does not participate in the worship. It may be his practice.

***“The Ocean to the Rivers of Knowledge
The Moon to the Night-lilies of the Disciplined
To the Dew of Defilements, a veritable Sun
To the Sorrows of Existence, a Forest Fire***

***The Lotus Lake to the Swans of Virtue
To the Bee-swarms of the Good, a fully blossomed Lotus***

⁵⁷ 1968, I, I, p.60

⁵⁸ Introduction, *Muvadevdavata*, (Trans.) *Vini Vitarana*, p. vii

***The Craft to cross the Ocean of Evil
To the Elephants of Heresy, a maned Lion***

***The Charm that represses the Drug of Desire
The Vessel supreme to reach Deliverance
The Beam to vanquish all Obstruction
The one great Friend to the Three-fold World***

***To Him in sincere veneration
May you offer humble salutation***⁵⁹

On the other hand, these three poems may be a rejection of monks. The *Mahawansa* says in chapter 78 about the dissension of Buddhist monks in that era. Before writing this poem, the combination of monks and the political leaders of Sri Lanka is very famous. Many times, they have tried to shift the political power to their amicable parties, and they have gotten benefits in the same way not only in the previous eras but also in the current political situation (21st Century) of Sri Lanka.

The description of the *Mithila* is an explanation of that town and after that, the poet presents the description of king *Makhadeva* who is a just ruler and happy to see the enjoyment of his citizens. Then Autumn, evening, and night. Many critics have criticized these descriptions as parts of the *maha kavya* tradition of Sanskrit but those are not improper. In accordance with the Jataka story, the king relinquishes the kingdom due to his doldrums but in the present poem, he relinquishes it with his deep knowledge of life. However, the king's departure at *Muvadevdavata* is a political irony. He had a long period to govern the kingdom and he was a popularized king, but he departs from the kingdom because of his gray hair.

The poet says that India the land of the Rose Apple Tree is a lotus set in the blemish-less, golden, and lustrous. The *Mithila* the city in which king *Makhadeva* lives is the great seed cup, by them a-bound among the cities numerous, peta-like around⁶⁰. In that great city, there reigned a king named Makhadeva whose radiant water of fame did bring the whole world to constant luster.⁶¹ In the night of Autumn, the poet explains the sexual enjoyment of the people in that city.

***“Observing then the disheveled hair
And sweating faces of maidens fair
Ananga, the floral darts returned
To their quiver, his wishes interned***

⁵⁹ *Muvadevdavata* (Muv.) (Trans.) Vini Vitarana, poems 1-3, p. 02

⁶⁰ *Muv.* poem 8, p. 09

⁶¹ *Muv.* poem 33, p. 34

***As pollen of Nika fell on paramours' eyes
From maidens' hair-locks, in such guise,
They lost, for once, the excellent chance
Of gaining, of their thighs, a merest glance***

***With a blow from the lily that adorned their ear
The maidens the lamp subdued,
But the radiance from their girdle clear
The failing longings of paramours rescued***

***Seeing, as such, each frivolous dame
Engaged at will in wanton sport
The Lady of the Night seemed, as in shame,
To shrink away in hasty deport***⁶²

Although many critics including Wickramasinghe, Gamlath, and Jayasekara have criticized the irrelevancy of this description of the spiritual poem **Muvadevdavatha**, it is not improper considering the departure of king **Makhadeva**. If **Siddharta** was a person from a lower caste poor family his renunciation of household life is not a great renunciation, and it is a general phenomenon. In the same way, the departure of king **Makhadeva** who lived in a great sexual city is a great renunciation. Not only in the old world but also in the modern world many politicians always wish to achieve power, valuable properties, money, and especially lustful joys. Because of the renunciation of all the things by king **Makhadeva**, **Muvadevdavata** is ironic politically. The sexual night is also ironic because of the great departure of the king the next day morn.

Muvadevdavatha poet presents the morn as the singing of royal eulogists same as the **Kavsilumina**, the Crest Gem of Sinhala poetry⁶³. At the end of that song, the king comes to the upper floor, having climbed the stairs to meet the royal barber.

***"Then the host of minstrels commenced to sing
The praises of their lord, the mighty king
In words of sweetness that dispelled
His need to sleep; and thus impelled,***

***He climbed the stairs for the upper floor
Like a lordly elephant is musty flow
Leaving the chamber as white as the sheen
Of night-lilies, as ever has been***⁶⁴

⁶² Muv. poems 79, 80, 82, 84, pp. 80, 81, 83, 85

⁶³ *The Crest Gem of Poetry*, (Trans.) W.R. McAlpine and M.B. Ariyapala, Canto Seven, poems 323-334, p.61-63

⁶⁴ Muv. poems 91, 92, pp. 92

'The chamber as white as the sheen of night-lilies' may be a connotation about the sexual enjoyment of the king in the night and 'Like a lordly elephant is a musty flow' may be a connotation about the sexual power of the king. However, the beauty of the original Sinhala poem which is combined with traditional sound devices, rhetoric way, and connotations cannot deliver by translation.

*"piya bajana yahan tala pul koṇḍa kumudu sudu
meden ada ganda gijindu bandu naraniṇḍu vāḍi mahalata"*⁶⁵

The king who understood the reality of the samsara came to the Royal court making his eyes with tears of delight⁶⁶. The royal court is a description added by the poet. In that praise, the poet says that the king spent all his days sunk in the darkness of sensuous ways till then. In the lust of worldly life had him, though lightning-like, thrown indolence was high⁶⁷. If there's one whose attachment ties, to his own life, is not the one that ably multiple? A fleeting lightning flash to be adorned with it as a sash⁶⁸? Finally, he presents his decision to his ministers like this.

***"Hence shall I now in haste repair,
To the pleasant flowery sylvan glades, where
Abiding in joy on ascetic fare
Tarry long, O ministers, safe and fair"***⁶⁹

While the king presents his decision to depart the kingdom the ministers beg him to stay furthermore.

***"The world inspired by the sparkling splendour
Of your lustrous fame pervading in candour
Exceeds in spirit the lilies of the night
Immersed in the autumnal moon-rays bright***

***Swarms of bees- the poor numerous
Rushed to full-blown lakes of lotus
-Your halls of alms, to furnish thence
The nectar of needs of worth immense***

***O illustrious sire, if you this world renounce
Which yourself have exalted to great renown
Plunging it to oceanic depths of grief, despair,
When... and for whom, would be any welfare!"***⁷⁰

⁶⁵ Muvadevdavata, (Ed.) Valagedara Somaloka Tissa Thero, poem 92

⁶⁶ Muv. poems 96, 97, pp. 95, 96

⁶⁷ Muv. poem 100, p. 98

⁶⁸ Muv. poem 102, p. 100

⁶⁹ Muv. poem 106, p. 104

Because of the good qualities of king *Makhadeva* as a leader, ministers try to stop him. He was a glorious king who was able to protect the kingdom and he donate always to the poor people in the country. The citizens were able to enjoy his reign.

On the other hand, the attempts of ministers to stop the king are ironic politically. Ministers are members of political groups, and they always try to show their rapport with the leaders. All their benefits depend on their political hero. This is a universal truth not only Polonnaruwa era but also in all the eras of the world.

But the king whose decision to depart the kingship was very strong, laughs at the ministers⁷¹ and says this:

***“Abstain, hence, you ministers all,
From efforts to hold me in your control,
If topples the Yugandhara Mountain tall
Who, with a lotus leaf-bud, can thwart its fall?”***⁷²

King *Makhadeva* goes to the royal park having passed the crown to the princely son under the accepted tradition of passing the kingship⁷³. (Poems 125, 126) The presentation of the sorrow of the citizens about the separation of the king is a rhetorical connotation.

***“The noble lord, his court abandoned,
And stamping the city with dew-spangled
Lilies of red, his steps he turned
Towards the royal park - the rest he spurned”***⁷⁴

Dew-spangled Lilies of red are a great symbol for the tearing eyes of the citizens. Not only in the *Polonnaruwa* period but also in the citizens of modern periods are difficult to change their kings or presidents. They have to implement many protests and struggles. But citizens cry thinking about the departure from the kingship of king *Makhadeva* in this poem. Because of the greediness of the kings, queens, and aggressors toward the Sri Lankan Kingdom and their oppressive reign, this situation in the *Muvadevdavata* is ironic politically. This political analysis is comparable to the modern political background of Sri Lanka.

⁷⁰ Muv. poems 109, 111, 115, pp. 107, 109, 113

⁷¹ Muv. poem 116, p. 114

⁷² Muv. poem 119, p. 117

⁷³ Muv. poems 125, 126, pp. 123, 124

⁷⁴ Muv. poem 127, p. 125

After staying a few days in the royal park, the king understands its uselessness. Doubting what are urban delights achieved by him, he left the park in a hurry⁷⁵ and goes to the Sylvan Himalaya Glades⁷⁶. The environment, the animals, and the others in the forest help ascetic **Makhadeva** to fulfill his meditation.

The nymphs of Siddha bands were silenced having stopped their dance⁷⁷. As sylvan deities with clasped fingers red at their forehead, saluted as he onward treads⁷⁸. Deer, elephants, and other animals are calmful⁷⁹. Heavy with blooming flowers the forest glade bows to the king. The breeze had blown soft and saluted to the king⁸⁰. He enjoys the calmness of the environment, and the environment also enjoys his coming. When the king spent his days in the Himalayas, loving and kindness pervades that forest. The enemy animals were friendly and helpful. The vicious serpent ensconced within the glamorous peacock feathers to win their warmth⁸¹. Serpents seeing the toads sick, and swooning offers the parasol comfort of their hood⁸².

According to some critics, the description of the forest in **Muvadevdavata** reflects the king's kindness and calmful mind⁸³. However, at the end of the poem king **Makhadeva** births as a Brahma.

***“Having cleansed that sylvan domain
With his peerless virtue and righteous mien,
Over the Righteous Path he treaded long
And to the Brahma Realm he passed along”⁸⁴***

Vini Vitharana explains the similarities between the milestones of king **Gajaba II** in the Polonnaruwa period and king **Makhadeva** of the present text. King **Gajaba II** the author of the **Muvadevdavata** as Vini Vatarana's belief, also departs from the kingship to achieve a spiritual life same as king **Makhadeva**⁸⁵. According to chapter 71 of **Mahavamsa** the historical evidence for the Sri Lankan Kingdom, prince **Gajaba** the son of king Wickramabahu II fights against the princes **Kithsirimevan** and **Sri Vallaba** for the Kingdom. After the establishment of the kingdom, he leaves the kingship having passed it to the young prince **Parakramabahu**.

⁷⁵ Muv. poem 134, pp. 132

⁷⁶ Muv. poem 143, pp. 140

⁷⁷ Muv. poem 144, pp. 141

⁷⁸ Muv. poem 145, pp. 142

⁷⁹ Muv. poems 149, pp. 146

⁸⁰ Muv. poem 146, pp. 143

⁸¹ Muv. poem 155, pp. 152

⁸² Muv. poem 161, pp. 158

⁸³ Wijayawardena, Hemapala, *Sinhala Gi Kavaya Kerehi Sanskrutha Alankara Shastraye Balapema*, p. 134

⁸⁴ Muv. poem 164, pp. 161

⁸⁵ Vitharana, Vini, *Githi Kavaya, Sahithya latha*, p. 178

5. Conclusions

Muvadevdavata the oldest book in Sinhala verses is not only a presentation of the Jataka story *Makhadeva* but a political explanation of the Polonnaruwa era. The points such as the worship of the poem⁸⁶, the King's decision for the departure⁸⁷, the ministers' responses in the royal court⁸⁸, the sorrow of the citizens,⁸⁹ and the calmful mind of the king⁹⁰ (poem 164) reflect the political background of Sri Lanka not only the *Polonnaruwa* era but also the present situation in an ironic manner. Therefore, the classical Sinhala poem **Muvadevdavata** is valuable as a political irony.

References

- Amarasekara, Gunadasa., (1996). *Sinhala Kavya Sampradaya*. Visidunu Publishers. Boralessgamuwa.
- Buddhadatta, A.P., (1959). *The Mahavansa* (Trans.). Colombo. Gunasena Publishers.
- Dela Bandara, Gaminee., (1998). *Sambhavya Sinhala Sahithyaya*. Kelaniya. Sambhavya Prakashana.
- Gamlath, Sucharitha., 2004 (First edition 1998). *Sambhavya Sinhala Kavyaye Vikasanaya*. Nugegoda. Sarasavi Publishers. Sri Lanka.
- Gnanaseeha thero, Henpitagedara., 1964 (second Print), *Sahithyaya*. Colombo, M.D. Gunasena Publishers,
- Jayasekara, U.D., (1962). *Gi Kave Vagathuga*. Lakehouse. Colombo.
- Karunarathna, G.A.M., (2016). *Sinhala Kavya Akyana Sampradaya ha Muvadevdavata*. Colombo. Godage Publishers (Pvt) Ltd.
- McAlpine, W.R. and M.B. Ariyapala., (1990). *The Crest-Gem of Poetry Kavsilumina*. (trans.) Colombo. The Royal Asiatic Society of Sri Lanka.
- Munasinghe, G.N. and D.B.M. Abhayawardena., (1924). *Pansiya Panas Jathaka Potha*. (Part 1) (ed.), Colombo. Jinalankara Press.
- Munidasa, Kumarathunga., (1996). *Muvadevdavata Vivaranaya* (ed). Colombo. Godage Publishers (Pvt) Ltd.

⁸⁶ *Muv.* poems 1-3, p. 02

⁸⁷ *Muv.* poem 126, p. 127

⁸⁸ *Muv.* poems 97-123, pp. 96-121

⁸⁹ *Muv.* poem 127, p. 125

⁹⁰ *Muv.* poem 164, p. 161

- Pemarathana Tero, Welivitiye and Halgasthota Dewananda Thero., (2001). *Subodinee Vyakya Sahitha Kavyadarshaya*. Colombo. Samayawardena Publishers (Pvt) Ltd.
- Sannasgala, Punchi Bandara., (1994). *Sinhala Sahithya Vansaya*, Department of the Cultural Affairs. the Government Press. Sri Lanka.
- Sarachchanrea, Ediriweera., (1998). *Vessanthara githanga Natakaya*. Colombo. Pradeepa Publishers.
- Sarananda Thero, Polgaswaththe., (2006). *Muvadevdavata* (Ed.). Colombo. Rathna Publishers.
- Sinclair, John and others., (2000). *Collins Cobuild English Dictionary*. (Ed.) The University of Birmingham. Harper Collins Publishers.
- Somaloka Tissa Thero, Valagedara., (1966). *Muvadevdavata* (Ed.). Colombo. M.D. Gunasena Publishers.
- Soratha Tero, Welivitiye., (2004). *Elu Sandas Lakuna* (Ed.). OBA of Vidyodaya Monastery. Colombo. Samayawardena Publishers (Pvt) Ltd. (New Print)
- Suraweera, A. V., (2005 (New Edition 2005). *Sahithya vichara sanhitha* (Glossary of Literary Terms). Colombo. Godage Publishers (Pvt) Ltd.
- Vitarana, Vini., (1968). *Githi Kavya*. Sinhala Sahithya latha. (Ed.) Kothmale Amarawansa Thero. Colombo. Godage Publishers (Pvt) Ltd.
- Vitharana, Vini., (2007). *Muvadevdavata*. (trans.). Godage International Publishers (Pvt) Ltd. Colombo. Sri Lanka.
- Wanarathana, Ranjith., (2002) (Second Print). *Muvadevdavata*. (Ed.) Colombo. Samayawardena Publishers (Pvt) Ltd.
- Wickramasinghe, Martin., 2017 (First Edition 1948). *Landmarks of Sinhalese Literature*. (trans.) Ediriweera Sarachchandra. Rajagiriya. Sarasa Publishers. Sri Lanka.
- Wickramasinghe, Martin., 2016 (First Edition 1945). *Sinhala Sahithyaye Nengeema*. Rajagiriya. Sarasa Publishers. Sri Lanka.
- Wijayawardena, Hemapala., (2009). *Sinhala gi Kavya Kerehi Sanskrutha Alankara Shastraye Balapema*. (trans.) Rohinee Paranavithana. Boralessgamuwa. Visiduni Publishers.

Glimpse of Buddhism in 'Volga se Ganga' Story Collection by Rahul Sankrityayan

N. S. Senevirathna

සාරාංශය

'ත්‍රිපිටකාවාර්ජය' සහ 'මහාපණ්ඩිත' යන නම්වලින් ගෞරවයට පාත්‍ර වූ රාහුල් සාංක්‍රිත්යායන්, හින්දී සාහිත්‍යයෙහි නූතන යුගයට අයත් ශ්‍රේෂ්ඨ සාහිත්‍යාධරයෙක් ලෙස සැලකෙයි. මෙතුමා 'හින්දී යාත්‍රා සාහිත්‍යයෙහි' පුරෝගාමියා ලෙස හඳුන්වනු ලබන අතර සංචාරකයෙකු, බෞද්ධ භික්ෂුවක, දාර්ශනිකයෙකු, පුරාවිද්‍යාඥයෙකු, ඉතිහාසඥයෙකු සහ දේශපාලඥයෙකු ලෙස ලොව ප්‍රකට වූයේය. බෞද්ධ ධර්මය සහ බෞද්ධ දර්ශනය මෙතුමාගේ ජීවිතය නව මඟකට යොමු කළේය. මෙතුමා විසින් හින්දී සාහිත්‍යය සහ විවිධ ක්ෂේත්‍ර ඔස්සේ ග්‍රන්ථ 150 ක් පමණ රචනා කරනු ලැබ ඇත. ඒ අතුරින් 'සක්මි කේ බච්චේ' (1935), 'වොල්ගා සේ ගංගා' (1942), 'බහු රංගී මධුපුරි' (1954) සහ 'කනාලා කී කතා' (1957) මෙතුමා විසින් රචනා කරනු ලැබ ඇති කෙටිකතා සංග්‍රහ වේ. රාහුල් සාංක්‍රිත්යායන් විසින් විරචිත 'වොල්ගා සේ ගංගා' (1942) කෙටිකතා සංග්‍රහයෙහි බුදුදහම චිත්‍රණය වී ඇත්තේ කෙසේද යන්න විශ්ලේෂණය කිරීම මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාවෙහි මූලික අරමුණයි. මෙහි ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය ලෙස 'වොල්ගා සේ ගංගා' කෙටිකතා සංග්‍රහයද ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ලෙස මෙම පර්යේෂණ කාර්යය හා සම්බන්ධයෙන් ලියවී ඇති ප්‍රාමාණික පොත්-පත්, සඟරා සහ අන්තර්ජාලයෙන් ලබා ගන්නා ලද දත්ත ද යොදා ගන්නා ලදී. මෙම පර්යේෂණ කාර්යයට සමාන පර්යේෂණ කාර්යයක් මෙතෙක් සිදු කර නොමැති බැවින් එම ඌනතාව මෙමගින් සම්පූර්ණ වනු ඇත. එමෙන්ම හින්දී සාහිත්‍ය අධ්‍යයනයෙහි නියැලෙන විද්‍යාර්ථීන්ට සහ විද්වතුන්ට ද රාහුල් සාංක්‍රිත්යායන් පිළිබඳව දැනුවත් වීමට අවස්ථාව උදා වනු ඇත.

ප්‍රමුඛ පද : ත්‍රිපිටකාවාර්ජය, රාහුල් සාංක්‍රිත්යායන්, හින්දී යාත්‍රා සාහිත්‍යය, වොල්ගා සේ ගංගා,

1. Introduction

The story collection 'Volga se Ganga' (Volga to Ganga) is a unique, original, and historically significant work by Rahul Sankrityayan. It provides an account of the development and history of the Indo-European race from 6000 BC to 1942 AD. In this, the author has depicted the complete rise of the primitive human civilization from the banks of the Volga River in Russia to the banks of the Ganges River in India over a gradual span of 8000 years. It was first published in 1943 and is considered one of the greatest Hindi books of modern Indian literature.

Twenty historical stories are included in the 'Volga se Ganga', which are valuable treasures of Hindi's historical story-tradition. These stories are: 'Nisha', 'Diva', 'Amritashva', 'Puruhoot', 'Purudhan', 'Angira', 'Sudas', 'Pravahan', 'Bandhul Malla', 'Nagdatta', 'Prabha', 'Suparna Yaudheya', 'Durmukh', 'Chakrapani', 'Baba Noordin', 'Suraiya', 'Rekha Bhagat', 'Mangal Singh', 'Safdar', and 'Sumer'.

The main objective of this research is to analyze how Buddhism has been portrayed in these short stories written by Rahul Sankrityayan, a devoted Buddhist follower.

2. Literature Review

In 'Kathakar Rahul Sankrityayan' (Khel Chand Ananda, 1973), a comprehensive discussion is presented on Rahul's personality, creative literature, and notable accomplishments in the field of Hindi novel and story writing. The contribution of Rahul to the development of Buddhism has been highlighted in 'Rahul Sankrityayan and Buddhism', written by Dr. Shashikant.

In addition to the aforementioned literary works, some research works have been done on Rahul Sankrityayan by researchers of different universities in India, in the field of Hindi research.

A research work titled 'Sociology and History expressed in the stories of Rahul Sankrityayan: A critical study' by Sikhom Elizabeth Devi from Assam University in 2011 has been submitted.

This research study is focused on all the stories of Rahul. It delves into various aspects of Indian society and culture, changing lifestyles, and the interrelationships between society, history, and art.

In 1999, Sangeeta Srivastav conducted a research titled 'History-Vision and Rahul Sankrityayan's Katha Sahitya'. This thesis explores the historical perspective within the fiction of Rahul Sankrityayan.

In 2011, Priya D.G. submitted her thesis on the topic 'An Analysis of Rahul Sankrityayan's fiction'. In this thesis, Rahul's short stories and novels have been analyzed based on storytelling and craftsmanship. Additionally, an attempt has also been made to identify the imprint of Rahul's personality in the entire fiction.

By studying all these books and research, it becomes evident that Rahul's novels and short stories have been evaluated from different perspectives. However, according to the information of the researcher, no research has been conducted on 'The influence of the Buddhism on the Hindi short story collection 'Volga se Ganga''. Therefore, this research article stands out as a distinct and original contribution compared to the aforementioned research.

3. Methodology

The analytical research method has been employed in this research paper to fulfill the objective of the study. The research involved an examination of authentic texts relevant to the research topic, a review of critical articles, and the use of information obtained from reliable classical journals and internet publications. The short story collection 'Volga se Ganga' is used as the primary source and other books and journals that have been written related to this research are also used as secondary sources.

4. Discussion

When rephrased from the perspective of Buddhism, 'Volga se Ganga' is particularly notable among Rahul's story collections. This is primarily due to the fact that Buddhism-related themes are more prominently depicted in 'Volga se Ganga' than in his other story collections. A glimpse of Buddhism in 'Volga se Ganga' can be analyzed based on the following facts.

1. Faith in Buddhism

Rahul considers religion synonymous with duty. By birth, we are attached to certain duties. We should get involved in those duties. Any religion, which does not help the poor, the weak or does injustice to women, is unacceptable. Rahul states – “Whatever the mind of a healthy man thinks is right, that is religion.”⁹¹

Rahul Sankrityayan, who harbors a deep aversion towards the Brahmin religion, is deeply devoted to Buddhism. Buddhism seems closer to him than communism. He has transformed Buddhism into a liberal religion. In the story ‘Prabha’ Reverend Dharmarakshit describes the philosophy of the Buddha as follows :

“...The religion of Buddha is visible; but Buddha tells him to cross like a raft, not to carry it on his head.”⁹²

The author was very fond of Lord Buddha’s idea about religion. In the story ‘Prabha’, when Ashwaghosh’s mother inquired Prabha the reason for the Yavanas being more biased towards Buddhism, Prabha described the supreme religion as follows-

“Here Buddhism is the most liberal religion. When our ancestors came to India, everyone used to hate us by calling us Mlechha (barbarian) ... but Buddhists did not hate them...”⁹³

This is the speciality of Buddhism. The author’s faith in Buddhism is also reflected in the stories. Its clear form can be seen in the story ‘Bandul Malla’. The story of Jetavana vihar is described in it. Lord Buddha spent a total of twenty-five rains in Jetavana Vihar out of forty-five rains of his life. King Prasenajit’s queen Mallika and her friend Vishaka were also devoted to Buddhism.

Visakha donates her most precious necklace to Lord Buddha by building a beautiful vihara like ‘Purvararama’ as a form of devotion. Bandul Malla’s wife, Mallika, also goes to attend the teachings of Lord Buddha after being inspired by the queen. After some time, she becomes a Buddhist. She displays remarkable devotion towards Buddhism, and she remains patient even after getting information about the death of her husband and sons and listens to Lord Buddha’s sermons with utmost devotion, providing food to the monks.

⁹¹ Volga se Ganga, P.212

⁹² Ibid., P. 201

⁹³ Ibid, P. 195

In the story 'Suparna Yaudheya', Suparna Yaudheya Kumar has immense devotion towards Buddhists because there is no high-low, slave-like attitude in it. All religions are for human welfare. Harshvardhan was such a great emperor who had immense devotion towards Lord Buddha. In the words of Harshvardhan:

"...Not only India, but the world outside India also knows how much devotion to Buddha was in my heart even though I was Shaivite..."⁹⁴

Rahul also demonstrates his devotion to Lord Buddha by worshipping the Bodhi tree. In the story 'Prabha', the heroine Prabha understands the significance and importance behind Ashwagosh's reverence for the Bodhi tree:

"... it was the tree of this caste, sitting under which Siddhartha Gautama, through his efforts and his contemplation, tried to remove the delusions of the mind. After attaining enlightenment and since then he became famous by the name of Buddha. ...Such an icon should be worshipped, dear! The worship of such a symbol is the worship of one's own effort-self-victory."⁹⁵

2. Anatheism and Impermanence

An important principle of Lord Buddha's philosophy is anatheism. It is mentioned in the story 'Prabha'. Reverend Dharmarakshita explains this concept to Ashwagosh –

"Buddha does not believe in any such eternal, pole, eternal element inside and outside the world. That's why his philosophy is called the philosophy of anatheism-impermanence, moment-to-moment creation-destruction."⁹⁶

Ashwagosh is highly influenced by the explanation made by Reverence Dharmrakshit in relation to Lord Buddha and Buddhism. He stated, "...Ashwagosh bows down to the Buddha who declared religion and anathema like a fleet...Today, if the world had properly accepted Buddha's teachings, then the world would have been different."⁹⁷

For the purpose of diverting the fifty-six generations, Pravahan had mentioned the methods of renunciation, meditation and, penance etc., during the Brahma interview.

⁹⁴ Volga se Ganga, P. 233

⁹⁵ Ibid., P. 201

⁹⁶ Ibid., P. 202

⁹⁷ Volga se Ganga, P. 202

Although the propagation of materialism was seen in the contemporary society, most of the Brahmin - Kshatriya feudal princes and wealthy traders embraced in Gautam Buddha's anatheism.

Gautam Buddha believed that, "Soul, God etc. are not eternal things. All things arise and dissolve soon. The world is not a group of things, but a flow of events."⁹⁸ Connected to the concept of reincarnation, it became the favorite religion of the feudal power. The Buddha alleviated the harshness of materialism by connecting it with anatheism. He explained that even if there is no eternal soul, the flow of consciousness keeps on changing from one body to another akin to the heaven or hell. Rahul's logical comment is also:

"If Gautam had preached materialism, surely prominent merchant of Shravasti, Saket, Kaushambi, Bhadraka would not have opened their bags, and neither Brahmins-Kshatriya feudatory princes and Kings would have bowed their heads at his feet."⁹⁹

In his pursuit, Rahul only embraces the form of Buddhism, which fosters the development of human life.

3. Volatility

According to Rahul Sankrityayan, religion, like all other things in the world, religion is also subject to change. It keeps on changing with time and place. Due to this changeability, the Brahmin religion has been referred to as 'Dhoop-Chah' (sunshine and shade). 'Suparna Yaudheya' states, "I

don't know, why this change cycle is being run? In Western Uttarapath Gandhar, veal meat is still given in 'Madhu-festival'. But in Madhya Pradesh, United Provinces and Bihar it is a sin to name as beef. There, cow-brahmin protection is the best religion. I do not understand why there is so much sunshine in religion? Why will it continue to be unrighteous in one place and religion in another."¹⁰⁰

4. Opposition to Brahminism

Rahul considered orthodox religion as a threat to society. This is why he stood against the walls of dogma. Having been born into a Brahmin family, Rahul was acutely aware of the hollowness of the Brahmin religion and held a strong opposition towards it. This sentiment is visible in many stories of the collection 'Volga se Ganga'.

⁹⁸ Ibid., P. 148

⁹⁹ Ibid., P. 149

¹⁰⁰ Volga se Ganga, P. 212

In the story 'Prabha', he states:

"... and these Brahmins go around doing hundreds of marriages, just for gratuity, ..." Further, the vehemently and bitterly criticizes the reprehensible behavior of the Brahmins – "They just want meat of fattened calves and their straw gratuity; they are ready to do any such thing, in which their patrons, kings and feudal lords, are pleased. The priests have taken the shelter of religion to make their rights and that of the kings intact."¹⁰¹

In this manner, Rahul has described the Brahmin religion as a weapon of hypocrisy and exploitation, nurturing a predisposition to be exploited by those in power. Rahul refers to this religion as 'sunshine and shade', which keeps changing its recognition and dignity from time to time. In the words of Ashwaghosh:

"I hate the hypocrisy of Brahmins above all. The whole body burns with hatred."¹⁰²

Ashwaghosh's Brahmin father does not accept the love affair between his son Ashwaghosh and Prema, the daughter of the famous trader Dattamitra of Kosala. He expresses his opposition by stating- "Son, our Brahmin clan is the best of listeners. For fifty generations, only elite.

Brahmin girls used to come to our house. If you accept this relationship today, then we and our future children will be caste corrupt forever, all our dignity will be lost."¹⁰³

In the story 'Durmukh', the author portrays the true condition of the Brahmin religion. Durmukh states that Harshvardhan is well aware of the pretence within religious practices. However, he refrains from addressing it due to the fear of Brahmins. The Brahmin religion is to blame for making people fearful. Durmukh hates the religion of the Brahmins. He expresses his opposition with regard to Brahmins in the following manner –

"The Brahmins have divided the people of our country into small and big castes in such a way that no one is ready to allow those who are below him to meet him. Its religion and knowledge are clearly the shadow of Rahu-Ketu."¹⁰⁴ Durmukh believes that the day this religion vanishes from this country, a profound blemish will be lifted from the face of the earth.

¹⁰¹ Ibid., P. 197

¹⁰² Ibid., P.197

¹⁰³ Volga se Ganga, P. 194

¹⁰⁴ Ibid., P. 248

5. Racial discrimination

Seeing the injustice inflicted upon the people, the faith that the author had in God was shattered. In the story 'Sumer', he has written-

"For thousands of years our caste has been considered worse than animals, untouchable, humiliated and in the name of the same God who kept incarnating on every little thing of the big castes of Hindus, the chariot kept on driving; but for hundreds of generations the respect of our women kept getting spoiled."¹⁰⁵

Rahul has also exposed the issue of untouchability in his stories. In 'Sumer', Rahul made the following statement-

"Hindus needed cheap slaves for thousand years and our caste fulfilled it, earlier we were called slaves, now Gandhi wants to save us by calling us 'Harijans'. Perhaps Hindus Hari has been our biggest enemy since then."¹⁰⁶

There was no place for the poor and low castes in the Brahmin religion. However, Lord Buddha considered all human beings equal. Buddha made extensive efforts hard to remove the divisions of caste and character. This is mentioned in the story 'Suparna Yaudheya'-

"The Brahmins used to hate those who came from outside the country, Yavana, Shak, Gurjar, Abhir; But the union of the Buddha gave them equal rights to humanity."¹⁰⁷

The Buddha did not accept caste and high-low distinction within the Sangha:

"The Sangha does not look at the clan, Prince! He sees the qualities. He is our hero, our father by his knowledge and his qualities. If something is found in their alms bowl, even to the extent of sticking a letter, they do not eat without giving it to their companions. This is the teaching of Buddha..."¹⁰⁸

The Buddha considered his community of monks to be like an ocean. Whoever enters this union, leaving name and form like rivers, becomes an ocean.

¹⁰⁵ Ibid., P. P. 329

¹⁰⁶ Ibid., P. 376

¹⁰⁷ Volga se Ganga, P. 230

¹⁰⁸ Ibid., PP. 181-182

6. Slavery

According to Rahul, it was the priests who developed the slave system. In the story 'Nagdatta', Nagdatta has expressed his hatred towards slavery, stating, "I get fever on hearing the name of slavery."¹⁰⁹

The exact description of slavery is clearly manifested in Sophia's statement:

"How much slavery oppresses a man. I saw my slaves in my father's house, they used to laugh and have fun. I never understood that there was so much sadness hidden inside that smile. When I became a slave myself, I realized how hell slavery is."¹¹⁰

The greed of the rich perpetuated slavery. In the story 'Durmukh', the author has criticized slavery. According to Rahul Sankrityayan, the liberation of male and female slaves is a virtuous act. Durmukh had once asked the same question from King Harshwardhan at the fair of Prayag –

"Maharaj! If you were distributing so much money in the big rich temples and Brahmins for the fifth year, if you had used it to free the maids and servants, would it have been a work of less virtue?"¹¹¹

One day, Durmukh expressed his concerns about the hellish torture endured by male and female slaves in front of King Harshwardhan's sister Rajyashri. The impact of these words caused her heart to melt. Durmukh also said to her –

"By giving money these eternal- generation after generation – captives providing salvation to humans is the most virtuous thing.... How did the poor simple-hearted woman know about the great selfishness hidden within the squad..."¹¹²

7. Monarchy

Rahul Sankrityayan is a staunch critic of imperialist tendencies. According to him, monarchy is the ultimate form of exploitation instinct, where rights related to human equality and freedom are crushed. The republic system keeps man free from economic and social exploitation and provides equal facilities to all. Rahul considered the republic system as the ideal form of governance.

¹⁰⁹ Ibid., P. 168

¹¹⁰ Ibid., P. 171

¹¹¹ Ibid., P. 245

¹¹² Volga se Ganga, P. 245

That's why Rahul has analyzed the glory of the republic in the state of this story collection. Rahul wanted a state of equality among the people. For this, he considered the governance of the village council to be good. Rahul was in favor of re-establishing the republic and the system of local self-governance (Panchayati Raj) in India.

Rahul has also expressed his thoughts regarding democracy in 'Rekha Bhagat' :

"Democracy is the best state. The country's earnings are spent heavily on kings, Princes, Queens and Princesses. Panchayati Rajya gets more justice than the king., there will be more partiality and empathy."¹¹³

In the story 'Suparna Yaudheya', Suparna is a supporter of the republican system. He introduces the 'Yaudheya Gana-Rajya' in the following manner:

"There was no single king in it, their kingdom was called Gana-Rajya. Gana or Panchayat used to run the whole state. He was a great opponent of the one-man-king-kingdom."¹¹⁴

Suparana states that the monarchy of the Guptas was the promoter of the slave-maid system.

Along with the development of the monarchy of Magadha, the ancient republics of India such as Takshshila, Vaisahali, Kushinara, etc., began to decline. After the Gupta period, the remaining republics also came to an end. In the words of Suparna Yaudheya –

"...What the Nandas, Mauryas, Yavanas, Shakas and Hunas did not do, these Guptas did. They removed the name of republics from Bharat."¹¹⁵

They believe that it is a big injustice to abolish the people's rule in the republic that has been in place since time immemorial. Suparna is well aware of the defects of the monarchy. Therefore, Therefore he takes a pledge to save the Yaudheya's land from monarchy.

'Bandul Malla' is a Buddhist story. In this story, Rahul points out the features of the republic and its destructive weaknesses through one of the republics of the ancient world, Kusinara Mallagana. Bandulmalla, the hero of this story, loves his birthplace Mallagan infinitely. However, he is saddened by the disbelief shown towards him. Leaving the motherland with his beloved Mallika, he becomes the commander-in-chief of his friend Prasenajit's kingdom in Kosala.

¹¹³ Ibid., P. 314

¹¹⁴ Ibid., P. P. 217

¹¹⁵ Volga se Ganga, P. 222

He has a strong faith in the republic, and his dream is to unite all the nine malla gans to establish a strong republic like the Lichchavis. Lord Buddha also viewed the Lichchavi Sangha as an ideal republic.

The traditional system of voting is vividly described in this story. The influence of Buddhism is reflected in the selection of Bandhul Malla to the post of deputy commander. The prosper announces three times-

"The group is giving Ayushman Bandhul the post of deputy commander, the Ayushman who accepts this position should remain silent, the one who does not accept it should speak."¹¹⁶

According to the rules of the republic rules, it is decided to take Bandhul Malla's test. However, Bandhul Malla is cheated, due to which he goes to Prasenajit's place and accepts the post of Senapati.

There is no place for monarchy and priesthood in Buddhism. The aim of Sudas, the protagonist of the story 'Sudas' is to remove the stigma of Panchal and establish a republic that upholds human values. However, he is unable to perform likewise because of monarchy and priesthood. He contemplates-

"Kings are thieves and abductors of public rights. The residence of the kings, the gold-silver-gems of the kings, the maid-servants of the kings, all the pleasures of the kings are not earned by themselves, all this has come from kidnapping."¹¹⁷

In the story 'Nagdatta', the author has presented his philosophy of life through Nagdatta. The story begins with a discussion on pompous religion and monarchy symbolizing exploitation. In this story, opposing views of Naagdatta and Vishnu Gupta Chanakya have been presented. Nagdatt is a supporter of the republic, and Chanakya is a supporter of the monarchy. Nagdatta wants to establish a powerful republic by uniting all the republics of Uttarapath. Opposition to monarchy is a permanent feature of Buddhism.

5. Conclusions

In conclusion, it can be stated that Rahul's personal form has been influenced by various elements of Buddha's teachings, such as truth, non-violence, compassion, rejection of caste-distinction, disdain for ostentation, humanity etc. Therefore, it is natural that it is a reflection to be reflected in his short stories.

¹¹⁶ Ibid., P. 140

¹¹⁷ Ibid., P. 113

Rahul aspires to establish such an ideal society by eradicating economic and social disparities where everyone is happy, everyone has equal rights, and everyone works hard. A society free from caste discrimination and liberated from religious vices and superstitions is the goal. Ultimately, it can be observed that there is a clear glimpse of Buddhism in his short story 'Volga se ganga'.

References

- Sankrityayan, Rahul., (1942). *Volga se Ganga*. Kitaab mahal, Ilahabad.
- Ananda, Khelchand., (1973). *Kathakar Rahul Sankrityayan*. delhi. Sharada prakashan.
- Ananda, Khelchand., (1983). *Mahapandit Rahul Sankrityayan ka Sarjantmak Sahitya*. Panjab, Wishwawidyalaya, Ph.D. Degree.
- Devi, Sikhom Eliszabath., (2011). *Rahul ki kahaniyo me abhiwyakt samajbodh aurtihasbodh: ek, alochanatmak Adhyayan*. Asam Wishwawidyalaya, Ph.D. Degree.
- Mule, Gunakar., (1993). *Mahapandit Rahul Sankrityayan (Jiwan aur krititwa)*. India. National Book Trust.
- Sriwastaw, Sanngita., (1999). *Itihas-drishti aur Rahul Sankrityayan ka katha sahitya*. Weerbahadur Singh Purwanchal Wishwawidyalaya, Jaunpur, Ph.D.
- Tiwari, Udayshankar., (1994) *Rahul Katha Sahitya*. Ilahabad. Raka Prakashan.
- Yadaw, Santhosh B., (2012). *Mahapandit Rahul Sankrityayan ke katha sahitya ka sankritik. Adhyayan*. Bawnagar Wishwawidyalaya, Ph.D.Degree.